ש"ו בסיון, תשמ"ז 12.6.1987

THE A.

EL WALLEY

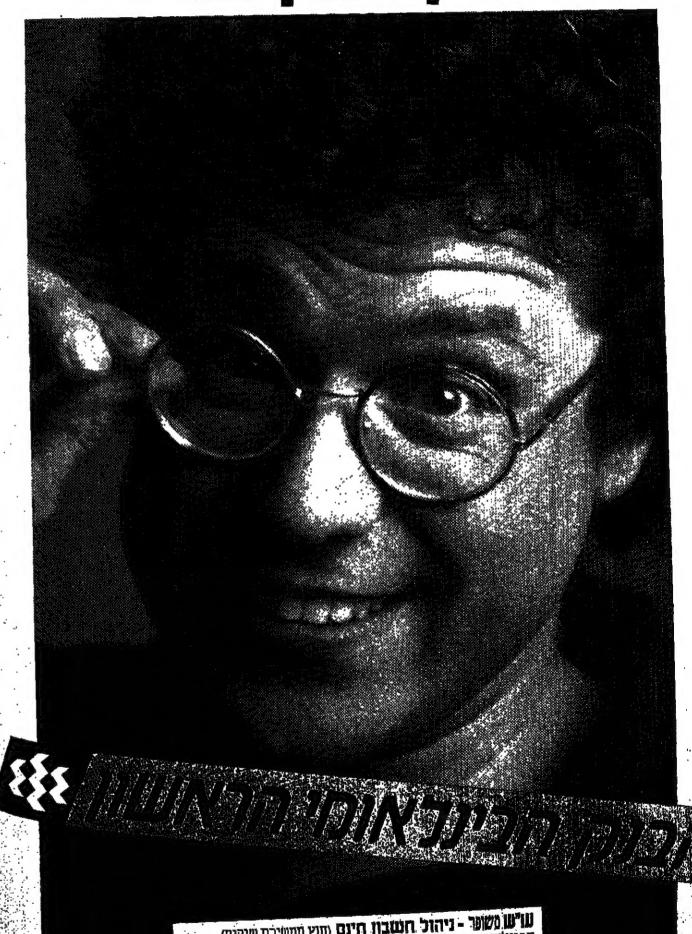
ח"כ חיים קופמן. המצית של הליכוד העלייה מדרום־מאפריקה. אז והיום. בין חומר־נפץ לבועה מקרה אשה: רומן בשדה מוקשים "פרשת פרופיומו", חלק ב' תיקון לחוק העתיקות: ההיסטוריה, המדע, הכסף

שתו. ספריים גלהבי משקה פעיר

אים: ווונגל, אגסים, גראבות, חפורים, אשכוליות, אננס.

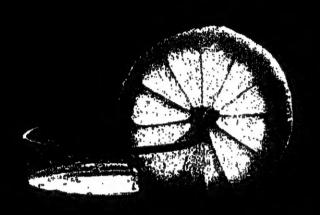

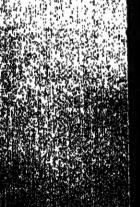
עו"ש משופר - ניהול חשבון חיום (חוץ ממשיכת שיקים).
הבינלאומי הוא באמת בנק לענין. מאז שפתחתי עו"ש משופר אני
לא משלט דמי ניהול חשבון על פעולות כמו קניה ומכירה של תפ"ס.
פק"מ, הפקדת שיקים ומוומנים, דישום פעולות של קניה ומכירת
ניידות ערך ומט"ח, משיכת כסף במכשיר האוטומטי ועוד, נוסף לכך
אני גם נהנה ממשיכת יתר של 1,500 ש"ח בריבית מועדפת.
הבינלאומי – כשעושים חשבון נוסף.

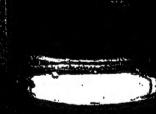
גם אתה לא יכול להבחין...

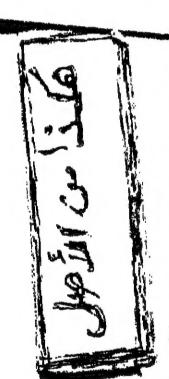
השם, אפשר רק מדבר אחד להתרשם – הטעם מחנג קוקה קולה נכיט טמפו קולה מחצר קולה

טעם ותאמין. טמפר.

בשיער נקי, בריא ומטופח. השמפו והקונדישנר של סילקנס, פועלים רק במקומות ששיערך

לאחר השמוש בשמפו ובקונדישנד, יהיה שיערך: רעון, בעל מגע

> סדרת העיצוב של (STYLING) סילקנם - מום -KURC (BYAHE).

ויל - ספריי - יכולה לייצב (FIX) ולתחזיק ומשסאו כל שווון ועיצוב שיער שתבחרי בו. חוכלי להשחמש בכל מוצר עיצוב של סילקוס בופרד או

לשלב שניים עד שלושה יחדיו.

וכות ועיצוב הנראה טבעי.

הספריי של סילקנט מצוייד במשאכה כוונית המאפשרת דיור ושליטה בהחזקת עיצוב שיער מלא או וזלק ממנו לפי בחידה.

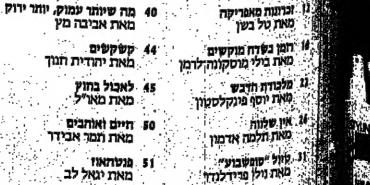

50 חיים ואוחבים מאת תמר אבידר 11 מוטולאוז מאת יגאל לב שטה פרטי. איננה דויטשקרון מאת נורות ברצקי זל הורוסקום 52 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת נבריאל שטרסמו

35 שיפודים

מאת מאיר עוזיאל

תנת הכתבה היתה ממושכת ולא קלה. הרעיון הבקורי היה לתאר את מיים של יוצאי דרום־אפריקה שהשתקעו בארץ הרבה לפני שהקרקע החלה משה, העתיקו את מסגרותיהם החברתיות וחלק מהחווי. מחד מאוד התברר שלועין חציוני התווספו בשקט קבוצות חדשות עם סימני היבר של עליית מוקה עו אם חלקם מסווים את עלייתם מאחורי אשרת תייר או סטודנט. בשונן שמוקד הסיפור עבר אלירום.

עריכה: דניאלה בוקש<u>טין</u> עורך גרפי: יורם נאמן

מעצבת: יעל תורו

גרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

ואוויה נח נעוכו הראיונות מקרינה את המורענות. הם מדברים כמו חברי מחות השאית. בעילום שם, בזהירות, מתוך חשש גלוי שכל מלה מיוחרת א מט מזחה עלולים לחמיט אסון. אם לא עליתם אז לפחות על קרוביהם פופאו מאחור, וגם על שארית הרכוש שנותר שם בתקווה שניתן יהיה לחלם נשלמותו. הרכוש זו מלת תמפתח בקהילה תמבוטסת, מיעוט בהוך תפשוט הלבן, שעלול ליפול בין הכסאות. ומי שעקר את עצמו לכאן זה המעוט שכמיעוט. גם אלה שנמצאים כאן, לא בעוח שהם חושבים על שואל נתור תחנה סופית. בעלי העין החדה והמצפון הרגיש השים נקשליקט היהודיערבי כמו בכית. הבית החוא אותו נטשו. האחרים לושאו שם ומתכננים למלט עצמם למקום אחר, הושבים פחות על ישראל יותו על קודה או אוסטרליה. רבים בכלל לא חושבים על הגירה.

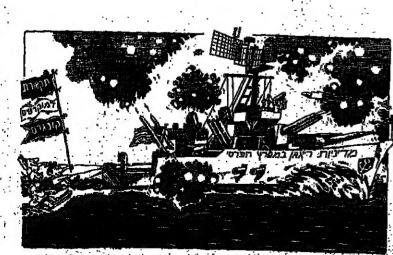
מקום אחר במוסף, מארח מדורה של נורית ברצקי "שטח פרטי" את אונה דווסשקרון – סופרת וכחבת "מעריב" – לרגל פרסום ספרה החדש אניהודיה" על קורותית בברלין תנאצית במלחמת. יהודיה שלא נמלטה מק מלע הארי. החמונה מלפני 50 שנה לא חוזרת בדיוק בסיפורם של יהודי וום אפריקה. הם לא כל כך תמימים. אבל העדפותיהם, היסוסיהם או משחתם מאיטיות מוליכים אל הפרק מהוא שעלה בעשן.

אוד המרואיינים מספר לטל כשן איך מתפתח המיתוס האנטישמי משאת חשחורים, כאילו לא די בשנאה המצטברת לאיש הלבן. אבל איש מם לא מצטט את תומור והנרדומים שכבר מהלך שם, איך שואלת יהודית א המקרת השחורה שלה אם בבוא יום הדין היא תשחט אותה, והכושיה שמו 'חס וחלילה. החברה שלי תשחט אותך ואני אשחט את המאראם שלור. אומרים שביותנסבורג ובקיימטאון יש כאלה שגם צוחקים מזה ומשינים לעשות עסקים; כמו אותו יהודי שהתנפלו עליו שודדים ואמרו לו "חוכוש או הופש", והוא ענה לחם "קחו את הופש, את הרכוש אני צריך

"אנחנו הבנקאים שלו"

"איזת צלף נהדר אניו לא קלקלתי אפילו מטרה אחתו"

5 Biaealo

לח"כ חיים קופמן מהליכוד יש כינוי חדש. "מצית". מה שמאפיין אותו, הוא אומר, זה קודם כל יזמות, ולא מזמן אמר לו מישהו שיש עכשיו בארה"ב מושג חדש, "מצית", מבעיר תבערות. אחר שיוזם, מעלה רעיונות. זה מתאים לו. שבח וייס אמר לו שהוא מתחיל להדאיג את המערך יותר מיוסי שריד, וזו בעיניו מחמאה בדולה. נדמה שאין פרשה בארץ הזו שלשונו מדלגת עליה. תמיד מהר. תמיד ראשון. ותמיד המערך אשם. קופמן במהירות האור.

מאת מיכל קפרא צילומים: שמואל רחמני

הקומה התשיעית של כניין המשרדים האקסלוסיכי
"בית הטכסטיל" בתל־אכיב אפשר לראות גם את הים
התיכון וגם את יו"ר סיעת הליכוד חיים קופמן. הים רי
רגוע. קופמן – פחות. ביחוד כשנורקים לחלל האוויר
הממוזג של משרר "כימיקלים קופמן" הצלילים הבאים: פרס, או
שמעון, או שמעון פרם. השם אכא אכן לעומת־ואת, מביא אותו למצב רגיעה ונעימות. ואילו השם חנא סניורה מכיא אותו לרדיו.

של קופמן מרלגת עליו. תמיד מהר. תמיד ראשון. ותמיד המערך

'תפקידי כיו"ר לחגן על הממשלה" – התלונן או ראש הממשלה שמעון פרס ככעס: "אני קם בבוקר עם קופמן ובערב הולך לישון עם

להוכיח שתוכו של פרס לא כברו". וכאיש מעשה, כפי שהוא מעיד על עצמו, הוא רבק במשימה בסיקור מרפרף למדי עולות ההתבטאויות הבאות של ראש סיעת הליכור על שמעון פרס: כליל

מנחם סבירור: ח"ב קופמן לא הרש להעניק לו מדלות אווני שתברין על הצבעה גלוייה בכנסת ונד רצון הלוכוד.

מפרו בתחיי. חיב קופמן לא ביקש הן כל שנילעל מילתיה בערו השבח בסברה ושחילה.

שבראשותי, ועוד כיויר?

קופמן: "ממשלת האחרות הלאומית נכפתה עלינו. אני לא

חיים קופמן. 52. תמיד חיוך סימפטי. שיער משוך לאחור.

מיליונר. כעל השפעה וכוח רכ כחרות. נושא כתפקידים: יו"ר האגף

המוגיציפלי של הליכור. יו"ר הסיעה בכנסת. מ"מ יו"ר הקואליציה,

יו"ר ועדת המשנה לנושאים מוניציפליים בווערת הכספים. יו"ר

וערת המיחשוב של הכנסת. ומי שמתעניין קצת בשורשים: לשעבר

צלם מגיע. קופמן מפלרטט עם המצלמה. מודע לה,

מפעיל קסם, אבל לכאורה מתעלם. כוס קמה על

השולחן, ומזכירה מיומנת, שיודעת שהוראתו של

הבוס לא להעביר שיחות אינה חלה על אנשי

הלוז להגיב על הנא סניורה"ז, שואל קופמן. "שידור ישירו י

הלוז להגיב על חנא פניורה? יש שיר סניורה־סניורה", שר

"ראית את התגובה שלי לסניורה הבוקר כ'הארץ'ו", הוא שואל

כשעם ישראל היה עדיין מופחע מהצהרתו של חנא מניורה על

התיקשורת. במשך שעה אחת כלכד מזמומים אמצעי התיקשורת

וום־וום פעם שניה. "ערכ חדש" על הקו:

לא דילגת בתשובה על המושג ייושר פוליטיי?

"אהה, אני לא הייתי בתפקיר מיניסטריאלי".

"ברברים כאלה מתפשרים. זה המחיר".

"כל הככוד לו. אני מעריך אותו".

כוטה גור לא התפשר.

אז למה לא התפטרת?

ואחריכך יו"ר דור ההמשך.

כחודר פעמיים.

בינלאומית היא איזם לישראל, ושומע אותו אומר היום ההפך --אינו יכול אלא להסיק שבין התקופות מר פרס שתה הרבה חביות לגבי החזרת של יין והשתכר. לכן אסור לו להנהיג את הסרר. צריך להודיד אותו מהמפה הפוליטית". או: "פרס מנווט פעולת הטעייה לאומית". או: תושבי איקרית ובירעם: "לא אש"ף מתוך תאוות־שלטון כלתי מרוסנת". או "פרס מררים את חושי הבוחרים". או: "פרס משקר". או: "פרס לא אמין", ועוד. ועוד צריד לשכוח שזו התחייכות ברורה להוכיח שתוכו לא כברו, מה בריוק עשית בקואליצית של כגין. אין פה הייתי תחתיו. אגי לא קיבלתי את סמכותו המוסרית, ולא את שום רווח פוליטי, סמכותו הפוליטית, אלא רק את סמכותו המימסרית". אלא רווח מוסרי".

> "פעם אמר לי מישהו מהח"כים המפורסמים: אתה הרבה יותר מתוחכם ממה שאתה נראה".

בהתחלה קיבלו מתיז אין שום כעייה. שום כעייה". אותי בתור אחד לופסו בעל יצות לתחקירנית תוכנית הטלוויזיה, ומאשר את כואו. שמביא מכה פה. אותי. "זה לא כגלל שרציתי להגיב, אבל עיתונאי התקשר אלי מכה שם, יוומה, הביתה, או כבר אמרתי לו מה שאני תושב". עניין מקרי לחלוטין, רעיון, אכל במשך אפשרות התמודרותו ככחירות לראשות עיריית ירושלים, ככר יצא הזמן למרו שאני מכין שיעורייבית. אני קורא את המפה רחום ויש אינטואיציה".

Blacain &

קופמן לעיתונות עם הצעת תוק: לחייב את כל אזרחי ישראל – לא רק ערכים, חלילה וחס – שבוחרים לראשויות המשפיותן להצחור הצהרת אמונים למרינה וחוקיה. כיוון שלפי שיקול רעתם של קופמן וחבריו לא יסכימו הערכים לאקט סימבולי זה, נפתחה הכעייה, מסל, יום. אם היה להם שכלי, מסביר קופמן באווירה לא פורמלית לתחקירנית של "ערב חרש" ופוזל אלי, תופש שני עיתונאים במכח

אוזת, "הם היו נשבעים, ומשחלטים עלינו. אבל יש לנו מול שהם כאלה. יש להם כבוך לאומי, והם לא יסכימוי סניורה אולי צוחק הוא ידע שבעקנות הצעתו יקומר

ח"כ קופמן לפני הופעה אחת מיני רבות בתקשורת (מימין, ולמטה): "תפקידי להוכיח שתוכו של פרס לא

עלה ברמת החיים

תן מקרר ישן קח מקסי גלאקסי

תשלומים ובאספקה מיידית.

עליתי ברמת החיים - קניתי *מקםי גלאקס*

הקופמנים שישימו ללעג ולקלס את הכיטוי ירושלים מאחחת קופמן לא איכוב את סניורה, למרות הניסוח העקלקל. "בעיערון או בעד התמודרות", הוא מסכיר כנימה הומנית, "יש בכך שילוב וומה כירושלים המאוחרת. זו הרי כוונתנו. אני בער שערביי ישת יתמורדו בכחירות. יש לנו כתורת בית"ר פסוק ידועו שם ירונה לו בשפע ואושר, כן ערב, כן נצרת וכני, כי דגלי דגל טוהר ויושה יתאר שתי גדות ליררן", מרקלם קופמן, וקצת מנמיך את הטו כשורה האחרונה שלא מסתררת כל־כך עם רלוונטיות הסטר

אחריכך ישכח שהוא כאופן עקרוני בער השתתפות ערנים

לפני שראש סיעת הליכור השקיע אנרגיה לא מעטה נתנונה

מסביר, מקפיר להבהיד את מידת התיחכום הרכ. ירבר ראשו ה שני", הוא מחייך כרוב נתת ומנופף באצבע וקורה, יכמה שנועות לפנייכן העניק אלי לנראו את אזרחות הכבור ליצחק רבין את מבינהו זה מסר שמדכר יותר מאלף מלים".

לכן קצת קשה להבין מרוע נוף קופמן, או סגן של האוצר, בחריסות בוטה ביגאל כהן אורנד שהעו לנאו נגר מדיניות ארירור, עד כדי כך שישיבת הצינו הופסקה וגם לא ברור מרוע לא ביקש אורוזות כבוד למרוכי ציפור שצילצל לשמיר וסיפר לו על הטבח בסברה ושתילה, ובעקבות או מצא עצמו מחוסר עבורה. ומדוע לא דרש בתוקוי הענסת מוליה למנחם סבידור, לשעבר יויר הכנסת, שעמד כנגר רצון הליפור והכריז על הצבעה גלוייה, ווכה בעקבות כך לטעום את ספו נקמנות המלפגה. ולמה ללכת רחוק – מה עם איוה ציון לשמה לאריה נאור שהסגין יושר פוליטי משלוו

קופמן לא אוחב את השאלה הארוכה וההסטנית הה. חוא ול בחסר נוחות, "אני לא וושב שוה מרוייק, רגע, בואי נתייחס ננודי פולארר זו פרשה קשה מאור. אני מאור מעריך את אכן על כן נה והמשך בעמור 10

"פרס מוכן להקריב את. האינטרסים הבטחוניים של ישראל לטובת מר קופמן, אם זו רעתך על שמעון פרס, ותפקידך הוא

בכחירות, וירבר על "הסכנה הגדולה בהכשרת ערבים לכחיות",

שאותה יוזמת מפלגת העבודה הראוייה לגנאי. וכשמסירים את המבט מהכחול המהפגט של הים ומפדה תמציות הכשמים התלוייה על הקיר – רמז קליל לממק שהוא נוד לכיסיו כאיש עסקים - אפשר לראות בחרות מדהימה את תפציוג יו"ר צעירי חרות, תפקיר שעבר לרוני מילוא ומיכאל קליינר, של הפוליטיקה העכשווית, הגוולת מממשלת האחדות, ורוב אופוזיציונר גרול לריח הבשמים ההוא.

מחץ להצעת סניורה, זכה אכא אכן להיות מוקר לשנינותו, כחמה על מסקנות ועדת אכן שהטילה אחריות עודפת על שמעון פס קופמן, כהברקת פתע, הציע לאלי לנדאו ראש עיריית הרצליה להעניק לאבא אבן אזרחות כבוד של העיר כהערכה לאומן לים

קופמן מאוד מרוצה מההברקה. ייש לזה משמעות כפולה' הא

יים קופמן יורע להעריך מאוד אומץ ויושר פוליסי

לקום מת תחיום, קנה מקטי גלאקטי

ממסו נלאקקי עבשיו במבצע טריוד-אין

תקבל 175 שייו תבורת חמקרר חישן שלך

פל שונימכל תוצרת בשתקנה מקסי האקסין חובת המקרה הישן על השבתנו. ישר המקר החדש תשלם במצע, 1.1 השלתים שקליים שחים לא צבורים מותפי

מנוספו דמו אשראי של 12% בלבר. לפי רובית אמקטיבות שנונית של 27%).

שינים וחקעון חמבצע בחנונות החשמל

נס לאירופה ובצפון אמריקה.

מקר היצוא של ישראל, המקרר הומכר

ח"כ קופמן בעת פתיחה מושב הכנסת בפברואר זו: ממשלת האחרות" הלאומית נכפתה עלינו. אוי לא קיבלתי את סמכות המוסרית של פרס, ולא את סמכותו הפוליטית, רק את סמכותו המומסדית' (צילום: יוסי ומיר, "סקופ 80")

המציח של הליכוד

עשה ציפורי בסך־הכלו אני לא רואה כזה אומץ גרול. אני לא כטוח אחד שמביא מכה פה, מכה שם, יוומה, רעיון, אבל במשך הומן למח

שייכת לערכים. תמיר היא היתה אדמת ממשלה, גם בתקופה הבריטית. עשו את זה רק כנסיון לקנות קולות".

ובירעם זה נסיון לקנות קולות?

"מה זאת אומרת? זו הרי לא אדמה שלהם". בבל זאת חוו שם אנשים? לבקושי, בקושי. סיירתי שם, ופה ושם יש כמה בחים של

כרואים. אין היאחוות היסטורית אלא התגנבויות קטנות".

את התגובה, מחפש את הרעיון, את החברכה. אחרי שהרעיון נתפש, אני מנתח אותו ומחכה להיוון חוזר. אני מסוגל לשגע את הרוברים

אתת שרים איתי, מעם אבר לי מישהו מהחיכים המפורסמים אתת

נתונים כלכליים, אלא על בסים יריכות קשה בינו ובין ארידור. יכול להיות שהתייחסתי לאלמנט הזה. לפי רעתי זה סיפור שונה. ככל מקרה, אני לא מאמין שאם כמקום אבא אכן היה עומר מישהו מהליכוד, והוא היה יורד כצדק על שמיר, הייתי מבקר אותו". "אני ישר.

הארגומנטים שלי

כל־כך חזקים שהם צורכים

וכואבים, וקשה לכופף אותי״.

"תסתכלי על

הפרצופים של

הח"כים של

הליכור, ועל

למרתי

פרצופי הח"כים של המערך. לא

פסיכולוגיה, אבל

מההתבוננות הזו

ניתן להכין שיש

פער בין הסקרים

וקוקים לך". וזיים קופמן

בקיץ 83'. (צילום: יצחק

Bipepin 10

ומפנינים מול בית ראשיהממשלה מנחם בוין

והמציאות".

ההחלטה להחזיר את שטח תשע, גם קופמן רץ להפגין , נגד. בוודאי שהייתי שם. אין לי ספק ככלל בחשיכות להתפתחות ישוב יהודי סביב כרמיאל. זו אדמת שאף פעם לא היתה "זה לא אותו רבר. הוא לא יהיה חלק בקואליציה".

בלומר, גם רצונו של ארנס להחזיר את תושבי איקרית חוששים שהנוער כארץ נוטה לליכוד, ולכן הם זקוקים לקולות

וכשטח 9 אין רוות מוסרי?

ברף שלי, כצר השולחן, יש רשימת פניניילשון אילה סופמן, למשל, הראשונה ברשימה: "המערך מתפש קרן מציצה מהאוצר ולא הרבה יותר עצמאי מציבור הבוחרים של מפלגת העבורה. למשל קרן צמיחה".

זה על עצמי. לא מומן אמר לי מישהו שיש מושג חדש בארה"ב - ביום הדין, כשהם באים לקלפי, הם מתייחסים אלינו בעו אבה 'מצית', מכעיר תבערות. וזה כמוכן במוכן החיובי, כלומר אחר שיום, מצית, מעלה רעיונות. ווה מתאים לי. התנוכות שלי – גם כשחיינו בשפל המדרגה לאחר התמוטטות מניות הנגלים אם הן בוטות וממוספסות – הן די קולעות. שבה ויים אמר לי בשהציבור הפסיר הון עתק – לא בגללנו, כמוכן – ובכל יאה אה בסימפוזיון כחיפת, אתה מתחיל להראיג אותנו יותר מיוסי שריך. וזו מחמאה גדולה מאור, כי שריר, למדות חברלי ההשקמות, יש לו

זה כא לך בכלות, תרעיונות תאלח? הוה לוכח זמן. אני שומע, אתרייכן בודק את המידע, ושתרעי

שרט משחק בקדפים שמשפיעים כמו מון שוני מספים חוק . מסויימת – ווה, כמובן, בנושא השלום. כל יום נציני מפלות בינור שונים אחרו שלי, ועשרים אחרו מבחוץ, ואגי מספים חוק . מסויימת – ווה, כמובן, בנושא השלום. כל יום נציני מפלי בשביל להגיך את זה אני לא מסוגל לעקור אתרי הכל, או אנשים

הרכה יותר מתוחכם ממה שאתה נראה. בהתחלה קיכלו אותי נחוד

אסשר לקבל דוגמה לאינטואיציה?

"בבקשה. אני צופה אפשרות שהווג פרסיוייצמן – גם אם ירש

בל בסקרים המערך מוביל גם בציבור הידודים למה

'קורם כל, המערך תושש מכחירות. ואת יודשה

מדאיג אותך כליכך הציבור הערבי?

למהז כי כאשר מתקרבים לבחירות, הציבור היכיתי

יש לפתות חמישה־עשר מגרטים של עובדי מוסרות שחוששה

למשכורת שלהם. נכון שהיום יש יותר חומש, אכל זו אחיזה רצינית.

שכועסים עליו – אבל עדיין מצביעים כשבילו. וראינו את וה

"הציבור שלנו לא חייב כלום לליכור. הציבור של המשרו

וככל זאת ישנו בציבור רוב התומך ביוומה לועורה

העכודה וורקים את המלה שלום בכל משפט שני העם ע"וי

(המשך בעמור זנ)

בינלאומית, אני מתעקשת, למרות תות הדעת הפסיכולוגית "פרט משחק בקלפים שמשפיעים כמו מורפיום לחשפה

כן". והוא מוסיף: "תסתכלי על הפרצופים של חברי הכנטת של

הליכור ועל פרצופי חברי הכנסת של המערך. אני לא לפרהי פסיכולוגיה, אכל מההתבוננות הזו ניתן להכין שיש פער בין

לנו את קולוחיר

הסקרים והמציאות".

אז איזו מין עצמאות זו?

ככלל שהוא חזה אפשרות שיקבל נזיפה. באמת, מה הוא כסך הכל שאני מכין שיעורי בית. אני קורא את המפה רחוק. ויש פה גם ורכה עשהו ואורגרו במקרה הזה היסוד הביקורתי נבע לא רק על כסים אינטואיציה. אני מצרף אינפורמציות ורק אחריכך קובע אח

שהנושא לא יעכור בכנסת – החליטו להשתמש בוועיה הכינלאומית מבחינה אלקטוראלית. הם רוצים לקבל כמה שיות וד דוגמה לכיקורת נוסח קופמן: כשעלתה על הפרק קולות עכור מפלגת העבודה ומפלגות השמאל, כולל חד"ש והרשימה המתקרמת לשלום. הם יצרו לגיטימציה לשתי המפלמת הללו, ולצערי הן לא פסולות בעיניהם". אגב, כשקופמן עצמו ששה הגרולה של שטח 9, הן כשטח אימונים והן כחגורה חישובים לממשלה צרה בראשות הליכוד, הוא מונה גם את כהגא ככל אופן, ממשיך קוטמן לפתח את האינטואיציה: "פוס וויצמן משררים כל הזמן לערכיי ישראל, תנו לנו את הכולות. זם

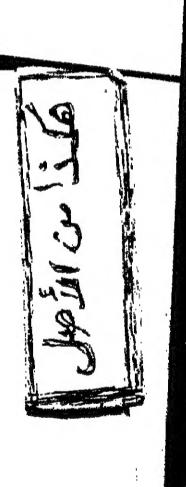
הערבים. ווה מראיג אותי מאוד. תארי לך שמפלגת העבודה שנחת "זה משהו אחר", הוא אומר בפסקנות. "לא צריך לשכוח שוו את הליכור בנלל שהם קיבלו חמישה שנשה מגרטים של קולות התחייבות ברורה של כגין. אין פה שום רווח פוליטי, אלא רווח ערכים, בוכות המגדטים הללו הם יזכו כשלטון. מה יסרה במרינה מה יקרת כישוכז עוד ניצחון כזה ואכדנו". וזו דעתו, למרות שהא באופו עקרוני מעודר הצבעת ערכים, כמוכן.

זה כישרון טבעיו מה שמאפיין אותי זה קורם כל יומות ולא רק אני אומר את השוני הוא שאצל הליכור, כל אלה שמענישים אותנו נסקיים וה

יותר וותק ומיומנות".

לך שמידע חשונ אצלי בצורה בלתירגילת, ורק אחריכך אני מכין

כל דרעיונות שלף?

Marin Life

לולים מויום אמיקוו באווי המועשו הברונית ממונים בארץ, דשא זוים, שאט, שלווו ווינוליים, וברומש שתים ווה. המיעדותים מוווים בנית ממלט אחרון עם טעם הבית לחוויסים שנאן משם.

(המשר מהעמוד הקודם)

יוהנסבורג מהיה שוכ עיר פורית כארץ פורית. נסייה מיהודים, שחורים ,צכעונים והורים", הכריו אחד ממועמרי ה"אי.וו.ב.", ארגוו נאצי עם סמל דמוי צלכיכרס ומדים חומים. כן, כהחלט, היו מי שהצביעו בעבורו. מספרים שגם יהודים רכים הצביעו לימין הקיצוני. "הם פשוט הולכים יחד עם כל הלננים. כולם כאותה סירה".

התוצאה: קיטוב הולך וגובר בין שחורים ללכנים. הסצנת כלתיינמנעת של העמדות. "הפיצוץ הוא רק עניין של זמן. אולי הוא יכוא ררך פעולות טרור, ואולי דרך שביתות פראיות – מה שברור הוא שהשחורים לא יהיו מוכנים להסתפק כפחות מהשלטון כולו", אומר

אחר העולים משם. וכשהימין מתחוס והשמאל השחור נעשה

מיליטנטי יותר – היהודים נופלים באמצע. "יותר ויותר שחורים דרום־אפריקנים נוטים כיום לאנטישמיות", אומר הרבי רוזנברג, מוכיר הפררציה היהודית כררום־אפריקה. "ברוב הערים השחורות יש משררים של אש"ם ושל הליגות הערביות". "זה לא פלא", אמר אילן לוקאס, בעבר שליח בדרום־אפריקה, בראיוו ללאה ענבל כ"כותרת ראשית". "איד רוצים שיתייחסו אחרת כשהם רואים את החיילים - הררום־אפריקנים מתפרצים לגיטאות שלהם עם רוכי "גליל' מתוצרת ישראלו".

ס., איש כני עקיבא, שלושה חודשים בארץ. מספר איך כוקר אחד אמרה לו העוזרת הכושית בכית: "אתם אנשים טוכים, לא כמו שאר היהורים". "שאלתי אותה למה היא מדכרת כך, והיא ענתה – 'כגטו אמרו לנו שהיהורים שורדים את כולם".

להיות כאן, להרגיש שם

הוא רופא כללי מתמחה. יש לו אשה מורה, תינוקת כת שנתיים וכלב כשם כניומין, וכולם נמצאים עכשיו במרכז הקליטה ברעננה. אשתו, מורה לשעבר בבית־ספר אנגלי פרטי, נתקלה כאחר המבחנים כשאלה הבאה: "כיצד תגדיר קנוצת אנשים ששונאים יהודים". "שאלתי את המנהל מה זה צריך להיות, ותשובתו היתה – 'אני חושב שאנטישמיות זו מלה שכל אחר צריך לדעת". ס. הוא איש צעיר, סימפטי וגלוי־לכ, אך גם הוא לא מוכן לתורהות בשמו. "אני יורע שזה נשמע נורא, אבל יש לי סיבות מעשיות לכך - אני לא הודעתי שאני עולה ארצה. באתי לכאן ללמוד, כביכול". למה

לא הודיעו כדי שיוכל להמשיך ולקבל כסף משם בלי שיצטרך לחסל את עסקיו. יהורים דרום־אפריקנים רבים נוקטים עכשיו נשיטה הזו. כלעריה היו מגיעים לכאן "תפרנים" ממש: רשמית מותר (למי שיש לו) להוציא רס מאה אלף ראנר השווים כיום רס כעשרים וחמישה אלף דולר. כזה, כידוע, אי־אפשר לקנות בישראל אפילו רירה קטנה, שלא לרבר על וילה. "אכל כולם כטוחים שאנחנו נורא עשירים. אנשים אומרים לנו: 'אה, אתם מדרום־אפריקה, אז לכם אין בעיות", מתייך ס. "אני יודע, לעולים מררום־אפריקה יש בארץ דימוי כזה, כגלל היותיקים. הם הוציאו בזמן

מה שאנחנו ככר לא יכולים להוציא". העלייה העכשווית מררום־אפריקה אינה מה שהיכרנו בעבר: לא עוד עולי מח"ל הציוניים של 1948, לא עולי שנות השישים שנפשם נקעה מן

י שרוצה לחיות כאן ולרוגיש שם, צריך זמ עצמם אולי חיו במח"ל ובשיבוע, ילדיהם לנשת למינוש הבידות לניים במחים לבירום בצבא ביוידות חבי מובחרות, אבל שפת לנשת למינוש הבידות לבי רמת עו): שם, של חדשא הילוק, הקצוע הקודם בקום יום של רובה עדיון אוגלית. הם ומנשים יום יום בידן מומה (מן הלולה יצמה שרשום) בעיקר בונם לבין אצמם, משהקים שנים וברידני שמחבלים במשות) בין השיוים הנותים נעותה הבדורה וולך, קוראום את המסעין, מקטרים על הפרונים. אורל פוכן לחישבל שאתה נמצא בענם - והביר וקרלות הנודאת ועל חוסה הנימום של בפרבר לבן של דרום אמריקה

במרבר לבן של דוכן אמריקון.

בחרשות מודיעום שראשיו בראבות נולון

בחרשות מודיעום שראשיו בראבות נולון

ברסגוש "ציפורים בשישיו בראבות נולון

ברסגוש "ציפורים בשישיו בראבות נולון

בישה לו "נסתובבים בבנל "מאויה משיש ששלות באיל, אותבת את חינששף "באלגעיות ברוריגיש, חינסים בניל "מאויבת את חינששף "באלגעיות ברוריגיש, חינסים בניל "מאויבת את חינששף "באלגעיות ברוריגיש, חינסים בניל "מאויבת העליות החינות ששלי בניל "מאויבת העליות החינות של "בישה העליות החינות של "מאויבת העליות החינות של "מאויבת העליות הואים" בוא "מיות ברוריגיש העליות המודים שו ביא" "מיות ברוריגיש העליות המודים של מתבים בניל "מאויבת העליות המודים בניל "מאויבת העליות הואים בניל "מאויבת העליות הואים בניל "מאויבת העליות הואים בניל "מאויבת העליות העליות המודים של "מודים" מודים בליל "מיות ברוריגיש" המודים בליל "מיות של המודים" באלגעיות ברוריגיש העליות הואים בליל "מיות ברוריגיש" באלגעיות הואים בליל "מיות ברוריגיש" בליל "מיות ברוריגיש" בליל "מיות ברוריגיש" באלגעיות המודים ביל "מיות ברוריגיש" בליל "מיות ברוריגיש" ביל "מיות ברוריגי

#132310 14

האפרטהייר, לא שחקני הכדורת והגולף האמידים

יתיה כאן כעוד שנה".

והגינותים כגיל העמירה. עכשיו רוב העולים צעירים יחסית, כני המעמר הכינוני. "למבוגרים יותר אין כוח לעשות את השינוי הוה

הם לא מאמינים שיוכלו להסתרר כאן". שרי נתן, אחראית על הקליטה כפדרציית עולי דרום־אפריקה מספרת שעכשיו יש גם עולים המגיעים לכאן חסרי פרוטה. "אמת, שם הם עדיין גרים בוילות הענקיות, עם מגרשי הטגים והמשרתים, אכל כשהם רוצים לצאת משט, פתאום מתברר שהבית שווה רק 150,000 ראנר ויש עליו עור משכנתה, שהמרצרס היא כשכירות, והמשרתים - הם פשוט זולים כליכך שכל אחר יכול להרשות אותם לעצמו", מסביר הרבי רוזנברג. יוק בדרום־אפריקה יכולים האנשים הללו לחיות ברמת חיים גבוהה כליכך. בכל מקום אחר הם פשוט צונחים צניחה אגרסיכית. אז עכשיו את מכינה למה – למחת המצכ – אנשים לא ממהרים לעזוכו".

כמצב הנוכחי בררומ־אפריקה, נרמה, בצריך להיות עיוור בכרי לא לקרוא את הכתובת שעל הקו ומשה ארנט אמר לא מזמן ש־אם לא נביא אותם אלינו וה יהיה מחדל בסנה־מירה עצום", ולא פירש. בסוכנות מתגברים את מספר השליחים, מעלים סכומי הלוואות ומשכנתות (העולים מדרום־אפריקה הם היחירים בינתיים המקבלים משכנתות ללא הנגלת

פדרציה הדרום־אפריקנית כיפראל מתארגנים כמו לקראת מבצע צכא'. בכיתיהספר למלונאות "תרמור" פותחים קורס לרוברי אנגלית. בראשון־לציון עוברים על פרוייקט קליטה יחיד מסוגו - היישו מנמליהתעופה לרירות. כרמתיגן הכריזו על הכשרת שטח קרקע להקמת שכונת עולים מררום־אפריקה ומי עדיין אינם כאים בהמוניהם? נכון לעכשיו, העלייו מררום־אפריקה עדיין איטית ומהוססת למרי. כשנה שעברה הגיעו ארצה 650 עולים משם. השנה מצפים לכ־1300. האופטימיסטים, כמו הרבי גרינברג, אומר סזו מנמה.

"הפעילות הציונית הולכת וגוברת. אנשים הולכים ללמוד עברית, באים לסיורי גישוש כארה עוכרים קורסי הכשרה בדרום־אפריקה. עכשיו נעוך שם קורם מטעם לשכת עורכי־הדין כישראה משתתפים בו יותר משלושים איש. חכי ותראי מה

הפסימיסטים אומרים – לא זכרות ולא ספארי יהורים הם יהורים הם יהורים. איפה שמחירי הוה עולים והמשרתים עדיין עוכרים במשכורות מנוחכות היהודים נשארים לשכת. עיין עוד גומניה, אילאה צ'ילה, ארגנטינה. יש שמספרים אפילו על ישראלים שרווקא מהגרים לשם עכשיו. ירוב היהודים פשוס מעדיפים להסתגל למצב. או מסתגדים עור יותר בשכונות הלכנות. מתגברים עוד כוחות משטוה מתקינים עוד גדר אלקטרונית", אומרת שרי נתן.

עמוואל ופיליס סהד, עולים הדשים מאוד בדירתם נת"צ"ל להוי פנאוי למה נאן" (צילום: ש. רתמני).

"אמא שלי משוט הפסיקה לקנות עיתון", מספר משין מפרס, צעיר בלונדי שנראה כמו גוי, חבר נועין תנועת "הבונים־דרור" שהגיע לישראל לפני קלושה וצרשים. כמשמוכירים את אמא של מרטין, סלם מחייכים: דווקא היא, ישראלית לשעבר, התנגדה נכוצות לעלייתו.

45 חברי הקבוצה הנמצאים עכשיו כאולפן נקינון שרותיים, הם תופעה מעודרת: כבר מזמן לא ונור גרעין ציוני כה גדול ומגובש מדרום־אפריקה. נועד לעולים המבוגרים יותר הם עדיין חדורי המתכות ציונית, מלאי ביקורת על המימסר הציוני משתי, מדברים (בעברית) בגילוי־לב יחסי. בשיחה ציש מתברר שוב שעלייה, כמו נישואים, כדאי לתוח נגיל צעיר, לפני שמתפכחים. ביוהנסבורג הם חו נקפונה, כהכנה לעלייה. התפרנסו לבד, התחלקו ביוחים, וזיו כלי משרתים ונתנו שעורי־עזר לצעירים שורים קשה להגיר שהחורים התלהבו. "זה היה קצת מו משחק", הם מורים, "כי בימי שישי הרי חזרנו וניתה להורים ולמשרתים".

כשיו הם כאן. חלקם עומרים להשתלב כקיבוץ תוכל בגליל. "החכרים בתנועה ראו בעלייה שלי דבר מכובר. כל האחרים אמרו שאני משוגע", מספר מרטין. "המנחני להם שיש כחיים עוד רברים חשובים חוץ מנמי, אבל קשה לומר שהם הבינו". "הבחירה כסופו של דכר היא בין הוהות היהורית שלך – לבין החיים הצמניים. מי שהתנאים החומרניים יותר חשובים לו - שלך לגלות אחרת. אני הערסתי לכוא לכאן", שפרה כנולי ביודי, כת 22, גם היא מגרעין "הכונים".

כינתיים היא כמיעוט. מתברר שרק שליש מן העוונים את דרום־אפריקה מגיע לכאן. נתונים שוייקים אמנם אין ("אנשים לא מספרים שהם עוזכים. הם משום נעלמים"), אבל מרברים על אלפי יהודים סשהנרים לארצות אחרות – אוסטרליה, קנדה, נירוולאנד, ארצות הברית. משפחות מתפצי אר וו. אנשים יושכים בארוחת הערב ומרברים על מיפובילאר, מספרת כוורלי. כמעם לכל עולה שלוהען איתו יש את או שניים כארץ אחרת. ממשלת ניויולאנד מפרסמת עכשיו בעיתונים מודעות לקהל היומרי הדום אפריקני, משהו בנוסח "בוא אלינו. אצלנו מוכים לך".

נו פינסה הרכה יותר קל להם להגר לאוסטרליה, למף אין בעיית שפה, אין בעייה של הסתגלות שמלות אין יהידה דראסטית כליכך ברמת החיים, זים לכם שרובים שם", ומה עם הציונותו אהה. עוד אפלייה מנוסצת. היתורים בדרום אפריקה אהבו לתשו שהם שהילה ציונית נפלאה, הפנינה שבכתר. לנשין מובדר שות לא בדיוק כך", מבקרים צעירי חבונה את וקניהם. יהציונות שלהם הסתכמה סוחמה לפרוייקט שיקום השכונות. יש שם פעילים

בפעילות כ'פי. אפ. פי", המפלגה הפרוגרסיכית ציוניים וותיקים שבעצם לא התכוונו לעלות מעולם. המזרהה עם התנועה המחתרתית של נלסון מנדלה. הם אנחנו הזכרנו להם כל הזמן שציונות אמיתית פירושה עשו זאת בהחבא, מחשש שייעצרו. לרכים מתכריהם עלייה – והם התייחסו אלינו כמו לקוץ בתחת". "אפשר להגיר שבאתי למות כאן", אומר עמנואל

לתנועה זה קרה. היו הרבה "קשים" ששברו אותם, היא אומרת, החל מתחושת המועקה, החררה, היעדר החוק, ועד למראות הקשים של שחורים גוועים ברעב, מסתופפים מתחת למחסות מפלסטיק. מה ששבר אותם סופית היו המהומות האחרונות בפרבר השתור קרוסירורס, שם נהרגו ילדים מיריות שוטרים. "במוצאי שכת זה קרה. ביום שני כבר היינו אצל שלית העלייה". והיתה גם חוויית החיפוש אחר פועלים שיעבירו את רהיטי המשרד של בעלה: "הלכנו למקום בו מתרכזים כל הפועלים היומיים, ליר הגשר. הם עמדו שם בהמונים. בעלי סימן ביד שהוא זקוק לפועל אחר, וחמישים שחורים התחילו לרוץ כמוכי אמוק, ומי שרץ מהר יותר ונרהף – ניצח. בסוף לקחנו פועל זקן אחר שעבר כלומר, מבחינה כלכלית לא צריך לדאוג לו. בארץ כל היום ער הערב תמורת עשרה ראנד ושלושה דולר

בערך). זה היה די נורא". אכל זה לא עוכר, מודים העולים החרשים. כשאתה חי מינקות עם מדיניות האפרטהייד, משהו ממנה נשאר טכוע כרם, גם אם איראולוגית אתה מתנגד לה. אף אחד מהם, למשל, לא יהיה מאושר אם בתו תתחתן כאן עם מרוקני. "זה עניין של חינוך מינקות. גדלנו על תרבות של הפררה", מודה ויקטור ג'ייקובסון. "כשביקרנו בגרמניה וראינו בפעם הראשונה כושי הולך עם לכנה – הכת שלי היתה בשוק. ברור שזה עוד גשר לצריך לעבור". לפעמים הם צוחקים על עצמם: בקרב עולי "הכונים", למשל,

"תראי, אם שם עבדה המשרתת משבע בכוקר עד שמונה בערב ולפעמים עד הלילה, ופה היא עוברת רק ער שתיים כצורים, כרור שזה לא אותו הרבר". (בעוד הוא מדבר מטאטאה אשתו כמו ידיה, אולי לראשונה כהרכה מאור שנים, את הקש שהתפור מן הארגוים. נראה שהיא רווקא זוכרת את המלאכה). לא שהוא מתלונן, חלילה. "מי שכא לכאן צריך לדעת שאטור לו להשוות". הבעייה שלו היא אחרת לגמריו "שם, בקייפטאון, הייתי מישהו. היה לי מעמר בקהילה. כאן אני כלום. סתם עולה. לזה צריך להתרגל".

ין לו, לסתר, טענות לדרום אפריקה. היא היתה טובה אלין. ממנו לא תשמע מלה רעה על המימשל ועל האפריקנרים (הלבנים הבורים). "אסור לשכוח", הוא אומר, "שלנו אשים נמדו עם האיראולוגיה. הם רוצים תכל'ם. יש לאן ללכת. להם אין". חוץ מזה, הוא אומר, הוא אף פעם לא היפלה שחורים לרעה. "היהורים מתייחסים אליהם טוב מכל אחר אור. שילמנו להם יותר, פידנסנו משפחות שלמות, נתנו להם כגדים. יהורים רבים יצאו

תמיר חלם להגיע לכאן, הוא אומר. או למה הגיע

השיחה עם עמנואל סחר מתנהלת בין ארגזים

וערימות קש בדירה מפוארת במגדלי דוד כתל־אביב.

הפועלים פונים אליו מרי פעם כשאלות חשובות, כמו

איפה בריוק לתלות את נברשות הברולח ואיך להעמיר

את שולחן האוכל הענק (למאה אנשים) שעליו וסביבו

נערכו ככר הרבה ארוחות נכברות ו"כברות". הריהוט

הזה הוא רק חלק קטן ממה שהיה לו כוילה הענקית

6 נציגים מתוך 45 חברי

גרעין תנועת "הבונים

רדוד" מדרום אפריקה

מימין: נ'ואן מלמן, מוקי

ינקלביץ', מרטין סומר,

בברלי ביודי, מייקל שור

ושירה צימרמן. חדורי

על המימסד הציוני

הנעשה כאן. מתברר

כדאי לעשות בגיל

שעלייה, כמו נישואים,

התלהבות, מלאי ביקורת

באולמו בשדות־ים.

בקייפטאון. בשכילו, החיים בארץ – גם במגדלים של

למאבק למענם". שטויות", אומרת ג., יועצת בנושאי כוח ארם, אם לשלושה, עולה חרשה מקייפטאון.. "הטיעון שהיהודים ליבדלים יותר כלפי השחורים מוסרך מעיקרו. היחודים בזענים כמו כולם שם. הם חלק מהשיטה". בררום אפריקה, היו היא ובעלה מעורבים משם – זה לא עניין של מה בכך.

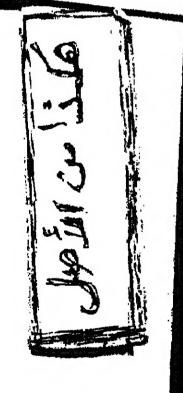
מתברחים בציניות שהעולים החרשים מדרום־אפריקה מעריפים את ראשון־לציון "כי שם יש הרבה אתיופים,

ודווקא בגלל זה, הם אומרים, יש להם ביקורת חריפה יותר בנושא ההתנהגות הישראלית בשטחים, מה שהם קוראים "הכיבוש". ביום ירושלים כמעט סירבו לעלות לכירה לעצרת החגיגית של כל תלמידי האולפנים. רק שיחה ארוכה לתוך הלילה עם רוברט כהן, מנהל האולפן, שיכנעה אותם לכסוף להצטרף.

"מה שהולך כאן מוכיר יותר מרי ורום־אפריקה", אומר מיכאל סילבר. "בריוק כשתגענו לכאן עלה הנושא של שכר לימור נפרד לערבים. הרגשתי ממש ככית...". והוץ מזה מפריעים להם הליכלוד, והכירוקרטיה, והשוביניום הגכרי (מוקי ינקלביץ: "מרגע שהגעתי לכאן נהייתי פמיניסט"). אבל בסך הכל ואחרי ככלות הכל, הם מרגישים שטוב עשו שעלו לישראל, מרברים על אתגרים ומעורבות וחופש והיעדר הפחר, מדברים על קוסמופוליטיות ותערוכת מרתקת של אנשים, וכעיקר מדברים על מה

שהכי הסר להם שם ~ היכולת להודהות. "זה כמו אדם צמא שטוף־סוף מגיע למים ושותה", מתאר פייקל שור. "זה בולט במיוחר בחגים", אומרת ב'ואן מלמן: " פתאום אתה מרגיש שאתה חלק אמיתי ממשהו שאתה מוכן להזרהות איתו". ולגבי מי שבא

וסובפבוע 15

12022 12022

הדרך מטלכיה הירושלמית לואדי ג'וז
אינה ארוכה, אבל האשה שעוברת כה
בכל שבוע מדלגת מעל גדרות גבוהות,
עשויות מחומרים קשים. רחל מותתדי,
יהודיה ממשפחה בלגית אמירה, נישאה
ב־35' לערבי־מוסלמי אדוק. נולדו
ארבעה ילדים. כיום מתגורר הבן
ברבת־עמון, כת אחת בואדי ג'וז, שתיים
בת"א, הכלה – כאבו־דיס, והנכדה
לומרת בבריה"מ. על דרכה שילמה רחל
מחיר גבוה, אבל היא ממשיכה ללכת
בה. אין לה אחרת.

מאת בילי מוסקונה־לרמן

דרך מטלביה לוארי ג'וז נמשר מת קרוב לעשר דקות במכונית. האשה שעוברת את הדרך הנד מאת, כל יום שישי כצהריים, מדלגת מעל גדרות גכוהות, בלתי נראות, עשויות חומרים קשים, לא הדרים, לפעמים רצחניים. החיים ונאומים, בשפה גכוהה, של פוליטיקאים. על הדרך הזו שהיא עוברת במכונית, לפעמים צוערת ברגל, שילמה מחיר. משלמה מדובר נסכומים גבוהים. היא משלמה מחיר. ואולי אין לה ברידה או דרך וממשיכה להתעקש עם הדרך. מקפידה לא למעוד. ואולי אין לה ברידה או דרך חזורת על אותם צעדים, באותו קצב, חזורת על אותם צעדים, באותו קצב, באותו מסלול, כאותה נכונות. אולי עם באותו מסלול, כאותה נכונות. אולי עם באותו מאלים.

ננסה לעכור איתה מסלול. בשבת בעשר כבוקר, רחל מוחתדי מחכה למונית שתכיא אותנו לווארי נ'ח. היא קובעת מיפגש כמלת "לרום" בירושלים, משתרלת להצגיע את כתובתה הפרטית. בווארי ג'זו, ככית קטו, פרטי, גרה כתה, טמירה שלומית, שבבר מחכח לה בחצר. "א מ א", מגנות הבת את המלה

"א מ א", מנגנת הכת את המלה בערבית רכה, מתמשכת, והשתים מתחכקות ומתנשקות כחצר, כין הכבסים שתלרים על חכל אלכשני נמוך. סמירה מורה בנית־ספר ערכי לכנות. "כתורה מאוד משכילה, נמרה אוניכרסיטה בסוריה", אומרים השכנים ומויוים את הראש בהערכה מצד לצד. השכנים, גם (המשך בעמוד 19)

R136310 19

ום עובים מוסלמים, שולחים את תמשת הבבות שלהן לנית־הספר שם מלמרת המורה סמירה. המורה לא נשואה גרה בתוך שני הדרים קטנים, מקושטים. על הקיד מלוייה תמונת פלסטיק של המונה ליזה. יש גם שפון פורמיקה עם מסגרת זהב. ליד הטלוויזיה שתי עם עונות על השולחן קפה שחור עם עונות

אם והבת מתיישבות אחת ליר השניה. מחליפות משפטים בערכית. טונים מנומסים, שיתה לא מאוד אמוציונלית. סמירה־שלומית שואלת מה שלום האחיות שלה שגרות מלאנים וחל עונה שבסרר, ומחזירה שאלה שקשורה מום אמארן. איך עברו מה בישלה אחר־כרוז מתי היא נוסעת לראות את האת שגר ביררוז בחופש הגדול מירה מתכננת טיול אל המשפחה ברבת־עמון. שם צא מחלבש כחביניות. כגאווה היא מוציאה מהארון ננרים שופרה לנסיעה. את כרי הסאטן הוורורים קנתה נועות לנרים כמאה־שערים. רחל צוחקת. אני לא - סֹמְתוֹננת במאה־שערים, היא אומרת. הכת שלה שסלמית אדופה מאוד – כן.

.מו עשר שנים גרה סמירה שלומית בווארי ג'וז. אה נורוה כת ארבעים פלוס. מחזיקה על הפנים הגעה של יחומה. עברה ילדות לא קלה בדילוגים בין 'ות למדיה מסלול חיים פתלתל. משנת 48' עד 68' מות עם האנא ואצל משפחות אומנות בירדן. שקטה ת כמעט לא מרכרת, מעריפה שאלות מנומטות על או תה מאשר דיכורים שחוררים לחיים שלה. א מה לכאן מירדן כדי להיות יותר קרובה לאמא מהאישיות של רחל מוחתדי. היא שבוחרת מה לחשוף לגון שלה. כינתיים האח התגרש ועבר לגור . סטו עמה נשארה אמא. אשה עם עור חלבי משמט, לנים כחולות פקחיות, שיער שיבה לבן, לבוש למשפחת יהלומנים. היא היתה הילדה הקטנה של אכא, מלה חבת עם הפנים הכהות, השיער הפחמי. שראג לבל תעשה בחייה שום צעד שדורש מאמק. היא זוכרת, למשל, איך נהג כמכונית קרייולר שחורה "אני שהן מחלקות אותה הבעה פנים בריוק. "אני חשה למאמא", מצביעה הכת על עצמה ואחר־כך, מאוד ליכוח, נוגעת ככתף של אמה. רחל, יהודיה ממוצא ליכות ממחכלת במבט מחבק על הכת המוסלמית יהיה תואם לצבע השמלה. את הבגרים ענו לה כאותה התוקה שלה, שיושכת בווארי ג'וז עם שכולה כחולה איוכו רקונה והב. אלכרט מלך הבלגים. את השמלות המרשרשות מרנה

1935 משיר. רחל מחתרי נישאה כירושלים כ־1935 לושני שוסלמי אדום. נולדו להם ארבעה ילדים. שלוש מוח וכן הלוקת ירושלים בעקבות מלחמת השחרור מאר עם בת וכן כצר האכ נשאר עם כת וכן כצר ארוכה אם לשארה עם שתי בנות במערב העיר. במגרש הטנים, כמה מטרים קרימה. "אם חייתי צריכה לשרים שנה לא התראו. אחרי ששת הימים ושש. העיד אוחדה מוזרש וגם המשפחה. מאוחר יותר למל עבר לגור עם האם בטלביה. בשנת 83' נסע לבקר מו שביונות שלחה אותה לתרביל של מוב, ובשם הציונות שלחה אותה לתרביל של

יות שוברת על סיפור אחבה גדול בינה לבין יפו האניה שהפליגה מאנטוורפן, ולפי ההוראה יש וויקקה חיים וילדים. לא מוכנה אור גם היום, גם אם החיים של האשה הואת את המשפט, "אנא, אני חוורת הביתה". "שלם וכל, והיא מחביאה חוכמה מאופקת בין קמטי "את נישארת אימה שהפילפל הנערה הכלוברית שריברה בושות של מצא אותו הפוך, מכולגן, מלא סימנים שהשאירו ורים ביות השות הפוך, מכולגן, מלא סימנים שהשאירו ורים ביות הפות הביל שבעים, בריות מאיפה צומחים הפילפלים, בסביבות גיל שרצו למצוא אצלם סורות.
בריות מאיפה צומחים הפילפלים, בסביבות גיל שרצו למצוא אצלם סורות.

חמש עשרה הפסיקה ללמור בנהלל ותחליטה להשלים באברינים שבצר תאחר של הריהצופים, יותר, ירושלים הא שלים ירוק שלים שלים שבצר תאחר של הריהצופים, יותר, ירושלים הא שלים ירוק שלים בעל המו בל המו שלים המשים ותמש שנים בירו ציון האל למירה שלים המשך בעמוד 19 מום אור בשהים בירוקפה שנו ליד מום אורם בירוקפה שנו ליד מום בירוקפה שנו ליד שלומרת באורסה לודה נשם נכנסה לשונה משה בבית קפה שנו ליד

חנות שקנתה כה גם המלכה אליזבט, אישתו של

הגערה כמיוחר לככור אכא כשהיה מוזר מהעכורה.

שלוכי זרוע היו יורדים לגינה, לבריכה הקטנה עם

הנרקיסים ודגירהוהב, ויחד היו מנפנפים לאמא שהויעה

לבחור כאיזו נקודה להתחיל, זו הנקודה", אומרת רחל

עד שיום אחר החליטה אמא שהפינוס הזה ייגמר

עצמאות בארץ ישראל. בספטמבר 1930 עגנה בנמל

הקפדנית של אמא נישלחה רחל הישר לבית־הספר

מחתרי בחיוך משועשע, מהמקום שלה היום.

תמונה משפחחית, רחל מוחחדי (במרכו) ושלושה מילדיה. הבכורה גרה כת"א. הכן – ברכתיעמון. סמירה-שולמית (ימין) שמגיל חמש גדלה תחת שלטון ירדן. למדה בסוריה, והיום גרה בוואדי ג'וו. הכת הרביעית,

רחל מוחתדי, אשה

שרוקמים את הסיפור

קשורים, ובסל יש לה

חזקה. החוטים

שלה לא לגמרי

הרבה דכרים

בירושלים. ירח הרבש נמשך שגה והיה כולו מסע טיולים באירופה. בפולין, אצל דורים, קבעה פגישה עם אמה. אכיה נפטר שלושה חורשים לפני החתונה. האם החליטה לחסל את העסקים באנטוורפן ולחזור אל חיק משפחתה בפולין. אחרי הנשיקות אמרה לה האם בצרפחית משתוממת: "זה הבחור הערביז", התשובה של הכת היתה: "מה השכת, שחוא קניבלז". כולם התפעלו מהנימוטים המושלמים של הכחור השחרחר. גם הרור שלה, רב הקהילה שארח

באבורדים שומו אדון, חבית של הכלה דירת בג בשכונת במשובים שלה. עליין של , שבר היום ברבת עמון, ממנו יש לה את הנכרה באבורדים שבצר האחר של הריהצופים, יותר, ירושלים היא הבסים הקבוע שלה. עליין של , שבי היום ברבת עמון, ממנו יש לה את הנכרה

מקופלים שהיא לא מוציאה לאיוורור: "כן, ברור שהייתי מתחתנת איתו שוכ פעם. זו היתה אהכה גדולה".

> שנולדה בירושלים בשנת 49', שבברית-המועצות. חוט השידרה של הסיפור מורככ הקולנוע. אחריה נכנס בחור שחרתר, שאל אותה שאלה באנגלית, הומין לה קפה. עוד באותו ערב הביא אותה למשפחה שלו בשייח' ג'ראת. האכא הסתכל מקצה כמה צערים לאחור. רחל נולדה כאנטוורפן השולחן על הנערה היהודיה הדקה שעמרה לפניו, ואמר: "את יודעת שאנחנו מוסלמים ארוקים". כן, היא ידעה. יחר עם זה, הטון האריסטוקרטי נכית הערכי, עס הרהיטים הכברים והגינונים תמכוכרים, מילאו את ומרופרת היה מסיע אותה לבית הספר וחזרה. אמא החלל שנוצר אצלה אחרי שנעקרה מבית ההורים מצידה דאגה שתלכש רק משי, ושצבע הסרט כשיער באנטוורק. ם התחתנו בטקס אזרחי אצל הקונסול האנגלי 🖢

אותם, חלק לו ככוד. אחרי שנה חזרו לירושלים והחליטו להתמקם: עבודה, בית, ילרים. הם גרו בשיית' ג'ראת. אף אתר לא התקלאי לפנות של הנה מיול בנהלל. על המכתב המיר את דתו. הוא עבר כפקיר, היא למדה להיות החקלאי לבנות של תנה מיול בנהלל. על המכתב המיר את דתו. בנית דיכרו אגגלית, וריפרו להם קן חמים בנדול אחות. בנית דיכרו אגגלית, וריפרו להם קן חמים בנדול לרים ונבדים שעלולים להיפגע הראשון ששלתה מנהלל לאנטוורפן היא מרחה בגדול בהחלטה שהפוליטיטה שייכת לגדולים שמשחקים "את נישארת איפה שהפילפל צומח", היתה בחוץ באקרחים. אבל ערב אחד כשהלכו ברחוב, עצרו את נישארת איפה שהפילפל צומחי, היתה בחוץ באקרונים. אבי עוב אחד כשהלכו ברחוב, עצרו איפה שהפילפל צומחי, היתה את בחביאה הוכמה מאופקת בין קמטי התשובה שקיבלה על ניור מיכתבים רק ומשובה, אותם הבחורים שלנו" – מההגנה או מאצ"ל, היא לא בחורת שלה שהפיקו להוצאות ווכרת – ואמרו לה כעברית: "לא יכולת לקחת כוור שבים, משלנוז". המשפט הזה חי לה בזיכרון עשרות שנים, בחורת לא לקצתי איווכור ציבורי עם השבור בשם הבערה הבלונדית שריברה צרפתית, פלמית, צורב אותו הפוד, מכולגו, מלא סימנים שהשאירו ורים שלבות מולגות מלא מימנים שהשאירו ורים מלגות מולגות מלא מימנים שהשאירו ורים של לבות משלבות מבאו אותו הפוד, מכולגו, מלא סימנים שהשאירו ורים של מלגות מולגות מלא מימנים שהשאירו ורים ביותר שנתיים מצאו אותו הפוד. מכולגו, מלא סימנים שהשאירו ורים ביותר שנתיים מצאו אותו הפוד. מכולגו, מלא מימנים שהשאירו ורים ביותר שנתיים ביותר שנתיים ביותר שנתיים ביותר שנתיים ביותר שנתיים ביותר של מצאו אותו הפוד. מכולגו, מלא מימנים שהשאירו ורים ביותר של מצאו אותו הפוד. מכולגות מכולגות שהפים ביותר של מצור ביותר עם השבור ביותר של מצור ביותר שה מצור ביותר עם השבור ביותר של מצור ביותר עם השבור ביותר עם השבור ביותר עם השבור ביותר שהיים ביותר שהיים ביותר שהיים ביותר עם השבור ביותר עם השבור ביותר שהיים ביותר שביותר עם השבור ביותר עם השבור ביותר עם השבור ביותר עם השבור ביותר שהיים ביותר שביותר ביותר ביותר שביותר עם השבור ביותר עם השבור ביותר שביותר ביותר שביותר ביותר שביותר ביותר שביותר ביותר שביותר ביותר שביותר ביותר ביות

שלהממיליון ושלוש מאות אלך 1.300.000) מקררים נמכרו עד 1.שראל פי 3 ויותר מכל יצרן

אמקור דורג במקום הראשון במשונ המוצר הנבחר ל8-686 שנערו ע" המכון הישראלי למחקר חברת' שמושי ע"י 70% מכלל אזרח'

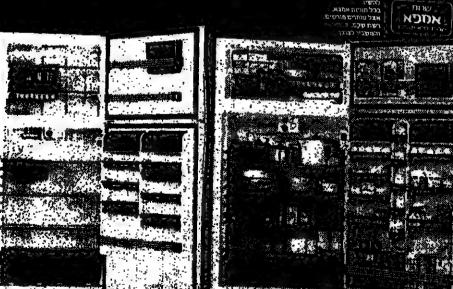
גם מחקר מודיעין אזרחי דרג את אמקור במקום הראשון לאחר ש-74% מהאוכלוסיה העניקה לואו מוצר בדינה

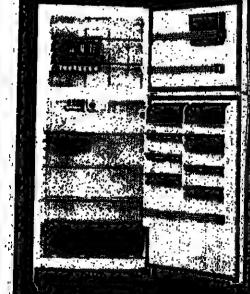
כל מקררי אמקור הם בעלי תו ^{תנ}י

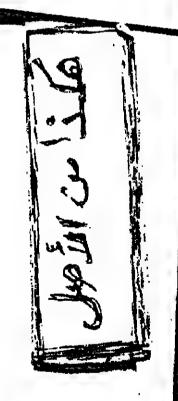
מקרר העשוי פלדה ומחכות אל-חלד שיטת צביעה ממוחשבת המודרנית והמשוכללת ביוחר בעולם כל אלה הופכים את אמקור לענק הטכנולוגיה בישראל

TILL TILL TOWN TOWN

רק לאמקור יש את השירות רב המוניטין והנסיון של אמפא - החברה המדורגת מזה שנים רבות במקום הראשון בשירות למוצרי החשמל

ד"ר פטפן וורד, "רופא התברת הגבוהה" (בצילום מימין). התאבד עוד לפני מתן גזר־הדין. היום יש מי שטוען כי היה ה"שעיר לעזאול" של הממשלה. "פרשת פרופיומו", ע"ש שר המלחמה ג'ון פרופיומו (בצילום הקיצוני משמאל, עם אשתו, השתקנית ואלרי תובסון), זיעועה את בריטניה משמרנית של שנות ה־60' ועוררה תשומת-לב ציבורית עצומה. (בצילום למעלות: תתקתלות סביב מונית בה וסעו קריסעין קילר – הנראית בצילום המרכזי – ומנדי רייס־דיוויס).

> "פרשת פרופיואו". זוכרים? בראשית שנות ה־60 כמעט נכלה ממשלח אנגליה בשל שערוריה שברציה נשמעו כיצירי דמיונו הפרוע של

תסריטאי הוליוודי. במדכוה – שתי יצאניות, שר אלחמה בריטי, נספת סובייטי והרבה לאוד לא מכבד מציגים גילויים במאווה חַרְשִׁים בברשה וַקובעים כי קורבנה הראשי, ד"ר סשפן ארד, שחוקע כיאויב המדינהי והתאבד, הואשם שלא־כדיו. ולא היה אלא טוכן של שירות

הבישחון הבריטי.

תאת יוסף פינקלסטון. לונדנ

פרוסיוכו" המסורסמת הפכו כל עיתון שמר את הרופא לשעיר לעואול כדי להמיט את תשומה עני ומהוגן כאנגליה של ראשית שנות הלב מהאראים האמיתיים לשערוריית פרופיומו: זו השישים ל"עיתונות צהובה". ככל שתתאמן לנסח פלא, איפוא, שנשמעים עתה באנגליה פולות העראים בעדינות, הדי סיפור שמרכיכיו כוללים אורגיות, לחקור את פרשת החיפוי. ריגול, סחיטה, איש ק.ג.ב. ושר־מלחמה מתפטר – החוט המקשר בין תרמויות המועלות בעלילה יי

עתה הוא מתעורר מחרש.

בעקנות שערוריית המין של שנות ה־60; וה"סיאי,איי." ופורסמר בשני ספרים הרשים שיצאו ... הממשלה השפרנית בראשות הרולך מימילו כיום לאור רלונית רוויים שלה הבחור הממשלה השפרנית בראשות הרולך מימילו כיום לאור בלוגרון בימים אלה, מצביעות על העוברה שלא ... הולכות שענות אלה וכתחוקות

בית המשמט העליון. כית המשפט קבע כי וורך - הרכה יותר: הוא התאבר

יוו חגיגת תקשורת. אפילו הריווחים הישי-רים, הינשים והקורקטיים ביותר מ'פרשת משותפת לממשלה ולמשטרה הבריטית נועדה להשה

מיסות. שני סברים שיצאן שם סיפור שכוה אינו יכול להשאיר אותר אריש. ואכן ד"ר טטפן וורר, רופא החברה הגבוהה" שנהיצ ב בריטניה, ועימה העולם כולו, כלעו או את הסיפור הוה במשיכתו לנשים צעירות ממנו בשנים רבות. בעולה כמאווה. במאווה. מחוד ביני הרבור של סילו ושל של סילו ושל מילו ו עור כמה מארתות ונערות טלפון. דיברו עליו כון יוה היה משפט דרייפוס של מערכת המשפט האיש שפעילותו עלולה היוה לפגוע בבפונו המיים הבריטית. מקרה מובהק של עיוות חרין. השופט - כעל יותר מרי סורות מדיניים נלחשו בין מצעי העיות רעות קרומות – דרשיע אהם שלא כרין", כך תיאר לא "שלו". וורר, שלא תתייתם בתחילה להאשמות והיים מכבר לורר גורטן, פרקליט יוורי אנגלי ירוע ששימש ברצינות מרוכה גילה לפתע שנהפך להיות האיף יועצם של ראשי ממשלה בריטיים רכים צת הרשעתו מדע" המרכזי של הסיפור, שר המלחמה פרוסיום של סטפן וורד, רופא עצמות מפורסם, בידי נאלץ להתפטר לגבי וורך היתה התצאה מיוורה

התקיים על רווחיהן הלא הוקיים של קריסטין קילר, ככר בעת תתרחשות הרכוים נשמעה באנגלים מגדי רייס ריוויס ונשים אחרות ששמן נודע כרבים: לא אחת הרעה כי ההאשמות שהוטחו בוורד לא אח אלא מטר עשו שנועד לחסב את תשומת הל ראיות חדשות שנתגלו במסמכי ת"אף בי אים. הציכורית מפרופיומו בפרט, ולמעשה מכל קור. זי איים: ומורחת שימי חדשור במסמכי ה"אף בי אים. הציכורית מפרופיומו בפרט, ולמעשה מכל קור.

"מלכודת הדבש", ספר חרש מאת אנתוני סאמרס וסטפן דוריל, קובע כי שרות הביטחון הבריטי, M.I.5, . גיים את וורד לשורותיו כמטרה לסחוט מידע מאיוואנוב בעזרת כריסטין קילר. וורד טען טענה זאת

במשפטו, אך או התקבלה ערותו כשקר שנוער להגן על עודו. איש מאנשי השרות לא היה מוכן לאשרה. ספר חדש אחר, "פרשת המרינה: פרופיומו והפלחו בפה של סטפן וורד" כאת פילים ניוטלי וקרולין קנרי, מאשר את הטענה כי וורד אכן נהפך לשעיר לעואול בעקבות החלפה שנתקכלה כחלונות הגכוהים ביותר: של הממשלה הכריטית.

תברך שאפילו היום, רבע מאה לאחר שעלתה לכותרות לראשונה, עשויים פרופיומו להתפטר, לאתר שנת השלטון באנגליה.

מטפן וורד, הרופא שעם לקוחותיו נמנה אפילו וינסטון צ'רציל, לא נודע כמאהב גרול, אך חיי לו ידירות צעירות רבות, מאהכותיבשבר, אותן נהנה להכיר ליהידיון מהם דמויות מצמרת המימשל. רצית מסיבה פוערת – פטפן וויר היה האיש שלך. כלא אחת ממסיכות אלה היה "לכושיהתוכה" עירום מלא

בין ידירותיו היו גם בריסטיו קילר – ומנדי ריים דייןים, לימים אשתו של המסערו השראלי דסי שאולי ודמות בולטת בטורי הרכילות כארץ, שביום חורה להתנוחר כאנגליה. שתיהן היו או צעירות יפרטית שסיתרו ראש, וברש רבים, בין מאחביה של כריסטין היה גם שת המלחמה הבדוני. גיון ערוטיןטי, שחיה נשוי לשחקנית הבריטות הירועה, ואלרי הובסון. הוקסם מינסיה של קילר כאשר ראה אותה יוצאה

עירומה מבריכת שחיה במסיבה שנערכה בבית לורד אסטור, איש אצולה אמריקני־בריטי, שמשפחתו היתה מבעלי העתון "טיימס". קילר נענתה לחיזוריו של השר למרות שכבר אז ניהלה פרשיית־אהבים עם

בצרג' ויג, חבר פרלמנט ממפלגת הלייבור, בעל קשרים בקהילת המודיעין, שמע על הפרשה – והחליט לפוצץ אותה. היתה זו הזרמנות־פו לנגח את הממשלה השמרנית בטענה כי בטחון המרינה נמצא בסכנה: מארחת בתשלום מקיימת יחסים הן עם שר המלחמה של ברימניה – והן עם מרגל דוטיי סודות בריטיים

חשובים ביותר עלולים להגיע ליריעת ה"ק.ג.ב.". השערוריה אמנס היתה אדירה. ב־1963 נאלץ ספיחיה של פרשת פרופיומו ליעוע את הנכחרים בנוגע לפרשיית האהכים שלו עם קילר. אולם מלוא עוצמת החימה הציבורית התרכזה בסטפו. וורד: בביונ־המשפט הוא הואשם אמנם "רק" ב"חיים על רווחים לא־כשרים" – אך דמותו, כפי שהצטיירה בעת המשפט, היתה דמות השטן האחראי לכל תחלואי העולם, בנאום הסיכום שלו ציין התובע כי וווד הוא "מיפוס מטונף" שניצל "ילדות מתירניות הסרות פרוטח", וכי זאין ספק שבמשפט זה תיארגו את עומק חזימה והשחיתות - זנות, מתירנות, סטיות והוצאת

לחות לרחוב ללוות כסף בחמורה לחסדי גופן". עלו פי שני חספרים שהתפרסמו עתה, זכתה התביעה לסווע דב מצד חשופט שמלכתחילה גילה עוינות כלפי זורד, למרות שלמראית עין חצטיור בנייטרלי. התוכע, מרווין גריפיתיג'ונס, חיה לפגייכן דתובע במשמט המפורסם שנלווה לאישור פרסום ספרו (המשף בעמוד חבא)

23 Hipepin

גדוש התיאורים האירוטיים של ד.ה. לורנס, "מאהבה

של ליידי צטרלי". בניסיון לעצור את פרסום הספר

באנגליה פנה גריפית־ג'ונס לחבר המושכעים ושאל:

"האם הייתם מרשים לנשותיכם ולמשרתים שלכם

במשפט הנוכחי. כמשפט נגד ספרו של לורנס הוא

נדי רייס־דיווים הודתה כעת המשפט בקיום

יחסים עם לורד אסטור, עם כוכב־הקולנוע

רגלאם פיירבנקס ועם פיטר רחמן, בעל

- רירות-להשכרה עשיר וירוע־לשימצה שהיו

לו קשרים עם עולם הפשע הלוגדוני, אך הכחישה כי קיכלה כספים על שירותיה המיניים, חוץ מאשר מזה

האחרון. וורד, הודתה, היקצה לה חדר כביתו – אך

לטענתה שילמה תמורתו. סכום פעוט, אמת, אבל

בכל־זאת אי־אפשר היה לטעון כי קיבלה את החרר

קילר. החכיעה טענה כי וורד נהג להציע לח להתקשר לגברים עמם קיימה יחסים תמורת 20 ליש"ט לפגישה.

קילר הכחישה זאת, אולם כשנשאלה איך נפגשה עם "צ'ארלס" (שמו המלא לא הווכר בכית־המשפט – אולם

עתה טוענים הספרים כי מרובר בצ'ארלס קלור,

המולטיימיליונר היהורי), ענתה כי וורד אמר לה שאם

תיפגש איתו, תקכל כסף. היא אכן נפגשה עם

"צ'ארלס" וקיבלה 50 ליש"ט. כשנשאלה מה עשתה עם

הכסף, השיכה שהחזירה לוורד הלוואה. כשנשאלה כמה

מן הכסף שהרוויחה נתנח לוורד, ענתה :"בדרך־כלל

הייתי חייבת לו יותר משהרווחתי". אלה לא היו התשוכות שהתכיעה ציפתה לשמוע – אך הי היה כהן

גריפית' המשיך ללתוץ על קילר. היא אישרה את

תיאורן לפיו וורד שכנע אותה להשיג לו נשים: "את

אומרת לנו שהוסכם ביניכם שאת תמצאי לו בחורותו,

שאל התובע. "כו", ענתה. התביעה לא הצליחה להוכיח

שוורד אכן הרווית כסף מהיכרותו עם נשים אלה. התננה, לעומת ואת, הצליחה להוציא מקילה הצהרה

לפיה התגורות בדירתו של וורד מכלי לשלם לו אלא סכומים פעוטים, כשהיה לה כסף, סילר לא היתה עדה

אמינה במיוחר: זמן מה לפני פרסום הפרשת הורשעה

על מתן ערות שכר במשפטו של מאהבה שחום העור, לאקי גונירון, ונשלחה לתשעה חודשי מאסר.

מערכת ההאשמות שנימתה החביעה לכמס היתה

פעורערת למרי. וורד עצמו היה כטות שיזוכה. הוא

אמר לפוקליטו: "איני אשם. יש לי אמון מלא כמערכת

המשמט הבריטית". אולם דברי המיכום של השופט

רנינג כאווני המושבעים הסכו אותו לנכל חיחיד

כפרשה דנינג תפף הן את אישיותו של וורד והן את

נטיותיו הפוליטיות. "וורד", הוא כתכ, "העריץ את

על זורר עולמו והוא המליט להתאכר. הוא שוחרר

בערנות עד לקריאת נוריהריו, והניע לרירת ידיד, שם

בטל מנה מופרות של נלולותישינה, בפתק שתשאיר

לאתר ששמע את דברי הסיכום של השופט, חשר

. המשטר הסוכייטי והורהה עם הקומוניסטיםי.

כדי להציג את וורד כאור לא חיובי כיותר.

עדות מזיקה יותר היתוז עדותה של כריסטין

הפסיר. במשפט נגד וורני הוא הצליח.

בחינס, או תמורת חסדים כלשהם.

מנדי רייס־דיוויס, אז: "חשבתי שכל העניין מגוחך. אני אחד לא יכול היה להכחיש שסצפן וורד היה ונושתח. אבל לטעון שהוא התק"ם מזה? זו ששות גונורה".

לשאת יותר את הזוועות המתחרשות מדי יום, כבית־המשפט וכרחובות. זה לא רק פחד. אני מקווה שלא איכובתי יותר מדי. ניסיתי להחזיק מעמר, אבל אחרי דברי הסיכום של מרשל (השופט), איברתי כל לקרוא חומר כזהז" זה היה גם סוג הטיעונים שלו- תקווה. צר לי לאכזב את העופות הטורפים. אני מקווה שהצלתתי".

וורד היה עדיין בחיים כשמצא אותו ידידו, והובהל לבית־החולים, שם מת. השופט החליט להמשיך בהליכי המשפט בלעריו. חבר המושבעים דן בפסק־הדין במשך ארכע וחצי שעות, שלאחריהן נרחתה אשמת העיסוק בסרסרות, אך וורד נמצא אשם במחייה על רווחים לא כשרים של קריסטין קילר ומבדי ריים דיווים.

שר המלחמת לשעכר, ג'ון פרופיומו, הולך הביתה.

ודווקא וורר הוא שיצר את "קשר הריצול":

במלים אחרות, המדינה הפנתה עודף לאיש שעבר כשירותיה, והפכה אותו לקורבן כדי להסיט אה תשומת־הלכ הציכורית מכמה מחבריה המכוכרים כנסיון למנוע מעצמה מכוכה, ואולי אפילו

פרופיומו שהתפטר חזר אל הבותרות תרימן שנים לאחרמכן, כשקיבל כ־75' מן המלכה אליובס את התואר "מפקר האימפרית הבריטית" על פעולות צרקה שהרבה לעסוק בהן. כריסטין קילר בילחה שנה בכלא, השתחררה, פרסמה זכרונות שעודרו את השערורייה מחרש אך לא הבניסו לה כמי רב נישאה והתגרשה מספר פעמים, וכאהר הראיונות שהעניקה לעתון בריטי לפני מספר שנים התלוננה על שוניה הרכ וחייה האומללים, נטולי האהבר. הרמות היתיה ששרומה כי יצאה נשברת מן הפרשה היא מנדי ריים דיווים שאולי, כיום שחקנית ומתנודות באנגליה לאחר חיים סוערים, עליוים ו"מכוסים" תקשורתית בישראל, כולל נישואים, לידה כת ובירושים, הברים בספר שפרסמה ב־1980 כי היא יאשה מאשרת.

אחר מחברי חבר־המושבעים מספר היום: "רוכנו כבר הגיע להחלטה כששמענו את כל סיפודי המין והסטיות הללו. לא היינו אז ליברלים כפי שאנו הית. בכל־ואת, לכמה מאיתנו נראה העניין קצת מור. המה היה שסטפן לא אהב את מה שבביכול עשה. מי ששכנע אותנו יותר מכל היה התובע, גריפיודניונה הוא יצר מין הרגשה של עליונות מוחלטת. כל העוק היה גמור עוד לפני שוורד פתח את הפה להעיד. לאור שגריפית־ג'ונס גמר את דכרי הסיכום שלו, רוכנו כבר החליט. גריפית־ג'ונס אמר לנו שחדד היה אשם -והשופט הרריך אותנו כך שהסכמנו עם הדנתה הוו". רק לאחר מתן גור־תרין ומותו של וורד החלו

להתגלות עוברות תרשות, או, לפתות, בקיעים נממח נתוני התביעה. היו כמה וכמה פרצות נעדותה כל קילר, והיו דבריה של בחודה נוספת שהעידה נמשום: הכל היה שקר, אבל לא חשבתי שהוא ימות לא רציתי שימות. נכון שהלכתי לרירה שלו (של וווד), אכל רק כענייני עסקים. לא יצאתי עם גברים צתרים. אותה נערה גילתה גם כי חוקר משטרה הנתה אותה כתב: "מצטער שנאלצתי לעשות את זה כאן. איני יכול איזו ערות להעיר, ואף איים שאם לא תעשה כן. לעולם לא תוכל להראות את פניה כאיוור מגוריה. היא חתמה על הצהרה במשטרה, אבל לאתרמכן וערה בה והודתה כי לא הצהירה אמת.

ומנדי דייס־דיוויס אמרה אה "למעשה, חשנתי שכל העניין מגוחך. אף אחד לא יכול היה להבחיש שסטפן וורר היה מושחת. אבל לסעון שהוא התקיים מזהז זו שטות גמורה". היא אף אמרה כי כי קריספין קילר סיפרה לה יום אחד שאיוואנוב ביקש ממנה לשאול את פרופיומו מתי מתכוונים האמריקנים להציב כליינשק גרעיניים בגרמניה. יקריסטין, מטעמים פטריוטיים, החליטה שלא לשאול אח פרופיומו", גילתה מנרי. לעיתונאים שהקרו את הפרשה נראה מיפור זה מאוד לאראמין.

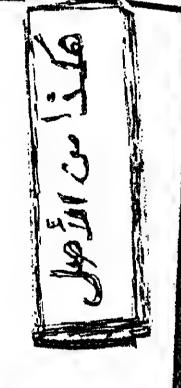
ם לתוקר המשטרתי שאסף עדויות על וורד היתה, מתברר היום, הולשה לנערות־טלפון. זאת ועוד: לאחר מותו התגלו כחשבון הבנק שלו 30,000 ליש"ם. סכום כוה כריוק הוצע כאופן מסתורי לפני המשפט לכל מי שיכיא ראיות מרשיעות נגד וורד.

כאותם ימים היה מצבה של ממשלת כרישניה הְשמרנית קשה בַלְארַהכי, והשערוריה היתה עלולה למוטט אותה כליל. לכן, טוענים מחברי שני הספרים החרשים, הוחלט להפוך את חדר לנבליתעון. עדיר שירכרו עליו, לא על פרופיומו. היה זה שר השים שהציע למשטרה להאשים את חורד. כאיזו האשמה נבחנו כמה אפשרויות. היוח שלא היה כל נסיס להאשמה בתיהוכתה כרכר מעורבות כפרשיית ריוול. הוחלט להאשים את וורד בחיים על רווחים לציכשוים, כשחיתות ובסטיות, כדי להרום אותו מבחינה הבותיה

בערותו כבית המשפט הצהיר כי עבר נעבור שירות הבטחון הבריטי M.Ls, וכי איש־הקשר שלו היה אדם כשם וודס. או ערותו לא התקבלה. כיום מתברו כי וורד ריכר אמת. הוא אכן שימש כמוכן השירות, ואיש בשם וודס היה אמנם איש־הקשר שלו.

רעידת־ארמה פוליטית.

ונור. פספס, מל אכיב

עבר השמל ושלמויניסה בשים

וכר

Maria La

ידט מחשבים ותוכוה בע"מ

אין שלווה

גוונים, נישמט לשולחן השטוח. איך קורה שהעצב שלו מצחיק את מי שמקשיב לו. כין פרצי הצחוק החולני שגרם לי, ניפרו כל פחריו העמוקים ביותר. גוב מספיק מודע לעצמו כדי להבין שבעצם נחשף. כל המיתוס הוה, שהוא לא ירידותי, שומר על המלים, צמת אולי מהקוד האוטיסטי של התנהגותו. תמיד נישאר בו משהו לא מוכן. אכל כאורת מפתיע, דווקא גוב זה, שמרחוק ניראה לַאָת כליכך מן הסיפור של דרישות יחסי הציבור, דווקא הוא לא ניזהר ברבריו. וחינו הגכפל שכעתיים.

משל: פתאום מגלה הומר שיש לו אצבע אחת עקומה ביד ימיו. קמיצה כפופה בפרק העליון. גוב מרים את שתי ידיו מול האור ומשווה. מכאן ואילך, משך שלוש דקות, הוא משחרר מונולוג חסר רסן, כלי נשימות, באינטונציה שטוחה אחת: "את רואה, האצבע עקומה, הנה גיליתי פרט על הגוף שלי. איזה רברים יכולים לפרות לכו־ארם. תכף תתחיל גם היר השניה להתעקם, אכוא הביתה, הגוף שלי יתחיל להתעקם, אבר אחרי אבר, זה לא כואב, לא זה לא כואב, ישר אני הולך מחר לרופא, לא לא אלד לרופא, אני מת מפחר, סבא שלי חולה כמחלה הואת הנה את רואה, היא עקומה לגמרי, מה אני יעשה".

הפחר מפני ארטריטיס אמיתי כתוכו. איך מבקשים ממנו סליחה על התקף הצחוק הנורא מול החברה שלוז

הרי התקליט "דרך ארץ" לא מצחיק. יש בו איזורים שמחים, שוכביים, כמו "שיר אתד שמת", "ערב בא נלך לרקור" ו"לוליטה". אבל שום רבר לא מצחיק. וגם העליזות המסויימת נובעת מן הקצב, לאו דווקא מו המלים או ממצב רותו של הומר. לפי הלך רוחו אפשר לנחש, שהוא גילה שהסכנות האמיתיות לא מונחות כשוליו של ראיון עיתונאי עם זמר. מכל מיני כיוונים בשיתה הוא ניסחף לרבר על מצכ החברה הישראלית. המרינה. כל פעם כזאת הוא תופס את הראש: "אללה יוסטת איך הגעתי לנושא הוה:".

הנה איך: "פה זה לא כמו באמריקה. אני המום כשאני ניזכר איך היינו עוכדים כ'כוורת'. לא היה לנו גרוש. רני היה כא במכונית שלו מסביון כרי לקחת אותנו לכית של ההורים שלו, כדי לעשות חזרות. מי חשב או על כסף? היום, כל הזמן אנחנו מתרוצצים. אני כורגני. אני מתעניין בכל פרוספקט של ויראו חדש. עכשיו אני רוצה לקנות אופנוע סווקי. הולך מחלון ראונה לחלון הכא. אני לא יכול לנקות את הראש מהחיים פה. יש כל הזמן סירורים. חוץ מכל המרצדסים, שאני רק יכול להעריך אותם באיזה אופן עקמומי, הרי רוב הישראלים לא משתופים כל היום. אתה צריך להיות עימונאי ומשורר וסופר, כדי לגמור את התודש. אתה מוכרה לחלטר. קופאיות בסופרמרקט לא יכולות לעשות חלטורות, בגלל זה הן מרוכאות.

"אני חושב שיש לנו מנגנונים רעכתניים כארץ. יש כסף והוא הולך לשם. אם חלק ממה שכתוב על ה'לכיא' נכון, אם הצכא צורט, או איריוט אחר הוציא צל זה מיליארד וחצי דוכרו מיליארד וחצי דוכרוו אפשר לחלק את זה לעם. הנה, אני אחשב לך בריוק כמה כל אתר יקבל. כמה אנחנוז ארכעה וחצי מליון עם הערבים? או כל אחר יקבל ארבע מאות דולר. ואני חושב שתאיש הוה, לא יקרה לו כלום. מזה אני בהיה עצבני. סומ, העסק מנווול לא נכון".

אולי עוד תנייח מולימיכאי... "לא. מקסימום אסתף. ניראה לי קשה להיות פוליטיקאי. יש גם כמה טוכים, שלא מצליחים לגרום להרשעה של מי שפישל. לאיזה מצב הגענת ערכים

הוא שואל ועונה, ומחדיין עם עצמו, באומו חוסר מנוחה מוטורי המאפיין את ישיבתו. בפוף הוא מגיע לאיוו מסקנה שגם אותה היא מנפנף מיד. הוא לוכח מן השולתן את מחזים המפתחות שלו, בותן אותו, מביא אותו אל שפתיר, מחויר אותו לשולחן, חופן אותון ביםתכל בשמשיה שמעלינו, מפטירו איוה שמשיה אף לא יורעי שיר הם, מציף כמו שמש קיין ממיסה

מנקים את מחנות צה"ל. יש דבר מטורף מזהזו"

सावहर्वात ३०

שמשיה, זה משהו. איזה גורלו היא עצומהו". כבית. הוא אומר, הוא יושב מול הטלוויזיה שעות. לא ינדע למה זה ככה, אבל הוא כל הזמן קם, מביא את הטישום מהמטבח לסלון, מחזיר כוס למטבה, מחליף ערוצים בשלט־רחוק. בטת לא קל להימצא במחיצתו הרכה

שעות רצופות. "זה מתחיל בזה שאתה לא מבסוט מעצמך. אני לא קם כבוקר ואומר: יו, איזה כיף, התחיל יופו וואוז אני קורא עיתון על הכוקר. המרינה, הכל כליכך מופרע. ממש סיינסיפיקשן. אבל הרי לא נכון שהמדינה כולה עגמומית. יש אנשים עליוים, לא? או זה בא מכפנים, ממני. אני עגמומי. אני קם עצכני כבוקר, מוכן לקרב. אכל אני לא מאמין שאני שונה

הוצאת התקלים השלישי שלו היתה תהליך של טכל. סכל גובי. התרוצצות נואשת שארכה ארכע שנים, כהן ניסה כעיקר למצוא מלים למנגינות. היה אפילו שלב שחשב לעזוכ את הכל: אז לא ייצא תקליט. "הטקסטים היו כמו קיר כלתי עביר. רציתי לעשות תקלים תל אביבי, עירוני. ואני חי בתל אביב. גוב לבין התקלים הזה. שניהם איכותיים ברכה העילית

לא מסעיר. בינתיים. הלכתי למאיר ויזלטיר, כי הוא כותב ביותר בארץ. בתקלים הראשון שלט הצליל הגדי

ודם היתה המוסיקה: 25 לחנים שפוליקר חנית העטיפה כתוב: "עיבורים: ארן נץ, משה לוי, לואי להב וו'אן פול זימכרים (גידי ואוהד היו כער)". ככה כתוב.

מושיב את גוב בשיר הזה ליך מדורה, גבעול חציד

הספרינגסטיני. גוב נידדש לשיר עם הרבה אוויר. כך רצה לואי להב וגוב, מתברר, בטח בו. יצא קול שרוט, מהצן. "נה מה שיוצא אם שרים עשר שעות רצוף עם הרכה אוויר", אומר גוכ. "וה לא אפקט או החלטה.

עם זאת, זהו גוב. אותו גוב שהשירה שלו, כביכול מנותקת מהכעת רגש, מרמות על תעבוג נגיעת הרך בקשה. בתקליט הראשון שר פעם אתת את משפט הקסם "אני אוהב אותך". שורה נתשאלאנטית מפיו. גם הפעם יש תשלום של שלוש המלים האלה, ב"כמעט סתיו". שיר שכתבה אשה, צרויה להב. הפעם הוא צועק

גוב: "קשה מאוד להניד 'אני אוהב אותר. עד "בער העיבורים: הסכמנו איתם", אומר גירי. היום לא הצלחתי. איכשתו זה נחשב למקפט מלחת. כ" הרבע הוה, שהגיבור מנשק את הגיבודה ואומר לה אה המלים. אולי פחרתי להגיד את המשפט. זה די מעורעל. אני לא מאמין שמישהו אמר פעם את המשפט הזה כרצינות, בכנות. לישראלים במיותד קשה

פעם לא ראיתי שמשיה כליכך גדולה. כחיי איזה ארוטי. אשה ועיר על הים ושרכ: "והיא ניפתחת לפניו/ עם הגכ לים,/ עם הראש לשם".

שייך למאיר אריאל. אריאל עשה את התקלים הנה ליצירה גברית. זוהי גבריות ישראלית שנידאית כמו אריאל, עם כל הקונוטציות הכרוכות בצנתן המומר. גבר יפה שפרץ לעיר העתיקה, שבא מן הקינות. שטועם את העיר, שהוא מתוססס ותושבי. לפי השירים ב"דרך ארץ", יחסים כין גבר לאשה סובנים על ציר התשוקה המרחיק מכל רוגע של התוודעות רינשית יש התכצרות משועשעת כעמרה הנברית הרואה כאש ערפר מנוסה ("גבר כעיר"), או לוליטה. האחת ממתיה שהגבר, טרף בטוח, יעלה אליה. ואו "פתחה ולחה, לחשה/ ונעה כחיה". האחרת, היא "קצפת עם תות", שומעת מפי הנבר הידען: "את יודעת כמה רע עושה לך טוכ". שיריו של אריאל נוטפים עסים תאווה נועו. כמוכן השירי, המנותק מן המציאות, יש לזה יופי פראי. חבר לזה את הקול הצרוד של גוב, שלעולם אינו מתמוגג, אלא רק נותן כוח. יש כזה משהו מרתק אם

יש מרחק מלא דינמיות בין התקליט הראשון של

לגוב לכחור מתוכם. המלודיות החמות של פוליקר עברו עיבודים רוקיסטיים מפסחים בידי צוות בראשות לואי להכ. להכ, אומרים, הגיע כמיוחר מת"ל לצורך התקלים הזה. על

בעד מת הייתמו

יהודה שוליקר לא השתגע מהמטחנה הקשה שהקשיחה כולם ניוונים מסרטים. אני לא יודע מתי זה קורה את ההתעגלויות של לחניו. אכל הוא קיבל את הרכרים כ"שלל שרב", השיר המוערף בעיני גידי, מתפרץ הלחן של פוליקר ומבניע את תומורת הרוק. האני, אוהכ את הסאונד של השיר הוה", אומר הומר. ייכל סעם שאנו שומע אותו מגיע הריגוש חוה. יש כו להגיד את זה. אני מנסה, אבל זה קשה. הרבה יותר קל . משרו מוסף, ממח כואב. משחו עצוב. זה עובר עלי. אני להגיד. פוס אותתם, למח לא קבית לחמח".

אם הצליל של התקלים הזה הוא פוליקרי, המסד

תל־אכיבי. גם יש לו כתיכה צינית, קשה. נרמה לי. אני לא שורא הרבה שירה. יש לי בעייה עם שירה מורכבת, שהמלים כה מחרשות את השפה. זה תחום די פרוץ, כמו ציור אבסטרקטי. תיה ניראה לי שהסיפור עם ויזלטיר יסתדר. בסופו של רבר יצא שטירטרתי אותו. הוא היה סכלני מאוד. אכל זה לא הלך. היה לי קשה לקבל את השירים. היה שם שיר אחר שסיפר על האשפה כרחוב. היה שם צירוף כזה של מלים: 'קנרון עגום'. זה המצאה יפה, אכל קשה לשיר את זה. רציתי שויולטיר יכתוב את כל הטסטטים למנגינות של

אוהר אינגר הוא נגן הגיטרה כס.

הקריר־המים של רכטר, ונידמה היה שהוא מתרהל באיוה לילה אמריסני שומרים כושיים מדיעים כו. הקל של גוב שם היה טבעי ורגוע. היה ההיתול של הסמנה המועלאה "כבר לילה כואי נישאר": "נגלגל שיהה על הא ודא/ אם תלכי את מפסידה". היה גם "שקיעה נוגה". שיר ישן של חיים חפר ורוד הבי. הרמיון

התקליט החדש מנופר כצבע הקול, ברוה הזמן

הגרון פשוט נישחק, מקבל צבע אחר לגם

(רומשך בעמוד 49).

מאת נילי פרידלנדר צילמה שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

25. אל בריכת המשושים

אל, כמו ביונוסלוויה ובתודכיה, יש מקומות שאתה מניע אליובו אל נשר בנות יעקב: פעולף מוצם, במנים משולהבות, ונופל מואם לון עדן קטן מלא מים צוננים מתפים ועצים יוקרקים שמותים צל לכי צים את הגשר ועולים לרבות הנולן. אחרי פיול העיין שמשכשך עכשיו בבריכת נסיעה של 4 ק"ם מניעים לצומת בית הבד

שהים של המקום הזה, שרצוי להביע ואחרי קילומטר אחד פונים שמאלה לכי שת נילום לא יכול למסור את יופיו מיו ניום וצל, בחבורה קטונה, ולבלות לתים כמה שיותר. זהו הראשון בטיולי מבינים את השלט. תילפותהפלים בנולן שנביא כאן בשבר שנקובים, ועם כל האוהדות המשאר שת לא לקמץ ממצוקים למים הקרים, אלא להיכוס למים בשיכשוך עדין שבונור

ת לפחית איכוית ומערבות. אל העדעדן תזה בצפון הארץ מוליכים ביש מעובש, דרך עפר עבירה לרכב וערד הלינה בשביל, כשני ק"מ עד הבריבה. אבל זה שווה בהתלט כי מניעים אל חומ" שו שבי בארץ. דווקא הדרכים המעובשות שלא מאפשרות לאוכורבוסים ולמבוויות ומוכות להניע עד לשפת הבריר

כה עדיין מחנות לנו את טעם התיפתקה והי תוצתקה לכל המשפחה, ולא לשכוח לתנא מדרים ולשתות הרבה, בדוך אל השם. הטיול מתאים לזוג או למשמחה

מבביש ראש־פינה קרית־שמונה מניעים אליו בפנייה מזרחה מצומת מתניים. חר

כאן סווים ימינה, דרומה, לכיוון הכנרה, ביש אספלט משובש. אין שילוט על הכ־ ביש לפנייה אל הכריכה. במע"ץ עדיין כשבאים מכיוון הכנרת. פווים לכביש המקביל לידדן, מצומת בית צידה צפונה. הכיוון הכללי הוא לפארק חיודן, אך לא נכנסים למארק אלא ממשיכים לנסוע ושר. הנוסעים מכיוון טבחה וכפר נחום

יוכלו להניע לכביש הזה אחדי חציית גשר אריק, ואולי אחרי חנייה ומפש במפרץ אבנון על חוף הכנרת. בקילומטד אחד לפני צומת בית המכס העליון, או כ־800 מטר אחרי מחנה ירדן, פונים ימינה לכביש אספלט משובש היר

נוסעים בכביש האספלט עוד קילומטר נחל יהודיה, נחל זוויתן ומחל משושים. וחצי עד שמונשים בשלט לכיוון הבריבה. ברוכת המשושים חיא בריכה טבעית

רד אל הבריכה.

כל מי שנישאר באדץ בקיץ: אל שעולה לבלות ימים אחדים בצמון, והוא בהתאם לשלט. מוסעים לאט על דרך עפר יאש, חברים. מו במדינת ישר מתחיל מנשר בנות יעקב על הירדן. משושים. רואים אותו משמאל. ממשיכים לנסוע עד למולג דרכים, ובו הונים. מצד שמאל, על קיר בטון של נישרון, מחפשים סימון אדום שמפנה אותנו לדרך שמא־

הולכים בשביל השמאלי כשוי ק"ם (חצי שעה) ומגיעים לסלע גדול. עליו יש סימון אדום – שמאלה, וירוק – ישר. פונים שמאלה לפי הסימון האדום, והולכים בש־ ביל כעשר דקות עד שמניעים לצומת דר־ מלרדת לנחל, לפני שפוגשים את הבריכה: בצומת השבילים ממשיבים ישר בשביל המסומן שחור, עד הבריבה. בשלוש דקות הליכה מהגשר. לא לקפוץ. לרדת אל המים לאט לאט, ולבלות תחת עצי הער בה וההרדופים במורד הנחל. לחזור באו"

עצה, אוהרה ובקשה: לא לקפוץ, זה מסוכן: קוקעית הבריכה מכוסה סלעים ובוץ טובעני. לא להשאיר

• לא דק משושים: הבריכה נמצאת בשמורת הטבע הנדולה בגולן, שמורת יער יהודיה הכוללת גם את

שקירותיה בוויים עמודי בולת מצולעים. מספר הצלעות בעמודים הוא בין ארכע לשבע. כשישים עמודים הם משושים. נוף המשושים הבזלתיים האופייני לגולן מתני לה כאן בכל יופיו, זוף העמודים התלויים שהשתקפויות האור במים כאילו רצות

מה מהרי הנעש, החקררה. גלילים לא יכ־ כן חיפש הטבע את הצורה הקרובה ביותר לעיגולים, ומצא את המשושים. משושים, אומרים הגיאולוגים, נוצרים רק בתואים בנולן פונשים אותם כעוד מקומות. אך לא כל כר רבים ויפים כמו כאן.

עליהם במסי זהב.

המים שוכנסים לבריכת המשושים במפל, חתכו בקיר המזרחי של הבריכה וכרתו את בסיסי עמרדי הבולת שנראים כמו גג תלוי. המים החליקו אל המגלשה היורדת אל הבריכה והיא נראית כאילו ריצפו או־ תה במירצפות דמויות חלות דבש. שוכ כים ליד גשר עץ על הנחל. יש להימנע מתגלה הטבע באדריכל גדול. הלבה שורי לו להיווצר כאן בגלל החללים ביניהם, ול־ אופטימליים – ולכן כמותם אינה רבה.

מידע נוקף: במפת "טיולים וסימון שבילים – גולן וחרמון", וכן בבית־ספר שדה גולן של החברה להגנת הטבע בקצרין. טלפון: .069-61234 ,069-61352 בשבוע הבא: עוד טיולים בנולן והוראות

בריכת המשושים (בצילום וועליון) וחציר כנום בשדות של קיץ

aiceatt 18

פה יש אנדרטאות, ויום השואה, אלא עושים כלום למען הניצולים

"עתונאית וסופרת

נולמת וגדלת בברליו, בת יחידה

להורים סוציאליטטים. זמו קצר

אבוה מעכודתו בשל מעילותו

במפלגה הסוציאלי המוקהעיה.

וברוע האחרון למני המלחמה

אחרו שעלו הנאצים לשלטון, פוטה

תקפיק לצאת לאנגליה: את מדבית

שוות המלחמה עשו אונה ואמה

ביינית מחבוא שונים בבוליו שינים מסבי אח"כ חוויו לנו מניה מסבי אח"כ חוויו לנו מניה מסבי אח"כ חוויו לנו מניה מסבי עד שיקדה לישראי בייני מסבי ביינית שינים ביינית מסבי ביינית או בעודה ביינית ביינית מסבי ביינית או בעודה מסבי ביינית מסבי ביינית מסבי ביינית או מסבי ביינית מסבי ביינית מסבי ביינית מסבי ביינית ביינית מסבי ביינית ביינית ביינית ביינית מסבי ביינית בי

במקומות מחבוא שונים בברלין.

שאני, בחו"ל, ומדכרת על ישראל. והישראלים, אני אומרת "אנחנו". פה אני מר גישה לפעמים מחוץ לחברה, מעין אורחית צפה ואינני יחירה אחרים המרגישים כמוני תוזרים לארץ מוצאם, למקום אליו הם מרגישים שייכים לי אין השתייכות. אני לא שייכת לגרמניה, למרות שהרקע התרבותי שלי לגמרו גרמני. ברלינאי, איני נוסעת לחופשות בגרמניה. בחופשה אני רוצה לנות, וואת אינני מסוגלת לעשות בגרמניה. משקר מפריע לי. אני נוטעת לברלין בעניני עבודה ולפגישות עם ווכרים.

פה אין לי כמעט חברים. בכרלין יש לי חברים ותיקים וחדשים, חברי, כלי יוצא מהכלל הם אנשים כעלי מורעות פוליטית גבורה, והשיחות אחתם מאורי השובות ליי בכרליו הכל פוכר, לפרות שהעיר השתנתה, היא נשארה חלק ממני. שם אני הוזרת לשפה שליו אני לא יכולה להימגע מלעכור ברתוב בו ננגצא ביתי, כי וה אחר תרתיבות המרכזיות, אכל איבני נכנטת לבית בו גדלתי לפני שנה סיירתי בברלין המשיבית ובסביבותית, במקומות ששימשו לנו מחבוא. למורה ברלין איני נוסעה

צריון להכין שבתקופת המלחמה, בברליו, חויתי נם דברים טובים. אנשים סוכנו את חשהם למעננו. ולא תמיד חיו אלה אנשים שחכויתי. לפעמים דם היו ורים שועניעו ככך את בושתם נכד הנאצים. בעיקר אנשים משונים, לאוירווקא אינטלקטואלים. ואווני, בעלת מבנטונ הנאצים מחצן ושכות את האומרויציה חושליכו את מנחיניה למחנות ריבון, מנסיוני אני, יורעת שבברלין היו היבה אנשים שחקיעו את פחאתם יותעגרותם להיכולה במוחוד - כמן לשים תפוח בכים מעיל של נושא כוכב צחוב, בתחנת רכבת, מעשה שהיה ממש מסוכן ::

איני רוצת חלילת לנקות את הגרמנים מאפסר Binenio 32

Suterleioz אינגה דויטשקרון

מגיע רגע בחיים שבו רוצים קו, מקום קאמש להיסגר כו ואף אחר לא יכול לעשות לו כלום ואף בליכך נפלאה כאן אני מרגישה כבית, יצאת רכוש. וחנה, היום יש לי מקצועו ויש דברים ששייכים

וכאלה יש לי הרכוק. בבלל המלחמה אין בירי שום המץ מבית ישוני

אני רוצה רק לומר שהיו גם אחרים. איני שייכה לגרמניה בגלל העבר. תמיד נשאר דיסטנם אני מאד חשרנית כלפי אנשים מהרור המבוגר. איני מרכות לס גרמנים בני גילי עד שאני יודעת בבירור איפנדה ומה עשו כאותה תקופה. יש לי הרכה קשרים עם צעירים. פעמים רכות התבקשתי להרצות כנומניה בתריספר, להסביר, להשיב על שאלות

בניתי לי קן פה, כרירה הוו. אף פעם לא היתה לירדה מהמלחמה כלי כלום, כלי השכלה, כלי מקצוע. כלי לי וכל תפץ, כל רחיט, כל רבר, בחרתי וקניתי כאובה היחה לי חוויה איומה כשמצו להירתי הקוומה. לקו הכל, דכרים בעלי ערך רנשי עצום חפצים שהן שייכים לאנשים שניספו באושוויק. והדכר הנורג ביותר היחה התחושה שזרים פרצו פנימה, לקו

און מרבית הרחיטים והשטיחים סניתי כשום הפישפשים. אני אוהבת לקנות שם. המוכרים הביניף נידידותיים, אנושיים יותר פאשר בריונגור, מומינק אותי לקפה, משחחים, והם מבינים משתו נדיקונ און פה סננון מסויים, זה תערובת של סננונות, דבייף. שמוצאים הן בעינו. אני לא אוהבה יותר מדי מיתוחם וקשקושים, אוחבת סגנון נקי, כמעש מיווע הקירות תלניות תמונות שחלקן מזכירות לי הסשוף כמו הציורים מסיון ותומונות מרומא, עיד שארי מאד אוובת, ומנרמנות. אני אותבת רברים עם היאור וכאלת יש לו הרכה

וכמעם שאין לי צילומים מילדות . שני צילומים די לידי, במקרה לנמדי לפני מספר שנום כל השל ועלם, מוזיך לספרים, און לא אומשל ולא שונול

מה רצית להיות בילדותרו <u>פוליטיקאית.</u> נמה את נאתו <u>בעובדה שהייתי מסוגלת לכתוב ספרים, למרות שלא קיבלתי חינוך והשכ</u>ד

מה ממחיד אותך: <u>ההקצוה הפוליטית, הדתית וביחסים הבין עדתיים בארץ, והעובדה</u>

מה את מתעבת בארעז <u>את האגרסיביות וחוסר ההתחשבות כזולת – על הכביש, בסופרכור-</u>

את ידו של מי אינך מוכנה ללחוקז <u>איני מוכנה ללחוץ ידי נאצים.</u>

איוה אובל אתוב עליךז <u>אוכל סיני, אוכל איטלקי, אוכל יהודי טוב</u> שוחיית רוצה לעשות שניתז *להיות עתונאיו*

את מפנקת את עצמך: <u>קונה לעצמי דבר מותרות.</u>

מובות אילו אנשים את מרגישה נוחז <u>כחברת אנשים שחושבים כמוני מבחינה פ</u>וליטי<u>ת.</u> את מי הייח רוצה לפגושו את היינה, טוכולסקי, קרל מרקס ולניו.

אוו אישיות כח ומננו את מעריכה במיוחד: <u>את פון וייצקר, שהיה לו האומע לומר – אנחנו</u> אשמים, את ברמדיון ואת משה שרת.

מת תחולשה שלךו <u>שלמעמים אני דורשת מאנשים שיתנהגו כמוני, וזה לא הוגן.</u> אילו יכולת, מה היית רוצה לשנות בעצמך: <u>הייתי רוצה שתחיה לי יוחר סבלנות.</u>

ללא גבול ומרבה לבקר אותם בנצר סורני המשפחה

וגם הקיבוץ עצמו מאור חשוכים לי, זה המקום היוויד.

אבי אוהכת את תל-אכיב: היא מלאת חיים,

בכעונית, ירושלים קרושה מרי בשכילי, ובעשר בערב

חבל מות, בחל אביב הכל פתוח, ב־12 בלילה אנשים

מסתובבים משכים בבחייקסה עיר לפעמי. מובידה לו

שם, כמו פה, האנשים מלאי היוניות החים ואני אוהכת

את זה למרות שמבחינה מטונימת איני חלק מוה.

בארץ לא תצלומו "לעשות" לעצמו תכרים, ראשית,

בנלל המספוע באמצע השבוע ששה לי, לוחחייב, אני

פנויה רק בסופי שכרע שניה, ותוכנה היפראלית היא למעשה תברא סגורה. גרלים יחד בון בית ספר, צבא

וממשיכים ככו. חנות סגורה שפשה להיכנס אליה: זו הסובה! שהעולים: זוצרים הברוח: משלחם, הכךה

דרום אמריקנית ואנכריקנית ורדוס אמריקנית ור'ו סכלתי מוח נמוחד בתחלה משני, שקשה בלמור את

נס בתנים, בלי הלתץ והגביעות של הרתיים

את אישליה בשחייתי בכון, נסעתי מהי

מה עוד את רוצה לכתובה <u>רומו.</u>

ונים כשחינו במחתרת, כל חפץ שחידו, היה יותר כן אני מרגישה שאני יכולה לנשום בחפשיות, ולהנות הותעולה לתוכיל את איסוף חדברים לפינימום. אי אותבת את לפתיחות בארץ, את העובדה אשים בערים בעלה ואת חוש השבור. אני נובית שלפיור, מהעלורה ומוסחסים עם האנשים, ריש לי השטה שנהפקה לבורם החשוב ביותר בחיי פתו לעים הראשון כארץ, ב-1954, אתרהן אותי יודותו של אקי מוסרובים המעקים שנותרו בחיים. שלמון איצה התידונ מאור היא דותה אשה דרה משח! במופן את גלריה תברידה, אלל היחסים יינוס לא איקה, ניום אתר היא נפסרה רבר שלא משלה לושכון לציות שהיתה כל 19 בלווייה אמרה ממרותה - איננת, עכשיו את תהיו סברה מאל נתנות משל יינוס "נכרים" ואני נתנות מהם

תוצר של השואה. עם כל אשותי ותגובותיו בולל היושר

שנום סיין בתקופה ההיא אַרעיישון בליכון הבנה, עד

זה מתסכל. השיחות המעמיקות, הויכוחים הפוליטיים, חסרים לי. הישראלים לא מכירים את אמנות הוויכוה. קשה להתווכה איתם. מיד הם מתחילים לצעוק,

המערבית. נ.כ).

מעניין אותי.

"אני אוהבת את תל־אכיכ. היא מלאת חיים, צבעונית. ירושלים קרושה מדי בשבילי, ובעשר בערב הכל מת. בתל-אביב הכל פתוח".

בשבילי, פוליטיקה זה חלק מהחיים. גרלתי בכית

פוליטי, אתרי המלחמה הצטרפתי למפלגה

הטוציאל דמוקרטית ועזרתי להקים את תנועת הנוער בכרלין. אגב, לפני שעוכתי לאנגליה, שאלו אותי

ב־אס.פה.דה. את מי אני מציעה כממלא מקומי. המלצתי על נער אינטליגנטי מאור בקבוצתי. היה זה קלאוס שוץ... (איש המפלגה הסוציאל־רמוקרטית, בעבר שגריר גרמניה בישראל וראש עיריית ברלין

בארץ אני חברה במפלגת העכורה, אבל איני

יבולה להיות פעילה מפני שאני עתונאית, ולפעמים

קשה לי לסבול את הצביעות ביחס לעולים החדשים מרוסיה. הישראלים מתלוננים על כך שהיוצאים מרוסיה אינם מגיעים ארצה, אכל לא נותנים תנאים לעולים שכן מגיעים. ואיני מתכוונת לתנאים כלכליים, אלא לחברה, למעט חמימות המגיעה להם, בעיקר אחרי המאבק לעלייה. כואבת לי גם האדישות כלפי ניצולי השואה. ככל שהם מתכגרים הברירות גוברת, והרכאה: סרובים אין. הילרים עוזכים את הבית. בהתחלה כשבאו, היה המאכק לקיום. אחרי שנים המצוקה גוברת, ובארץ אין למי לפנות. בואלנד, בגרמניה ובארצות אורות יש אנשים המיומנים לטפל בניצולי שואה. פה יש אנררטאות, ופעם כשנה יש יום השואה, אבל מה עושים למען הניצולים: כלום.

לקולנוע אני הולכת רק כשיש סרט מיוחר. התיאטרון בארץ אינו לטעמי, ולא רק בגלל השפה, גם הבושאים לרוב לא מענוינים אותי, המוסיקה פה נפלאה, זאני מרבה ללכת לקונצרטים. בטלוויזיה אני רואה את "מכט", וכשאני יכולה – את "זה הומן" ו"מבט שני". את "מוקר" אני מרגישה שאני צריכה לראותן ולפעמים אני רואה תוכניות רוקומנטריות: פררד כלל אני מעריפה לקרוא. אני קוראת עתונים בעבוית, אבל ספרים קשה לי, זה לוקח יותר מדי זמן. סראתי (כתרגום) כפח מהספרים של עוז ומשחו של אב יהושע, אבל עלי להודות שלעתים קרובות אני מגלה שאיני מבינה אותם. לא מכבר לתאתי (כאנגלית)

בעניין רב את ספרת של יעל דיין, 'אבי, בתר" אני מערייםה לקרוא גרמנית. אני עוברת בשלוש שפות ורוצה שלמחות באחת מהן תחיה לי שליטה מלאה אם לא מדכרים כשפה ולא קוראים כה, היא בובלת. את ישם הוחד", למשל, שיאתי בגרמנית ונהנתי, עלשיו אני קוראת את ספרו הנפלא של היוניין מאן דועיר הקטנה. אני עוקבת אתר הספרות דונר מניון הדורשה, מא אחתבת את בינשר בראס. אהבתי את "תור הפח" שלו, אבל בספרים שכתם אחריכן לא חידש הרכה. אני אהבת במה מחספרים של זיגפריד לנץ, אוחבת את פמפן היים ואת מרטין ואלור: שירח קשח לי לקרוא, הוץ מוחיות וגיפת אולי אני ריאליטטית מדי.

אני פוראת הרבה מפרות פוליטית, על התנועה תפוצואלוסטית, פערים העוסקים בחסטוריה של תמישים חשנה האחרונות. וספרים על השואה. אני תוצר של חשואה, עם כל רגשותי ותגובותי, כולל חיושר המוגום שלי: בתקומה והיא נאלצתי לששו בליבר הרבה, ער שהומ אינני ממגלה אמילו לשסרים

השפה פשאון נמדא בתעורה מהוי שקשה הרמוד את היושר המוגום שלי: בתקומה הה השפה פשאון נמדא בתצוח דוכנה עם " בארץ הפרוח בי השיחות האינסל שניאליתה ברמה לי שהישראלים ומניום ששיחות למיכוחים רבתה לי שהישראלים ומני שלא נפי אומן מתוחשים "ראיונה: נורח ברצקי המחויבים מראדה (שם מסי אומן ברציות לכן בחברה צילום: שמואל ברחמני א

הפלגות יוקרה בין חופי הים התיכו האזור - סו ימי שיט מחיפת / אשדוד

אטלס - ז ימי שייט בכל יום ג' מאשדור

פגסוס - הפלגות קצרות בין איי יוון וטורקיח

כאן אנו נופשים אם נופש אז במקום חנכו

- א כרתים ז לילות קסומים במלון "אפולוניה" מדרגמ ראשוגם
- ימי שני החל מ-27.7 K CITIO ל לילות במלון פרדיים
- ז לילות במלון צ'נדרים מדרגה ראשונה יציאה בכל יום חמישי

טדרנת תיירות מעולה כל יום רביעי נו־15.7

- טנריף Ұ

הנופש הגדול כסוכות! יציאה 7.10.87 כדאין

לאט ובטוח - גיל הזהכ

Di 28 1.9,87 יציאה

לפרטים

03-439207 טלי טלי

שייט ממיאמי לאיי בתאמה מפ\$ בלבד

מלחי סוכנים בע"מ

דיזעוף 36, חליאביב

פרטים והרשמה בכל משרדי הנסיעות

אולות. איזה תעבוג מתוק הוא מטום קטן כזה,

שכר הלימוד באוניברסיטאות פעם אמר לי העורך שכראי שאכתוב על איך אנחנו נואים מרתוק. לא כראי, כי אנתנו נראים כליכך מפורפים שפשוט נורא להעלות את זה על הכתב.

מה שאפשר לקבל איכשהו כאשר שוחים כמיץ הפסיכופטי עם כל השאר, אי־אפשר לקכל עוד נשום אופן כשיוצאים לרגע לחיות בין עמים למשל, שורפים ילרים למוות ליד ביתם מפני שהם

נירנברג, ומה לא.

להבין אותו.

ואם מישהו יוכיר עוד פעם את המלה נזענות, אני בכלל אפסיק להבין כלום. ממרחק אי־אפשר עוד לתפקד בתוך מוסכמות מחשבה שהשקר הוא

משהו:

ירעתי, ממש ירעתי, שלא יעבור זמן מאז ההחלטה על שבר הלימוד הגבוה יותר, ואיזה מטומטם יאמר - נומרוס קלאחוס. לא הייתי צריך לחכות יותר מאשר ליומן הערב. אמרז נומרוס קלאוזוס, וחוקי

מברחק, מאירופה, מקום שבו התרחש הנומרוס קלאוזוס באמת, מי שאומר על הפרש של 500 דולר נומרוס קלאוזום, נשמע היסטרי ללא כל אפשרות

שם הם יושבים, על חוף הים בלאריספולי,

מולדת והם יושכים על חוף הים, מרחק שלוש

כל ההיסטוריה היהודית של יציאה

מברית־דמועצות לאמריקה נמצאת עכשיו כאן,

וגם אני כמקרה כאן. איך אני מצליח לתפוס

את ההיסטוריה באוזן ולסובב אותה בכיוון

שעות טיסה ממנה, וגבם אליה.

יותר טוב שתשכרו איזה כקטק או שניים.

על שפת הים בלאדיספולי

תול שחור יש כשפת הים כלאדיספולי, שעושה צחוק מכל המערכת הסובייטית עיירה לא רמוקה מרומא. כהתחלה זה קצת מגעיל, אחרייכן מגלים שתחל השחור מלכלך לומרים אנגלית, ובכיסם תעודת פליט עם ויזה פתות מוצל העינבר שלנו. יש כו רק גרגרים לישראל. הפליטים היחידים בעולם שיש להם עזלים, וכשהם מתייבשים אתה מחליק בידך –

יהודים, ואף אוש לא מתרתה. מישהי כן יוצאת כן

פלשתינאי – אז עולים עליה וצוחקים עליה כאילו

האם צעונו אף פעם לא יוצאים מן הכלים? יוצאים.

מתיז לא מזמן, בעניין שכר הלימוד

הבלים, עד כדי גרימת נזק לבקבוק קוקה־קולו

היג הבעייה שיש לפועד.

ועל הגוף לא נשאר כלום. על העל השתור יושבים יהודים, יהודים ווסים בבגדדים רוסי, ומביטים במים. מעבר למים אמריקה, והם מסתכלים לשם.

נושרי העליה מברית־המועצות נמצאים עכשיו בלאריספולי, ובכל יום מגיעים עוד. מובים לאשרת כניסה לאמריקה. לא החול השוער מגעיל אותי בתוף הים בלאדיספולי.

תם כישראלז – הם שואלים אותי, מקווים שאענה "כן", וכך יוכלו לומר שאינם כאים נגלל האקלים. אחר כך הם מבקשים שאדאג לתוצאת החברים שלהם שעדיין נשארו כבריה"ם. "החברים שלנו כאמת רוצים לנסוע לישראל", הם אומרים לי. אני אדאג לעזור להם לצאת, למרות שאני לא בטוח שכיוון תנסיעה שנמסר לי נכון. זה בסדר, גם הם לא מאמינים לי לאף מלה שאני אומר. למשל, אגי אמר להם שהאקלים בארץ הוא לא כעייה.

לא כל השיתות בינינו הן עם המתח של עלייה ברקע. כשהם רואים בעיתון שבידי את תמונות המסום שנחות בכיכר האדומה, אנחנו נהלים ומריעים לו יחדיו. מי לאז ואולי הם יותר מאחרים, יש ביניהם רבים שחיכו לאשרת יציאה ולישראל, כמוכן, רק לישראל), שנים

יש אצלנו אנשים שחושבים כל־כך קטן, שלארץ ישראל

בהההההההה

המינימאלית הם קוראים ארץ ישראל הגדולה.

מה זה בָּהההה, אתם חושכים? אני מתכוון בההההה רציני וארוך ביותר, דומה בריוק לצליל שמוציאה מפיה עז בתקופת הייחום כשהיא רעבה, זרואה מולה פתאום גם תיש, וגם ערימת תערובת. וככן, מה זה לדעתכם

בההההההה כזה? באיטלקית פירושו "מאיפה אני יודע?ו". שפה מאוד מוסיקלית ורומנטית, האיטלקית הזו, עד שאתה שואל מישהו, נניח, כמה שנים

ישראל בשטחים. בהההההה, הוא יענה לך. בפעמים הראשונות זה מדהים, כאלו שמישהו תוקע גראפס עצום בארוחת ערב חגיגית. אולי לא שמתם לב לזה עד עכשיו, אבל "מאיפה אני יודע" הוא צירוף מלים שימושי ביותר בכל שפה, ואי־אפשר לנהל שיחה כלשהי בלי שישתמשו ב"לא יודע" כזה

הצליל של הכהההה הזה הוא צורמני וגס כליכך שאתה לא מאמין כשתוא יוצא אפילו מפי עלמה רכה ומעונגת כלי שאף אחד מסביבך מקבל צמרמורת. אתה כן, ואתה שוב מקבל צמרמורת כאשר – אחרי חורש באיטליה אתה שואל את בנך הקט האם הוא נהנה כאן,

נסיכון אות העניקה נשיקת תכד לצפרדע אחר. כאן הנזים הצפרדע תסיבה מקסצת בגועל היסטרי, שלפה ושלפה את לשונו מתוך פיה, ואו בנויות אחרת. ותישה אותו בצוחנית ובציוצים נואשים הרחקדתיחק למרכז השלוליות

בל שלושה משפטים. והוא פתאום אומר לך בהההתה.

מומר השכל. אולי יש לכם רעיונות משלכם, צפרדעים, אבל אפילו

קשות, ושלח את לשונו להשלים את הבשיקה זה היה מעשה מיותר... כשאתם חושבים שהכל דולך בכיוון שלכם, כראי לכם לזכור שנסיכות

מדור פרשומי

מיל"ה המכללה לקריאה מהירה 23 שנות נסיון * 40 אלף תלמידים * פיקוח אקדמי

קריאה מהירה – ללימודים, לעבודה ו...לפנאי

ונעכורה, נורם.לנו להיות לתוצים.

כולנו מכירים את תופעת "לא הספקתי" או כמילים אחרות: "אינני מתגכר על החומר" איננו מספיקים כלימודים, איננו מספיקים תרה מזאת. כנר שכחנו את הטעם הנתוק של

קריאה מתירה

ורטים מיוחרים רכים נערכים לאחרונה פי הומנה מיוחרת כמוסרות ובמסעלים עצמב כין השאר לבכירים ולמהנדסים של חמרכז הלאומי למידע טכנולוגי והוומן קורס שלישי), לקציני צה"ל לקציני משטרה,

הבונרים טוענים כי השיפור באיכות הקריא צא מסיים כחצי מו הזמו – וכאותה רמת כנה. מנהלי מה' הררכה אומרים: יש מאכק על מקום כקורם... הם מרוצים מהתוצא

וינינו ומוחנו לחסמר מוב יוחר. אנו ממוגלים הגיע, מסתבר, למהירות קריאה תככוחת סי קורסים לקריאה מהירה קוראים היום 10:

מתברר גם כי העריאת המהירה משפרת אור את רמת ההכנה של התומך חכירתו. כך, יתוב -- ללא פושי. להתכונו ביעילות ובמהירות לכחינות. לגמוע כמויות ענק של תומר ביכליוגרפי. להיות מוכן וערוך כלימורים וגם, למרבה ההפתעה, לגלות כי נשאר זמן סנוי

סריאה מהירה במכללות. במרכזים קהילתיים, במתנ"סים ובבתי"ס

ר"ר עמיר נדלמן מחל אכיב כותכ: ישינדי

ואמנם, מסמר עצום של משפטנים,

מריאה מחירה. מאמשרת להתכונו ביעילות לפגישות חשונות. לסרוק כמהירות חומר רב

הקורסים לקריאה מהירה יפתחו במקומות הבאים:

יתל אביב: בית ציוני אמריקה, אכן גבידול 26 ביום א' 14.6 וכיום ד' 17.6 בשעה 7 בעת ביום כ' 15.6 וכיום ה' 18.6 בשעה 7 געוב ביום א' 14.6 וביום ד' 17.6 בשעה 7 בעוב ותל אביב: סמינר הקיבוצים דרך חיפה 149 רושלים: מכללת מיל"ה אגרופס 30 יפח: בבית ארדשטוין, י.ל.פרץ 20 הדר . וויים: בית ההסתדרות, שרת 75 :חרצליה: בביה"ס התיכון, הרג קוק 30 בפר סבא: בחטת"ב ע"ש אלון נלר 6 מתח תשה: סמינר שיין קלפן 42

ביום א' 14.6 וביום ד' 17.6 בשעה 7 בערב ביום ב' 15.6 וביום ה' 18.6 בשעה 7 בער ביום א' 14.6 וכיום ד' 17.6 בשעה 5 בעדב ביום כ' 15.6 וכיום ה' 18.6 בשעה 5 בערו ביום א' 14.6 וביום ד' 17.6 בשעה 5 בערו כיום כ' 15.6 וביום ה' 18.6 בשעת 5 בערב כיום א' 14.6 וכיום ד' 17.6 בשעה 3 בערו ביום ב' 15.6 וכיום מ' 18.6 כשעה 5 בערו ביום א' 14.6 וביום כל 18.6 בשעת 6 בערג

יש לך פנאי

מי שמוכל מונוסר פנאי חמנו דמום כי

השואף לשפר ללא הכר את הישגיו בלימודים

ובעבורה, קורס קריאה מהירה הוא בריוק

בשכילו. כדאי מאוד להקריש פעמיים בשבוע פ

םגישות: לקריאה מהירה, אפשר, מסתבר, לפ*ו*

כמאר את ההישנים בלימודים ובעבודה ונם_

לגלות מחרש את שעות הפנאי.

ון: בית הנוער נאות שושנים, נאנלים 50 אשל"צו מתנטות ריאלות סמלצנטקי כ ביום א' 14.6 וביום ל-7.5 בשנה 7 בערב להרשמת ולקבלה צווד לימודי הקדם ובוא 16.6 דקות לפני פתיחת הקורס

חופשת חקיץ זה חזמן שלך לקורס קריאת מחירה של מיל"ח

תוך כרי פבישות, לחסל פינורים בעבודה להרמיב את הידע וליכור טוב יותר. קצנ אולם כיצר קוראים? כיצד מברילים בין טפל העכודה של ימינו מחייב אותנו לוזיעור בעריאו עיקרז כיצר שראים ביעילותז כיצד מבינים מהירה. אם זמן הוא כסף, כפאמר האמריקאי זוכרים טוב יותר? ובקיצור, כיצר מספיקים יותר (אגב, קוראים מהירים מושבעים) הרי שקראו בעבורה, עם תוצאות טוכות יותר וגם נהנים מחירה היא גם כלכלית ביותר.

> מתפכני ומתותי מרהים כקליטת האינפורמציה הכתוכה הנדרשת לעכורתי, עימוקי מאחרים

מהנדסים. מנהלים שיפר ללא הכר את הרגלי עבודתו ואת התוצאות המושלות.

שיר הבטלנים "הופה הולה"

דטנר וקושניר

בתקליט דודש

עם כל הלהיטים!!!

עכשיו בכל חנויות התקליטים

"הר ארצי"

אנו שראים בדרך כלל כ־1/2 עמור בדשה.

-03'900595 רצוף משעה 6 כבוקר עד

קריאה מתירה כאה כדיים כשכיל לפתור כעיות

ברמת גו: ככית תרכורו, קריניצקי 6 באר שבעו מכללת מיל"ת רמב"ם 30 יהנות וכלי נקיסות מצפון.

> בעבודה כימינו כל מי ששואף להתקרם ולהצלית בעבורתו חיים להקרים שעות ארוכות לקריאה.

עסרות לימודים והסכלה, המעוניינים לַקיי שרסי קריאה מהירה בתחומם, יוכו לסיוע שעות הפנאי, להיות חופשי ופנוי וכלי מתי מירבי ושיתוף פעולה נרחב. ומטרירות? מי עוד זוכר את הדרנשה! ונהלי פוסרות חינור, מורים מחוכים וועדי רים, מועצות הלמירים וקנוצות תלמירים

באה למקום עבודתך

סעלים מוסרות, קכוצים ואחרים המעוניינ גם הם לשפר את יכולת הקריאה, ההבנה והתפוקה של אנשיהם יפנו אל שרה, הצימונה נל הכורסים בטלפוו: 200109-20 282009-20 משעה 8 בכוקר עד 7 כערב והקורס יגיי

דומצית של הליכוד לסוחר יש רק השעים אחווי ביטחון שהקרקע כשרה הוא לא יעשה כלום, כי דוא יורע שהוא מומין לעצמו חקירות. למה לו להתעסק וכשהוא שומע מסר כזה בוודאי שיש לכך השפעה מסויימת. ואיך אומר יותרי – אולי ננסה גם את זה. וכשמכניסים את השלום כצורה בוהז והתרומות: מרובר כאן בצער רגיל שבו פונים ליזם ואומרים על מדיניותו

הכלכלית של

היה סגן־שר

במשרדו: "זו

נוכלה מציאותית

המתמודרת היטב

עם מה שקורה.

נשטח. ארידור

מפעיל מדיניות

המשטרה בפרשת

וכישת האדמות

מרובר בסך הכל

נשטחים: "פה

וכר לב) זה

שנור את גאולת

הקרקע ביהודה

ושומרון. היום, אם

90% ביטתון

הקרקע כשרה,

הוא לא יעשה

שהוא מזמין

עצמו חקירות.

כלום כי הוא יודע

ארידור, שקופמן

חלה כליכך, אז זה משפיע. אין לי ספק שפרס רוצה להתמודר עם לו – אם אתה רוצה ששלטון הליכור ימשיך, ושגאולת הקרקע הליכוד על וצושא הכלכלי, אבל לשמחתי הרבה הוא לא יכול לבוא תימשך, אז תנו לנו תרומה אכל במפלגת העבודה זה משהו אחר.

בטענות, אז הוא משתמש כנושא המדיני". ואת אומרת שאין לפרס כוונות אמת? הוא לא אמין בעיני, וזה מראיג אותי. ההתנהנות שלו מתאימה למאכר שרוצה לקנות חברי כנסת, ולא למי שמוביל

לא ענית לי על השאלה האם לרעתך אין לו כוונות אמת?

ארידור העליזים שקידשו את הבורסה. ומי ששכח מה דעתו של חיים קופכן היה כזמנו איש סודו של עזר וייצמן כשוה היה קופמז על מדיניותו הכלכלית של ארידור, הרי תוכורת קטנה בליכוד. גם וייצמן שינה קו. גם וייצמן בער ועידה כינלאומית. אבל וממצה: "זו כלכלה מציאותית המתמודרת היטכ עם מה שקורה קופמן מתאפק ולא קורא לו שיכור. "אני חושב שנכון להתמודר עם ובראש ולא לאכד אנרגייה על מספר חמש או שש", הוא מסביר את בשטח. ארידור מפעיל מדיניות טוכה". גם היום הוא לא חוזר כו מדבריז. השותפות שלו במדיניות הכלכלית ההיא שכיום אין איש טקטיקת ההשמצות. "ואיץ מזה שוייצמן שילם מחיר יקר על כך שונא העביד בגלוי שתוכו אינו כברו. כסך הבל אדם שינה כיוון, שדרש מנגיר בנק ישראל להתפטר כי לא חזה עם שמחה ארליך כל הכבוד. אני מכבר אנשים כאלה". וכעשרים וחמש רקות לאתר המשפט האחרון: "שמעון פרס הופיע לפני שבועיים בכנסת ואמר שרק פוד הוא עקבי. אם זה המסר שהוא צריך לשאת - הוא לא

קצת קשה לעקוב אחרי ההיגיון, וזה עוד לפני שנגענו כמעורכות מנחם כגין כהסכמי קמפידיוויד. כגין, עליפי קופמן, לא בריוק שינה כיוון, אלא הושפע מאינטרינה קטנה. "כשנגין חזר מקמפדיוויד לא הייתי מאושר. אברשה טמיר – שהוא סכנה גדולה למדינה – בישל את עניין ובסיגה עם דיין ועם עזר. התוכנית היתה והתשובה, מתברר, מאור פשוטה: "כי התוכנית היתה מציאותית שסמיר יתקשר לשרון ויבקש אותו לשכנע את בגין. ואכן, כגין סיפר למצרים שננרל גרול המליץ על כך". ומיד באותה נשימה, תוך התעלמות מהטתירה שתבוץ, הוא אומר: "על כגין סמכתי. ירעתי שבנסיבות אליהן הוא יקלע הוא יצליה להוציא את המקסימום כדי להגיע להסדר שלום עם מצרים, ומצד שני לשמירת ארץ ישראל". גם על מפת אצ"ל, ממהר קופמן להוסיף, "לא מצויינת סיני בתחום מדינת ישראל. הנה, תסתכלי".

אני מסתכלת במפת האצ"ל, ואחרי־כן בראש סיעת הליכוד ככנסת. "ניהוט הצוות שנקרא סיעת חליכוד נעשה על־די כצורה די יפה תוך התחשבות בכל הצורכיבים. הנהלת הסיעה מתכנסת פעם פעמיים כשבוע וקובעת אסטרטגיה לזמן ארוך וקצר, יזומת או מאשרת הצעות של תברים. ודאי שיש תחרות כין חברי הכנסת, אכל אני משתדל לחלק את הנושאים כין התברים, ואפילו לעודד את אותם החברים שיש להם יכולת להתבטא כנושאים מסויימים. את

המשכורה? - זה מוכיח שמפלגת העכורה תוששת ממני. למה הם ודאגים שאני אהיה שר המשטחה? דם יודעים כדיוק כאיוו פרשיות

ואילו בפרשת בלאס, יצא קופמן מעורו כדי לתאר את הסיאוב,

"או על רקע זה עושים חקירות: כל מה שהם רוצים והמשוך וכרלב) זה לשבור את נאולת הקרקע ביחודת ושומרון: הזום, אם

ומן חילוקי הדעות בין שתי המפלגות על מועמר מוסכם לתפקיד מבקר המדינה, נטל ראש הסיעה את שרבים הניצוח ויצא לעיתונות עם הכרוה ש"המערך חושש שמועמד הליכוד לתפקיד המבקר עשוי לחשוף את פרשת השחיתות שהוא קשור כה, והנוגעת למימון הבלתייחוקי

מוחית קצת אתית. בעבר הלא כליכן רתוק התנפל קופמן בראיון רדיופוני צורם על חיים כרילב, שר המששרה, כנלל שהמשטרה העזה לחקור חשר שאבי צור וקלור מלכה, עוזריו לשעבר של מי שהיה סגן שר החקלאות, מיכאל דקל, שיחפו פעולה עם האחים גינדי בהנגאת סיני קרקעות בשטחים נטכומים של מיליארדים. קופמן אמר אה "המשטרה, כשל חקירה זו, נהפכה לכלי שרת פוליטי לניגוח מפלצות אחרות, והאיש האחראי על תחקירה ישלם

חיים קופמן דותה לתלוסין כל אפשרות של מניעים פוליטיים.

"פה מדובר כסך הכל על נאולה קרקע", היא מסכיי, והמה במקצה על הצהיד בפעולת הסכרה זו. "גאולה", וכשעוסקים בגאולה קרקע

על גאולת קרקע. או על רקע זה יכולה לראות כי מנצח של תזמורת". עושים חקירות? כל מה שהם ווצים (המערך

של מערכת הבחירות מכספי בלאס". דוך עמדה שיגרתית. "המערך תפש היסטריה", מודיע לי קופמן, "במהלך מו"מ שניהלו אדרי, שחל וברעם עם נציני המפלגות הרחיות, הם אמרו להם: 'מה, אתם רוצים שאריק יהיה שר הבטחון וקופמן שר

את החשש שקופמן יהיה שך תמשטרה, אפשר לראות גם

השחיתות, הסכנה לדמוקרטיה, הטינופת, ועור שלל כיטויים

עליםי קופמן, מותר קצת לעבור על הואק.

כרי להוכיח את נקיון וצלילות מצפונו הוא אומר: "אני הח"כ הראשון שעזב את וערת חוץ ובטחון היוקרתית. ב-777, כשנכנסתי לכנסת, שאלתי את אהרון יריב מה מעמרה של ועדה זו, זהוא כינה אותה - 'בית הלורדים'. ישכתי שם כמה תורשים, והייתי מתוסכל מהכמות המצומצמת של הישיבות, מחוסר היכולת להשפיע על מהלכים, וככלל מהוילוול של גורמי בטחון בוועדה. הם היו מסוגלים להעסיק את הווערה בכל פרטי הפרטים של מקרה חילוץ הטיים מלבנון. איזה מין סיפור זהי שירברו על הדברים הנרולים.

היא השתמשה בכלס כמלבין תרומות. יש פה שחיתות כתוך

המימסד היהודי הכלכלי בלי שום קשר לגאולת קרקע. מרובר פה

כסכומי־עתק שהועברו מאיש לאיש בחדר סגור. עיסקות אפלות.

אפשר להשוות תרומה של גואלי קרקע, עם תרומה של ספסר

הרי קשה שלא להיזכר שקופמן עצמו היה סגן שר האוצר בימי

החולק על הרסנותה, לא מונעת ממנו לספר בגאווה שהיה הראשון

נושא נטילת אתריות, מתברר, ממשיך להעסיק את קופמן.

לרעתו, פרס צריך לשאת באחריות ולהתפטר בעקבות האחריות

העודפת שלו בפרשת פולארר. הוא דורש הקמת וערת חקירה

משפטית שתחקור את אחריותו של שחל – "הפרא־אדם הוה" –

לזיהום האוויר בחיפה. ולא נותר אלא לשאול מדוע הוא, כסגן שר

האוצר, לא התפטר לאחר כישלון המריניות הכלכלית של ארירור,

בורסה? זה בכלל לא דומה".

ומכיוון שקופמן מרבר בזילזול רב כליכך על ספסרי בורסה,

כיוון שראיתי בכך זילזול, התפטרתי". קופמן מוציא צילום של גזיר עיתון מצרי מחודש אפריל השנה, שם שואל שר המלחמה לשעבר של מצרים האם עשוי מישהו במצרים לפעול על פי מצפונו, כפי שעשה קופמן.

המצפון של קופמן הוכיל אותו היישר אל ועדת הכספים, שם קיבל את הכוח, העוצמה וההשפעה המספקים. "ההשפעה של ועדת הכספים היא מעל ומעבר לכל פרופורציה. היא קצח רומה לממשלה. מאות פעולות של הממשלה חייכות באישור הוועדה".

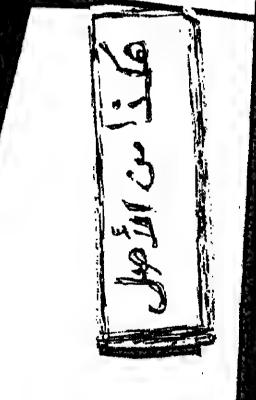
קופמן דוא איש עסקים אמיר מאור. "קופמן כימיקלים" היא הנציבה הגרולה ביותר של החברה הגרולה בעולם לתמציות מוון ובושם. חברה זו לא רק מספקת מוצרים, אלא גם ירע. ישיווק קופמן" היא החברה שמיבאת את צעצועי ומוצרי "לגו", "פישר פריים" ("מאצ'בוקס". בשנת 1982, כאשר כיהן כסגן שר האוצר, מכר את מחצית החברה לקכוצת "כלל" על מנת לעמוד בדרישות וערת אשר. חוגים כלכליים מתחו או ביקורת על ההסכם כין קבוצת "כלל" וח"כ קופמן, וציינו כי התופעה לפיה סגן שר בממשלה מחזר אחרי חברות ציבוריות זמציע להן לקנות את עסקיו, אינה תואמת נורמות ציבוריות מקוכלות.

עור חברה בבעלותו קשורה לכל נושא הגימלאים – בתי אבות, יעוץ, יוומה וכר'. חברה נוספת הנמצאת בהקמה היא "קופמן יומות" שתעזור לגורמים אחרים להקים פרוייקטים, מפעלים. נוסף . על אלה יש לקופמן רכוש רב מאור בקרקעות זמיגרשים.

כיום הוא חבר ועדת הבספים של הכנסת. "אין שום ניגור אינטרסים", הוא אומר. "שום ניגור". על ניגוד האינטרסים שיכול להיווצר בין אנשי עסקים במימרים של קופמן זכין חברות כווערה כבר הורחב הדיכור. לקופמן איש המצפון, שעוב את ועדת חוץ וביטתון מטעמי חוסך השפעה, אין בעייה בנושא. גם לא בעייה מוסרית. המתנגדים שלו חושבים אחרת. זיש לו הרבה מתנגרים.

את יודעת למהו" הוא אומר, "כי אני ישר, הארגומנטים שלי כל-כך חוקים שלם צורכים וכואכים, וקשה לכופף אותי".

מיכל קפרא 37 Hagain

רומן בשדה מוקשים

למרה בסוריה, והיום גרה בווארי ג'וז. בשנת 49' נולדה בירושלים הכת הרביעית, ישראלית לכל דבר. באותו זמן המשפחה כבר היתה חצריה. ערב מלחמת השחרור נפרדה רחל מבעלה, השאירה אצלו את הכן ואת הבת סמירה, ולקחה את הכת הבכורה. היא גם היחה בהריון. האם והכת עכרו לגור בטלכיה. רחל לא התגרשה רשמית. בסופו של דבר אולי היתה מתבקשת לחזור לכעלה אם המלחמה לא היתה מסתיימת בחלוקת העיר. הכת שנולדה לאתר המלחמה לא הכירה את אביה. היא גם לא היתה מוכנה להיפגש איתו, כשחזר אל אמה מאוחר יותר, לאחר מלחמת ששת הימים ואיחור העיר, כפי שיסופר בהמשך.

חזרה למטלול של שכת ככוקר. אחרי הביקור אצל סמירה־שולמית בווארי ג'וז, נוסעים לכקר את כלתה נ'אירה שגרה כאבוידיס. כפר ערבי קטן כשיפולים המזרחיים של הרי ירושלים. רכע שעה מוואדי ג'וז. ג'אירה היתה נשואה לכן של רחל מוחתרי. לפני חמשיעשרה שנה בערך התגרשו. היום היא חיה ומתפרנסת לכד, מנדלת את ארכע הכנות המשותפות שלהם, הנכדות של רחל. הבכורה, כת השמונה־עשרה שלומרת כברית-המועצות, תגיע בקיץ לרכת-עמון. ג'אירה מיסע לפגוש אותה ולהביאה לחופשה קצרה

ספסים לכפר. הכית תחום נשער ברול מאסיכי. הכנות משחקות מעכר לשער, מציצות החוצה מהסורגים. פותחות, רצות בקריאות שמחה לסכתא, מתנפלות עליה כנשיקות. הכלה מרברת אנגלית טוכה. היא מלמרת ככית-הספר המקומי. עם חמותה לשעבר היא נוהגת כנימוס עם גבולות מתחלפים של חביבות והסתייגות. רחל מוחתרי היא שהתעקשה, אחרי הגירושין, לשמור על קשר עם הנכדות והכלה. היא שעולה, פעם כשכוע, על האוטוכום לכיוון יריחו, דופקת כנימום על דלת הכרול של ג'אירה. לפני שכוע, אחרי כיסור, עמדה רחל כתחנת האוטוכוס כדי לחזור לירושלים. עברו שלושה אוטוכוסים ולא עצרו. הנהגים הוציאו ראש החוצה ואמרו שהם לא עוצרים ליהוריה. אחרי האוטובום השלישי צעדה רחל למכולת הסמוכה וכיקשה את עזרתו של החנונני. דוגמה לכסף קטן שהיא משלמת כיומיום.

אחרי כרכות הנימוסים והקפה מתפתחת שיחה. "קשה לנו", אומרת ג'אירה כמעט כלי הכנה. "אנחנו סגורים כאן בכפר, אין לגו לאיפה לצאת כערב, אנתנו משתרלים לא להיתקל כחיילים שלכם. התיילים האלה נספלים, מכניסים את האנשים בכפר לעצבנות, כלי שאנשים יעשו להם שום דבר, שום רבר". רוול כאילו לא שומעת. בערינות היא מחזירה את השיחה לערוץ המשפחתי. הנכרות, הלימורים בביתיהספר, ואמא של ג'אירה איך היא מרגישה?

ביום השני של מלחמת ששת הימים, אבא של ג'אירה עמד כמירפסת והסחכל החוצה. היתה שעת צחריים והוא התכוון ללכת לנות. כצעד השלישי מהמירפסת התפוצץ פגו וחיסל אותו בשנייה. סתם. ככווית. הוא מגיע לבישר פעם כשנה. הם שומרים על מנחג. ככל ביקור שלו נוסעים כולם – רחל, ג'אירה והבנות - לבקר את החצי השני של המישפחת כתל־אביכ. האח מכווית מחבב מאוד את החצי המאוחר יותר מצאה גם את הבעל. כששואלים מנישואיה, שלא השתנה. כך היתה משביינת להציג את שבתל־אביב. לא מספיר אצלם קפה ועוגה. עכשיו אותה איך והיכן גילתה אותו, היא שותקת ומפתגרת. "משפה זו שה בירושלים היא מוברת היום כשם כתל־אכיכ. האת מכווית מחכב מאוד את החצי כולם יחר, סופרים ימים לפי אצבעות, מתכננים יחד מכל מסום, הרומן שנכבה לפני עשרים שנה, כנראה אול הביקור הכָא.

> שלה עשה לי", היא אומרת משפט לא מגומגם. "אי שנים נוספות הם חיו יחר, ער שנטע לכקר את הכן אפשר גם לותחתן ולראוג למשפחה חרשה וגם לגרל ארכע כנות". התקוות שלה מעוגנות עמוק בבת לרבר. לא נוגעים נסגעים. הזכרון האחרון שהיא שלומרת כאורסה, החמונה של הנת, במסגרת זהנ, מעריסה לשחזר מהקשר עם הגבר שמאור אהבה, היא

> הודשים מרבת־עמון - ג'אידת לא נותנת לו להיכנס האב לכן היו: "תן לאמא את הטבעת ותגיד לה שהיא הביתת הוא ביפגש עם הכנות כתוץ, אצל שכנים, או האשה היחידה שכיבותי והערכתי". רק את המלים בכתייקפה, או ברחוב. רחל אומרת שהבת האמצעית האלה והטבעת וויא מוכנה לחלק עם אחרים. וכרונות סוכלת. קשה לה מרוב גענועים לאנא שלה. ג'אירה לא אחרים, לא

רחל מוחתדי עם הכלה ג'אידה שעה

באבו-דיק, ותוכדות ביאידה אופנת שקשה לה. יאנמנו סגורים כאן, אין לנו לאיפה לצאה בעוב, אנחנו משתדלים לא להיתקל בחיילים שלכם. הם מכניסים את האנשים בכפר לעצבנות, בלי שיעש להם שות דבר, קוב דבר". רחל כאילו לא שומעת. (צילום: עודד לדמן).

כחייה של רחל מוחתרי יש גם מסלולים של ימי הבנות", אומרת רחל, כאילו מתנצלת. ג'אידה יותר חול. כמעט כת שבעים, היא יוצאת כל בוקר מהבית שלה בטלביה, לעבורה. "מטפלת בזקנים תולים", היא אומרת. מלכר זה היא מנסה לאחות את הקרעים של המשפחה. ביקורים חוזרים אצל סמירה־שולמית, אצל רחל נוכרת כמה מוהר שילמו לחתונה של הכן. ג'אידה, אצל הבנות בתל־אביב, שהיא תיורת ומבקשת לשמוד אותן מהוץ לתמונת הכתבה. יש נכדים כפה, לא הלך שם, רק שמונה עשרה", היא אומרת. "הכחורה ונכדים משם. התוכניות של הבן ברכת עמה, הנכדים

עם אתת, כשהבן כא לבקר את הבנוח שלו ככפר ואחריכן רצה לעלות לבית של אמא שלו – עצרו אותו. הסתבר ששכה את הניירות כבית. "אני הולך לאמא שלי שגרה בטלביה" הסביר לשוסרים. הצמידו אליו שוטר. הלכו שניהם לטלכיה. השוטר ראה איך הגבר הערבי מוציא מפתה פותה את הבית, קורא את הפתק שהשאירה אמא. פתק

שנייה. מאוד־מאוד ארוָקה. "הולכת עם כגד מטורתי שסוגר לה את כל הגוף", אומרת רחל ומושכת כתף

לנו לינץ". רחל צחקו: "כולם שם חברים שלי".

התלקח מחרש, מפני שכעבור שש שנים, בשנת 17, ב'אירה לא תתחתן יותר. "הספיק לי ממה שהנו עבר בעלה לגור איתה בבית שלה בטלביה. כמעט עשר ברבתיעמון ומת. גם על התקופה הואת היא לא דוצה טוצבת על הטלוויניה. פנים גלויות, יפות, צוחקות. 🎺 ממונה שקשורה לפוף חייו, לרקות האחרונות שכהן לא כשהבעל לשעבר, הבן של רחל, מניע אחת לכמה, היתה לצידו. כנם עמר לידו. המלים האחרונות של

עונה. מהדקת לסתות ושותקת. "לא קל לה לפרנס את בוטה: "קשה לי להתפרנס ממשכורת של חמשימאות שקל. מורות בירושלים מרוויתות שבע מאות חמישים, שמונה מאות, למהו" היא מחכה לתגובה. שתיקה בחור. איך השתעברו עם הלוואות. "זהכ ארכעיעשרה קאראט

ישכה כתדר, ושמעה איך מוכרים אותה, כמו עגבניות בשוק. איזה מינהגים". ג'אירה לא מבינה מלה עברית. מחייכת. רחל מחייכת נחזרה. השיחה מתקרמת בזהירות, כמו טיפול בחומרי ציפוי ערינים שבכל דקה יכולים להיסדק או להתפורר. אחריכך עולה וחל להגיד שלום לאמא של ג'אירה שלא מרגישה טוב. היא מסתוככת כחופשיות ככית, מנשקת שוב את הנכרות.

הבן, שגר עכשיו כרכת־עמון, התחתו עם אשה

ביריים. אומרים מלים חמות בערבית. היא מחזירה לשבת כסלון, לדבר על בריאות, לטעום מהשינה של מלחמת ששת הימים, אחרי ניתוק של שנים. היא החיים של בולרה מאיר, למשל. "אישה חוקה נולרה". הגיעה כטרמפים מתל־אכיכ. לקחה את אחת הכנות היא אומרת. גם אוהכת לראות כטלוויזיה את "צימרים שלה שגדלו בישראל, ואמרה לה: "בואי מהר, ניכנס - מתות בסתר". "סרט טוב". אבל פנימה". הכת ענתה לה משהר כמה "השתנעת, יעשר איזה ויכוח על פוליטיקה, היא לא מבובות זמן ולוחצת

החרשים שנולדו לה ממנו. דוא נמצא במרחק של פחות ממאה קילומטר, עניין של שעה נסיעה, ותררך כיניהם חממה. כבוז קצר יורקת רחל מלה: "פוליטיקה". "מה יש לי חוץ מזה", היא ממלמלת כינה לכינה

כחוסר אונים. הכן והכת של רחל, מהצד המוסלמי, רגיל של אמתות לילדים, מלים בנוסח: "תכה עשר מאוד אוהבים ומקיימים קשר הרוק. רבת־עמון היא דקות, תיכף מונרת". השוטר שימשף עיבים, קיא שב מקום המפגש. רחל, מכחינתה, מסתכלת בתקווה לכיוון את הפתק, עשה חיפוש והלך. לפני שהלך אמר אים של חוסיין. מחכה לרגע שגם היא תוכל לחצטרף כמוך צריך כל הזמן להסתובב עם תעודות". לפני שנה, כשנסעה עם סמירה לבקר את האשת שלה בתל־אביב, המתכלה הבת מבעד לחלון הצוטוכוס

אבורנים ממשיכים לעיר העתיקה. רחל ואמרה לאמה: "תיראי תיראי איך אתם היהודים הבטיחה לאחת הנכדות שלה לתקן טבעת לקחתם לנו את כל האדמה". רחל לא הגיבה אפילו שנשרה ממנה האכן. בעלי תנויות ומסערות כעסים אין לה להציע. אדמות לא מענייבות אחרב היא מכירים את רחל מוחתרי. מנוספים לה מבקשת רק דכרים קטנים. לבוא לביקור אצל הילרים ניפנופים ומלים. מרגישה ככית. הכניסה לעיר העתיקה לשחק עם הנכרים. בערב בבית, לפני שנרדמה, היא מתוירה אותה לריגושי הפגישה עם העיר ביום השישי אוהבת לקרוא אינה ספר טוב. היתה שמחה לקרוא על על הכפתור. "שישתקו. הכל דיכורים. חבל על הזמך.

אשה הכמה היא רחל מותתדי (אגב, זה שמה עצמה, גם אם כירושלים היא מוכרת היום כשם נעוריה. היא לא חיה באשליות. הקפיצות בין הילרים והנכדים, הילופי מנטליות ותרבויות, סחטות ממנה הרבה מאמץ וכוח. התפילות שלה מתורגמות היום לשמוצות קטנות, לקשר יום יומי, לא יותר מוה אפילו שיתה על מוג האויר עם סמירה משמחת אותה. העיש שהן מחליפות מלים, ולפעמים גם נגיעה.

כשרחל מוחתרי יושבת לעשות חשבונות עם עצמה – גם מול המינוסים היא אומרת בשורה אחרונה כן, כרור שהייתי מתחתנת איתו שוב פעם. תיראי, חבובה, זו היתה אהבה ברולה".

בילי מוסקונה לרמן

התצלחה

צבע השיער המבוקש ביותר בעולם

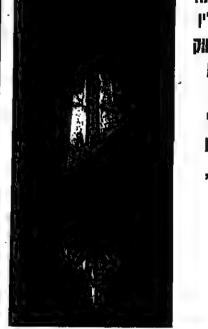
THE PARTY.

מכיל שקית PLUS מכיל שקית המעניק תחושה נפלאה לשיערך

מדו שירותר ענמורן יותר ירוכן

"עתיקות" הן מעשי ידי אדם שנוצרו משחר ההיסטוריה עד ל**־ממזו.** ערכן נקבע לכי הגיל, האופי והנדירוּת. מה שתפור יותר עמוק — מכניס לבעליו יותר דולרים ירוקים. חיקון חדש בחוק אמור לשים קץ למסחר בעתיקות בארץ, וסביבו ניטש קרב עז בין מתנגדיו, סותרים, אספנים ואוצרי מוזיאונים, למצדדיו, ארכיאולוגים ואנשי אגך העתיקות. כולם אגב, מדברים בשם שובת המדינה.

> מאת אביבה מץ צילוגלים: שמואל רחמכי

רוברט ומרטין דוישש יש שלוש הנויות ביפו. שני אחים שותפים, סוחרי עתיקות עם סטייל כקלאסה אירופית כחגות שמוכירה יותר מכל בית־מרקחת שוויצרי. סרר, נקיון, הקפרה 🗗 מירבית על אטטטיקה כל פריט כמקומו, מואר כאור הנכוז שנוגה עליו מהזווית הנכונה. ועל כל פריט תווית עם המחיר הנכון, ברולרים. מי שחשב למצוא כאן הרסים מפוזרים, מטבעות חלורים, כדים סרוקים מתפוררים למגע יד - טעה. הכל שלם. אין פאולים מורכקים או משוחורים. יש תצוגה מרשימה של כלי חרם, כלי זכובית, ארונות קכורה עתיקים. ארץ ויתניך בהישגייר תמורת כך וכך עשרות, מאות או אלעי דולרים. תלוי כגיל החפץ וכנדירותו.

את פני הנכנסים לחנויות הללו מקדמת אפלולית מכוונת, נשברת אייפה איישם בתאורה אקספרטיוניסטית יוצרת תחושת סוד ומסתורין ואווירה עם יותר משמץ נופך מורחי קסום. עכשיו מתווסמת לכך תחושה של אייוודאות. על כל עסקי העתיקות כארץ, מתכרר, מרתמת סכנה.

תיקון חדש כחוק הנמצא עתה בהליכי חקיקה יאטור למעשה את המסתר בעתיקות. איסור כזה קיים ככמה וכמה ארצות כאיוור חים התיכון, מדינות עם

מזהירים, התוצאה השתור. ומי שימסיד ונהיה המדינה.

עבר קלאסי כמו מצרים, תורכיה, יוון, איטליה וגם

קפריטין וירדן. בארץ ער כה תוא לא היה סיים. מאותי

רגע בו יהיה התיקון הזה תקר, כל מי שיקנה או ימנה

חשץ המוכדר כ'עתיקה" – יעבור על החוק. כבר היום

לפי וצק משנת 78, כל הפץ עתיק שנמצא בישראל

הוא רכוש המרינה שיכולה – אם רצונה ככך - או

רציני מיום שהחלו לרכר כה. הפץ מוצג בתנות

לראווה. לך תוכיח ממתי הוא נמצא שם. אם כותה

המרינה להרחיע את שורדי עתיקות, הם מהירים, הר

למוחרים נורמת הצעת התיקון התרשה כאבדואם

להחרים אותו.

תמורת כך וכך עשרות, מאות או אלפי דולרים. לקותרים נורמת הצעת התיקון החדשה בתוק כאב־ראש רציני, אם תכוונה היא להרתיע את שודדי העתיקות, הם תמיידית תהיה דווקא פריווה ושגשוג בשוק

מצאו המידית להקיקה המרשה תוריה דווקא פריחה

ושנשון נשוק השתור. המיסתר בעתיקות ימשיך

לנתוהל, מתחת לשולחן ובמחירים מופקעים. מי

ליפוד תהיה המדינה, שתאבר את הפיקוח שיש לה

ניום כל וחפצים המתנלבלים בשוק, בם אם בתפרו

פינה לחק עתיקות השובות, יקרות ובאלה שיש להן

עו נשתר אוכיאולוגי עלולוה להתגלגל כחשאי

לחיל א להעלם במנרותיהם של אספנים מקומיים.

מדטין דויטש בחנותו. ארץ התנ"ך בהישג"יד

העבר, יש לחפצים ששרדו מתקופות קרומות ערך רגשי או מרעי שלרוב לא יסולא בפו, ואם נענוב לרגע את הסנסימנטים, חרי גם מחירי השוק שלהם יכולים

סקי העתיקות גם התנהלו מאו ותפיד במערכות נפתלות של קשרים סודיים בין שותפים גלויים וסמויים, ויש דרבה כאלה. כל אחר והאינטרס שלו, לעתים מנוגד לוה באיזו דרך מוצאות העתיקות את דרכן אל השוק היריב. קבוצות לחץ קשנות וגרולות בוחשות ומושכות, כל אחת לכיוון שלה. כי מרוכר כעצם כ"תעשייה" מתה, שלא מתחרשת, שהולכת ופותחת. מספר העתיקות מונבל. המלאי קיים בתוך הארמה. אם נחפר והוצא – לא יבוא אתר תחתיו. עתיקות, לפי הנדרת התוק, הן מעשי ידי אדם שנוצרו משתר ההיסטוריה ער לשנת 1700 לספירה. ערכן נקבע לפי הגיל, האופי והגרירות. ככל שרב יותר מספר פריטים עתיקים מאותו סוג, כך יורד ערכם. כאופן טבעי גם מה שתפור יותר עמוק במניין השנים,

להרקיע שחקים. התאווה לחפצים עתיקים היא כנראה

מאלה שקשה מאור לשלום בהן (משה דיין המנוח אינו

הדוגמה היחירה כארץ לאספן נלהכ), וההיסטוריה כבר

ידעה אין־ספור סיפורים מרחקים על שורדי קברים,

סוחרי עתיקות מסתוריים העובדים אך ורק דרך

מתדוכים מסתוריים עוד יותר, סכומי-עתק ששולמו

כשביל שרידים מתרבויות שהיו ואינן, ואפילו כמה

וכמה מקרי רצה שארעו כשל המץ עתיק זה ואחר.

עד לסערה האתרונה שתוללה הצעת התיקון לחוק שרר שקט יחסי כשוק העתיקות הישראלי, ישומיד היתה לעסקי העתיקות הילה של בצר זה מתוך הסכמה שבשוניטי ביצר והה עומר עצרנו אותם למשפט, הם סיפרו לשופט (המשך בעמוד הבא) (המשך בעמוד הבא) ביקור לא בלי ניתרה עו של כסף. לעתים בינהרא תבושת כמו אתרי הכל, בעיני מי שמחשיבים את להיות מופר

יותר נדיך ניותר יקר.

בראש הפירמירה עומד אגף העתיקות של משרר החינוך והתרבות. הסמכות הממלכתית העליונה שאמורה לפקח, להעניק רשיונות חפירה, לבקר באתרים ולבדוק את המימצאים. אכל זה היה דק לכאורה. בשטח – הדברים לא בדיוק התרחשו "לפי

את הארכיאולוגים מעניין. יותר לחפור הרבה, ולעומק. פחות מעניינת אותם הניירת הקשורה ככך. החוק מחייב אותם לדווח על כל חפירה וחפץ שמצאו. לפי מה שפורסם בדו"ח מבקר המדינה האתרון, לא כולם מזררזים לעשות כן.

גם את אוצרי העתיקות במוזיאונים השונים מעניינים יותר החפצים נטו, כלי הארמה, נקיים, רצוי שלמים או, כלית ברירה, מורבקים, בתנאי שיצורפו אליהם "תולרות חיים" מוסמכים. ההיגיון אומר שחייכ להיות ציבור מידע והיזון־חוזר קכוע בין הארכיאולוגיה למוזיאונים. משלחת חופרת, חושפת, מוקרת – ומכיאה את התגליות למוזיאון, לתצוגה. אכל לא תמיד כך

ין המרע למוזיאון יש חלל אפל, מעין "חור" שחור" שמתגוששות בו כמה וכמה קכוצות לחץ. אתת מהן שייכת לאספנים הפרטיים. יש אספנים קטנים זיש גרולים. מספרם של ה'רציניים' נע בארץ בין עשרה לשלושים. אספן עתיקות רציני רצוי שיהיה עשיר – כמו למשל ראוכן הכט, בעל ממגורות "דגון", או מפורסם – רצוי אישיות צבורית מוכרת כמו משה דיין ז"ל או טדי קולק יברל

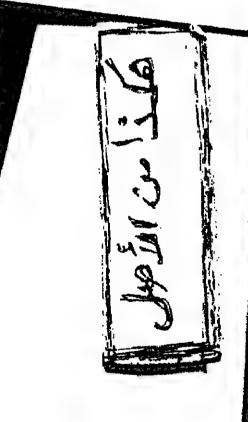
לעשירים אין בעייה לרכוש כל חפץ שמוצא חן בעיניהם. גם לנכברים אין בעייה. למרות שכולם יטענו שלא לקחו דבר בלי לשלם, יש זיכוח על גוכה התשלום. אף סותר לא מוכן להישבע שתמיד מכר עתיקות אך ורק במחיר השוק המלא. אפשר רק לנחש באילו מחירים נקבו סוחרי העתיקות בעיר העתיקה בירנשלים זמן קצר אחרי מלחמת ששת הימים, כאשר הלקוח היה שר הבטחון דאו.

רוב סותרי העתיקות הם גם אספנים, אכל לארדווקא מהסוג שאיננו מוכן להיפרר מפריט כלשתו בשום מחיר. יש בארץ כמאה סוחרים רשומים באגף העתיקות, והאגף מכיר את ההיסטוריה שלהם. כיום רק כמחציתם פעילים. לפי החוק הקיים, הם נדרשים למלא מספר חנאים כרי לוכות ברישיון. החשוב שבתנאים: כל המלאי הנמצא ברשותם חייב להיות רשום באגף לעתיקות. הררך ליישומו של תנאי זה שנוייה במחלוקת בין הסוחרים לארכיאולוגים, השואפים להצר את צערי הראשונים. הסותרים טוענים: "קשה מאור לעשות קומבינציות בעסק הזה". הארכיאולוגים מאשימים: "הסותרים לא תמיד רושמים הכל ומדווחים על הכל. יש להם כר פעולה גרחב מאוד המאפשר למי מהם שמעוניין בכך, להעלים פריטים".

אחר המורות השמורים ביותר בקרב סוחרי - ואספני עתיקות הוא נתיב האספקה השוטפת, כלומר

חפירות לא תוקיות. שודדי עתיקות. "זאת היא מערכת משומנת היטב", אומר עוזי דהרי, האתראי על הוליות הפקוח באגף העתיקות וכקי כנושא. "יש -שודדים מקצועייים. כאלה היודעים מה הם מתפשים. הם מקבלים הזמנות מסוחרים ומאספני עתיקות, והם מבירים את השטח, יודעים איפה יש מערות קנורה ואיזה סחורה בראי לחפש היכן. רבים מהם ערבים כפריים, שגרים בסביבה, וקשה לתפוש אותם. אנחנו יודעים שתם חופרים, יודעים איפה הם חופרים, ולא יכולים לשים לכך קץ. החוק במדינת ישראל קובע שאפשר לעצור רק את מי שתופטים אותו 'על חם'. ואלה שעוסקים בשוק העתיקות, יורעים מתי מגיעה ונשמר האיזון הערין בין כל מרכיביו שהתקיימו זה לשטח ווליית פקחים. או הם פשוט לא חופרים. פעם כצר זה מתוך הסכמה שבשתיקה כולם התפרנסו, תפסנו שורדים במערה אחת עם העתיקות בכים.

41 Blaebin

שאספו שם דכש. ואמנם, כשעצרנו אותם, היה להם דלי עם דכש ביד. כשהשופט שאל אותם מהיכו העתיקות שהיו ברשותם, אמרו שאלה עתיקות שלהם. 'אנחנו תמיד לוקחים את החפצים האלה בכיס כשאנחנו יוצאים לטייל. זכותנו'. השופט הוציא אותם

צר השוררים המקצועיים ישנם שוררים של שבת וחג. לא רק ערכים. "כל מיני", אומר עוזי דהרי. "יש מהם שככל השבוע עוברים בכניין, וכשבתות עוסקים כשוד עתיקות, כעיסוק צרדי. ויש הקלאים יהורים שכומן עונה חלשה בחקלאות, מתפנים לשור עתיקות. אלה תובבים. לא מתמצאים כליכך במחירים ולא בטיב הסהורה".

(המשך מהעמוד הקודם)

וכאים מתמת הספק".

סיפורים מהטוג הבא יכולים להמחיש את מירת החובבנות. מספר שרגא קידר, יו"ר עמותת סוחרי העתיקות: "יום אחר התקשרו אלי 'אנשי־קשר' מאחר . הובילו אותי למקום. הלכנו כמה קילומטרים ברגל, הכפרים הערביים כמשולש, ואמרו לי שיש להם פריט בחום, לכסוף הביאו אותי בסודי־טורות למקום מסתור

חפץ עתיק שיש עליו כתובת, פשוט מקפיץ. כלי לשאול שאלות נוספות יצאתי למקום, ולקחתי עימי מצלמה. הגעתי לכפר, ואחרי גינוני האירוח הרשמיים גדיר. אבן עתיקה עם כתובות. אותנו, הסוחרים, כל והראו לי את האבן. כותרת של עמוד. שום דבר חשוב.

מוצאום מן הארץ על ידי תיינים

מול טקנה זו של האנה. תקוחרים בתפוצצים בצתוקו

"אם ות הית וכון"" אומר רוישש. "מומר הייותי מיליונר. את

ותורוטים הרצונום באמת,

תתייוים אינם קונים. וסוחרים שנש אצלם עתיקה חשובה, היואגים ליידע את העוצים היואגים ליידע את העוצים הנואאימים יש צוח הדכה כבוד

יונאווה מקצועית בששמם

ומדעיונ מה שאמשר".

די קולק, ראש עירנית במשך כל תקומת, ולכן התקונה אנף העתיקות להציע את החיקוני בי ירושלים ואספן עתיקות, המדעית המתקבלת מחפירה כזו לחוק, חיתה העובדת שבכל שנה אומר כי בעניין חתיקון לחוק מחות ברורה. כדי לפתור חלקית העתיקות דעתו בדעוש של אלה האה בעיית שוד העתיקוח היה ואשמים במאתיאלף המצים שחתראים לכתבת וחם מתנחים צריך לכוון את דומשאבים המומדים כעתיקות לכך - מסח לנו ממשרדו. למר בורכ, אוצר מוויאון ולרוציא משם בצורר מסודרת חקותרים מוסוצאי

"שוך, העתיקות מתקיים כחשעים אחווים מחווקים באיזורים מאוד יפונדרים שנרמים לאחרים נורמים במחלה עבודות מיתוח, ולא בתואאת לא לוקווים כל מוז שוש. השוד משודייעתילות. "מון וזם נוקי תשוך לעומת נולף שנורות המתח", אונו פרופשה דו נדיב ראש המדור לארמיאולינים מתרכו בעיקר ביתורה ושומרון. יכפעט אינו קיים בשאר תלקיי האלץ: האינורים האלון קקנים האים, האינוים האלון של החיור בלולפי היותרים לעיתות מדעים: רבש האשר בהחלט להשרים את החיור בלולפי העברה המותנים לשיפול לדעתו היותרים את החיור בלולפי להשרים את שבירים את החיורים במותנים מדעים: רבש השירים את בלבול משיים פון שני להקר מטבשתו בלותנים בלבול משיים פון שני שיבונים אבריתונים במותנים במותנים במותנים במותנים החיום של החיום שותים במותנים החיום של ה

ובלבד שושארו בארץ: או דואן לשנה לתלוטין את האטים היה ולנונט אווען הישר לשווקר העולם

העצבים של כל אחר מהצדדים למשא ומתך. אוות משיבות שונויעו את הרומה של אוומסקו אוסה ודות תחום מחוף מחרים שערישלדונור אוסה בפי האמיתיים הם מחוץ לתחום, ובודאי לא לפרסם.

ד"ר ראובן הכט, יו"ר מועצת המנהליט של "דטוך

כאלה בשוק. היו תפירות, דברים נחשפו, יש בם יותר

אספנים מאשר פעם. הכל עניין של היצע וכיקש. (רומשך בעמוד פו)

הערכי שהביא אותי לשם היה כטוח שיש לו אום בלום. לא גיליתי לו שזה לא שווה כלום. צילמוי צו הפריט מכל הכיוונים, אמרתי שאני צריך להתיעז

ד"ר ראובן הכט, עיד

מועצת המנהלים של

"דגון" בחיפה, אקפן

עתיקות כבר 50 שנה

מתנגד לתיקון בחוק.

"אני נותן ל'דילוים"

ושימות עם הדבוים שמעניינים אותי, תם

מספקים לי־.

בקשר למחיר, וברחתי משם". גם למרטין ורוברט דויטש מיפו סיפור כאוש נושא, וגם כאן המתווך שהביא להם את המתוה לצ ידע מה הוא מחזיק ביד.

"לפני שנה וחצי בערך הגיע אלינו לחנות עוד שהביא גלוסקמה (ארון קטן מאבן לקבורת עצמות", מספר מרטין דויטש. "האיש אמר לנו שכבר הניא צו

התפץ למוזיאון ישראל, אבל שם לא מצאו כו עניין. כמוזיאון ניקו צר אחר של הארון, לא גילו שום וכד יוצא־דופן, והחזירו אותו למביא. על־אף זאת, ההלים האיש לנסות לעורר כנו ענייך.

"לקחנו את הארון, ובאופן טבעי התחלנו לנקהו בצר שעריין היה מכוסה בשכבה של עפר. רוברט צד שיפשף אותו בערינות, וגילה קו התרוט לאורך. הנסיון לימד אותנו שאם יש על הפץ כזה קו אוד, סימן שבהמשך מסתתרת איזו כתובת. כאותו מעמד לא המשכנו לנקות יותר. שילמנו לערכי כ־200 דולרים (שלחנו אותו לדרכו. אחרי שהוא יצא מהתנות, סגדם את הדלת, הורדנו את התריסים והתחלנו לנקות כה שהתגלה לעינינו קורה לאספן רק פעם כאלף שנה הז ארון הקבורה השני בחשיבותו כארץ, היה שייך לנוצ של יותנן כהן גרול. על הארון היה כתוב יותנה, כית יוחנן, מר הפלוס הכהן הגדולי. זו תגלית מרעישה למחקר. ער או לא ידעו ככלל שליודען היו ילרים. היום אין לגלוסקמה הואת מחיר. אנתנו מכרנו אותה למוזיאון ישראל בששת־אלפים דולרים. עשינו לום

מקרה הזה הגיעה הגלוסקמה למודאון. נס אוסף דיין הגיע לשם בסופרשלדנר, נלי ב'סטה, נמחיר מלא. במקרים רבים אחרם צ' וה כך. הפריטים מסתובבים בשום, נהדים מהחופרים הלא תוקיים אל הבתחוכים – אנשיביניים שמכירים את הסותרים ואת האספנים, אלה שנאים איתם כקשר יומיומי. הפריטים העתיקים צוברים מחד. התופר מקבל מעט, יחסית. אם הוא מקצועי - הוא יורע מה ערכה של העתיקה שבידו, ועומר על המקה המתווכים מתפרנסים יפה לפי תנאי היצע וביסוש. הסוחרים והאספנים יודעים מה שווה כמה. יש להם נם ספרות מקצועית: "הסודגרים יוורעים הבל פיקס", אומר עווי דודי, "יותר טוב מכל ארכיאולוג. זהו שוק של היצע וכיקוש. כמקרים כאלה, המחיר חלף בחווק

המבקש נתונים רשמיים על מחירי הפצים עתיקים, מתקשה להשיגם. כשוק כזה המחירים

לחיפה, אוסף עתיקות כבר המישים שנה. הוא אומי שאם אספן רוצה מאוד-מאוד להשינ הפץ פסויים, הזא גם ישלם בעבורו מחיר גבוה – לעתים הרבה יותו גבוה – ממחיר השוק. 'פעם, לפני עשרים שנה ויוול. המחירים עדיין היו נמוכים, הוא אומר, את ה'ראקנטר' שלפניך (כלי קיכול לנחלים, במקוה המסויים הזה מתקופת מלכי ישראל, סביב שנת 800 לפני הספירה, אפשר היה לקנות בעשרה הולר. היום זה עולה אולי אלף דולרים. כבר אין להשיג כלים

מביות שבדרת הכוללו ו. יו פלחון מדאו וכהן עשרות מישדרים.

שההשתוכנה על ידי

הניותובהמעצמן

ונתלוקיבה יונונר

אננלית. הקורט

מיועד לבעני ידע

מעלית אינו מספיק

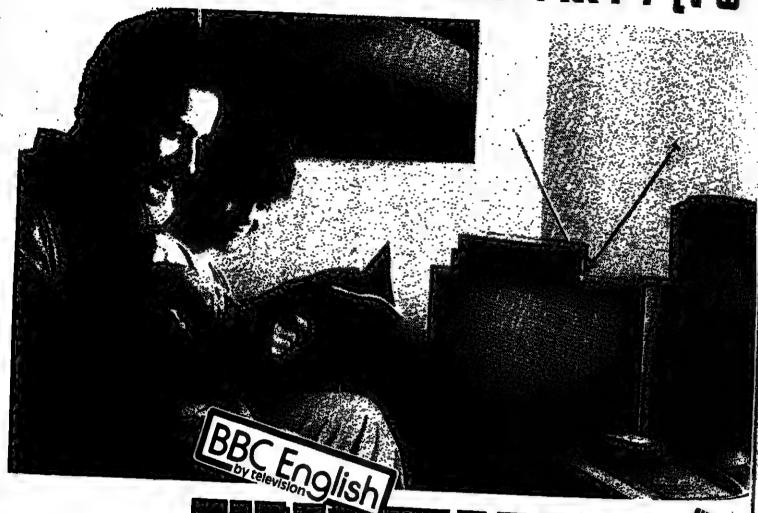
ליגיים באנלית, לתלמידי תיכון המעוניינים לשפר

אוהישניהם, ובעצם - לכל מי שמרגיש שהידע שלו

אסאה לא מרוצח מעצמד באנגלית - זו הסדרה

FOLLOW THROUGH THE TRANSPORTER

יש לך וידאו? עכשיו תדע אנגלית!

הוידאו שלך הוא גם המורה הפרטי שלך.

• קלטת אודיו לתרנול אינטוסיבי של החומר הנלמד.

≥ 2 ספרי ליפוד עברית-אנגלית שהותאמו במיוחד ללומד ווף עוף בשראל ו קורט וידאנו רציני FOLLOW THROUGH לליפוד אנגלית. הישראלי, על ידי מיטב המומחים. • ספר תסריטים (SCRIPT BOOK) לשינון ולחזרה BBC VIDEO TEACHER ITTIDE • תערות אחריות כל האוצר הזה יכול לחיות בביתך ב-8 תשלומים נוחים. ^{שוע}האידור הבריסי ותוהאמה טלפן אלינו או שלח עוד היום את התלוש המצייב ונציגנו לשו הישראלי על ידי טובי יבוא לביותן להדגמה ללא כל התחייבות מצדך. השתים האקדמאיים ללימוד אנלית משראל. סוף סוף תוכל ה-פפבניש: משהו מיוחד לילדים שרוצים לדעת אנגלית לפני כולם, סדרת הוידאו המשעשעת - מזי בארץ ללפר אנלית בהנאח. מתור ובאופן האנגלית (DNAJODNOD או WZZYM). מומחי ה-BBC סביו. אות ולחמיד. במקום דאנו גם לילדים, ומציעים עכשיו את הסדרה ללימוד להתיתובקורסים מתוץ לכיוו, שב אנגלית לילדים - "מזי בארץ האנגלית". סדרה זו הוכנה ,שלתיחאו שלך, בשעות הנותנות לך על ידי מומחי ה- BBC ומומחי חינוך באנגליה, ומוגשת ועה נמשדרים הערונקים. לילדים בישראל בצרוף חוברת הדרכה משרטת בעברית. - פונות ה-880 הטובים בעולם מיכם אנ השידורים האלה במיורו מזי, חייקיפיי של האנגלים, משלבת בסדרת הטאה ושעשוע, שירה ומשחק, סרטים מצויירים מבילן. פברי הטר הכתובים ויסודות השפח. תוך צפיה מעעת בטליויה, משרת ובאעלית יעורו לך להצייק ומהשורה, כך שבסיומה תסדרה יימוי בארץ האעלית

רוכשים הילדים את עקרונות חשפה. מתאימה לילדי גן והכיתות הראשונות של בית הספר. אם אתה רוצה שחילוים שלך ידעו אנגלית לפני כולם - אתח חייב לחעניק להם את מזי בארץ האננלית. מלא את חתלוש או צלצל אליט. אין מתנה יותר יפח לכראת החופש חגדול.

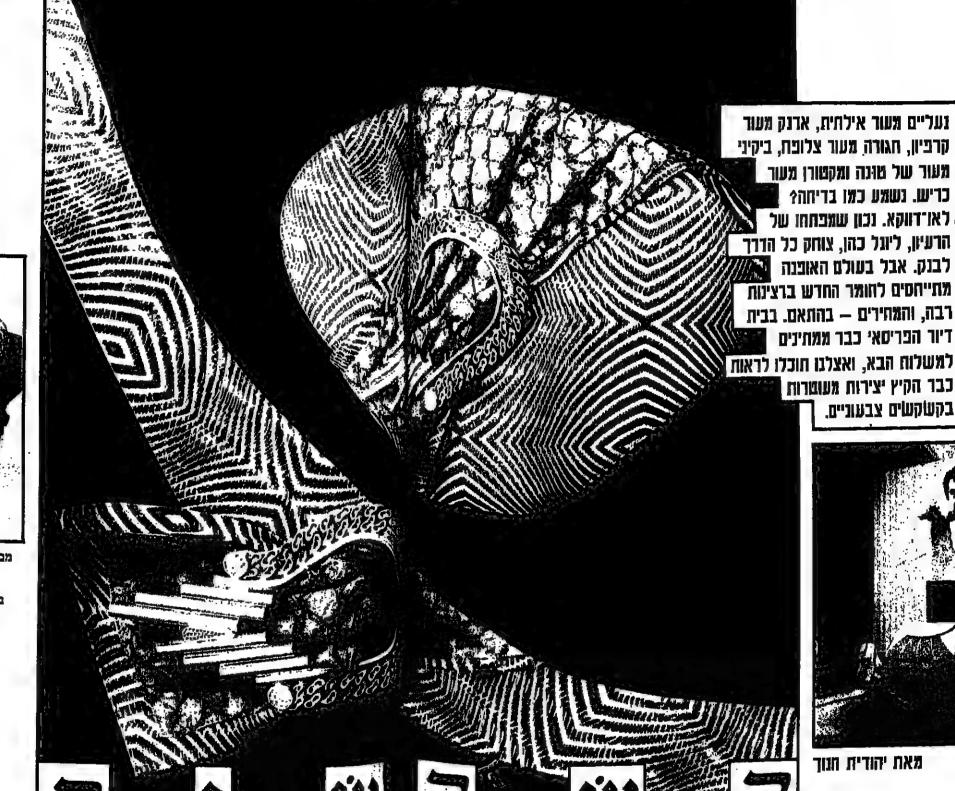
BBC טריואקס ספרים גע"מ נציני תלאביב 65112 BBC VIDEO TEACHER INTOXI-FOLLOW THROUGH .1 ם כן. שלחו וציג להדגמה. כן. אני מעוניין לקבל את הסדרת לביתי במחיר מבצע של 448 שייח במקום 546 שיח וב-8 תשלומים חדשיים שוים, כל אחד בסך 50 שיח מלי נא חייבו אותי לפי כרטיס אשראי זיו ות/שראכרט (מחק את הנויותר) מצייב 8 שיקים לפקודת יטריואקט ספרים בע"נויי BBC WOEO TEACHER מוי בארץ האנגלית מסדרת בן. אני מעוניין לקבל את תסדרת לביתי במחיר מבצע

03-612948 近 אינמה, צלצל בשעות העבודה か 612948 להומנת השבודה ב

203-622703 ו-24 שעות לטל. 347712 -03, 593645 -03 או שלח את התלו

של 192 שייח במקום 240 שייח וב-6 תשלומים חדשיים שוים, כל אחד בסך 32 שייח כולל מ.ע.מ. ומשלוח. נא חייבו אותי לפי ברטיס אשראי ויזה/ישראכרט (מחק את תמיותר) נוספר ...... בתוקף עד מצייב 6 שיקים לפקודת ייטריואקט ספרים בעיימיי 🗖

MIDED 0 42

מקטורן מעוד כריש.

מבט לסתיו־חורף 88־87: שילוב עור דג במעוכת של חצאית, מקטורן, נעליים וחגורה. עיצוב: אילנה ברמלי ל"ראש אינדיאני". מימין: ליונל בהן במשרדו עם הלהיטים החדשים – הגורות וארנקים מעור דג, שבארה"ב ומכרים בכמה מאות דולרים הפריט.

ה תנידו אם מתר יציעו לכם נעליים מעור אילתית, ארנק מעור קרפיון וחגורה מעור צלופח? ואולי הייתם מעדיפים אותם מעור אומר ליונל כחן, שה"ניווויק" קרא לו "מלך עור של טונה לא, זה אינו תסרים רימיוני. עור הדג". "אני עליתי על הדרך הנכונה די במקרה, אחרי רג הוא הרכר הכי חרש כאומנה. רק לפני שנה ערך חיפושים רבים והשקעה של מאות אלפי דולרים". שהוא יקר יותר מעורות ככשים וגדיים – אף אחר לא

הופעת ככורה, ותוך זמן קצר נהפך ללהיט. ולמרות

מסתכל על חווית המחיר. אצל כריסטיאן דיור, למשל,

לא שאלו כמה זה עולה, רק ניקשו לרעת מתי אמשר

לספק אותו. גם כארץ כבר החלכשו עליו כמה יצרנים,

לא מככר הקריש ה"ניווויק" לעור הרג ולאיש

שמייצר אותו עמוד שלם. גם ה"גלוכ אנר מייל",

ה־אלכרטה ריפורט" ועתונים אחרים מתפעלים מהאיש

ומהתהליך המאפשר לייצר עור יפהפה ממשהו שער

להניצאת התהליך הזה היה מושלך כפטולת.

וכקרוב נראה אותו אצלנו.

Bipealo 44

קונים לעור הרגים. הוא מצליחן שעשה את כספר בעסקי נפט, אבל מוכר כארצו, קנרה, כמי שמוכן תמיד לנסות עסקים חרשים ולא שגרתיים.

בצדעים, נראה יותר ככחור ישיבה מאשר כאיש עסקים בינלאומי. לא מככר ביקר בארץ ובדרך לתופשה באילת עבר גם במרכז כרי לראות אם גם כאן יש

מתכוון לומר שהוא לא יכול לעשות את זה", אומר עם קשקשים בולטים, כמו בטבע. תהליך הייצור מעו כהן. "אכל זה לא אומר שאני לא יכול". הוא לא את העורות וצובע אותם בצבעים יפהפיים. כהן כני

איך עושים עור מקשקשי דגים? הרבה אנשים המציא את התהליך שהופך קשקשי דגים לעורות ניסר לעשות זאת במשר מאות ואולי ואלפי שנים", עדינים ויפים, אבל כשבאו אליו הממציאים – התלהב

כהן (47), ממוצע קומה, עור פנים שחום, מפרצים

ואמר "קניתי". ההתלהבות הזו עלתה לו ער עכשיו שלושה מליון דולר כהשקעות לפיתוח המוצר.

"וה חלום של כל איש עסקים", אומר כהן כהתלהבות של מי שנילה, אוצר כים. "יש פה מוצר עם ביקוש אדיר והיצע כלתי־מונכל. מספר הלטאות הנחשים והתמסחים כעולם מוגבל – אבל דגים יש כלי סוף. ער עכשיו זרקו את העור ויצרן בעייה אקולוגיה. עכשיו עושים ממנו מוצרי יוקרה.

הוא מוציא מחיקו עורות יפהפיים: עור אילתית עם רמו של קשקשים ערינים, צבוע כוורור מומב "כשמישהו אומר 'אי־אמשר לעשות את זה' – הוא נעור קרפיון צבוע בבריק שעשו ממנו הגורה "יוני ליחר משרים שעשו ממנו הגורה מיוני ליחר משרים שעשו מודי ליחר משרו

"הרבה אנשים פונים אלי עם הצעות לפיתוח ^{מושיין} לעצמו איך ייראו ביקיני מעור של סונה חידושים ופטנטים. צריך הרבה סכלגות, כי יש בעולם סי שושב שליונל כהן הוא תמוזני שמחפש את הרבה נורניקים, אבל אני מדבר עם כל אחר אישית כי בדך הקשה לעשות כסק, שועה. והא תמהודי שכחפש את הינני רוצה להזור על שניאת חיי. בשנת 1960 פנה לשרה, המשך עשרים שנה עבר בחברה המשפחתית. אלי איש אחר, אמר לי שיש לו המצאה שתחליה את שנה עבר כחבדה המשפחתית אל איש אום, אם להשקיע בהמצאתו כפת אמרתי בחבר המשפחה היתה מרוצה

שושקעות במודשים ובבתים, אבל ליתול שכונע אותם לו ששום דבר לא יחליף את הרוכסן, ורחיתי אותו. פיש שחום שים עסקים הרבה יותר מעניינים ומכניסים. הוא למוצר שהציע לי קוראים 'וולקרו', אלה הפסים ליקיע כנקט. ונו והיום חברת "כורוך אברג"ר שוה הברבקים שמשתמשים כהם במאה מוצרים. מי שהשקיע בהמצאה הוו עשה מאות מליונים. מאו אני "ניוווים" מספר עליו שיש לו כספת מלאה משלי הב על כל צדה שלא תבוא, אבל אצל כהן של החומר החדש קונים את עוד הדג בהתלהבות. מוד לאות האים כלל. הוא לכוש כבגרים פריות, פריסאית, מצבוי בלעריות. אצל ג'יוואנשי פעור ליו אפילו סמל מעמר קטן. רק את המון בתחום זה, ביקשה כלעריות. אצל ג'יוואנשי בעלים מעור דג לחורף הבא כבר הציגו בגדים מעור דג לחורף הבא

גם יצרנים ישראלים התלהכו. עודר גרא עיצכ ליפרוות שרף" מעיל ממינק שחור מקושט בעור דג זורב שחור, ומעיל משועל אדום עם רצועות מעור אילתית. "פנארי" מחיפה יעשו הגורות. בילי היימן, יצרנית בגדי עור מאילת, מקשטת את הכגדים שלה בטלאי עור דג. מי שיוריד את העור הוה אל העם יהיה "ראש אינדיאני", שמקשט בו מכנסי ג'ינס וגם מייצר ממנו נעליים שיוצעו למכירה ככר בימים הקרובים.

"ישראל היא 'דג קטן' כשוק פוטנציאלי לעורות הללו", אומר ליונל כהן, "אכל כיוורי, חשוב לי לפתח אנשים שעוסקים באופנה וקלטו את הפוטנציאל את הגושא גם בארץ. אני דוצה שאנשים ייצרו מהעורות האלה דברים יפים וייצאו אותם לחו"ל. מליונים לא כול בדה שלא תבוא, אבל אצל כוק של החומר החדש קונים או האורונה של החומה האחרונה ארנקים כחמישים מליון מלינים לא כולסים כלל. הוא לכוש כבנדים . פריוון, פריסאית, מעצבת נעליים אצל ג'יוואנשי דולר. או מדוע שישראל לא תצטרף למה שהולר להיות לחיט כבר בתחילת המירוץ'ז"

עיסקה טובה בשדרה השמינית

הנסיעות, ארה"ב היא היעד המוערף של הנוסע והמטייל 🛭 פ הישראלי. הטיולים המאורגנים לשם מתמלאים במהירות, ולשירותם של רבבות הישראלים שיפקדו הקיץ את ארה"ב, נקדיש כמה ממדורינו הקרוכים. נפתח במסערת "קיפי" שבלב הברורווי של ניריורק והשררה השמינית. פינת רחוב 44), וזאת משלוש סיכות: האוכל סוב, הכמויות – בלתי־מוגבלות, והמחיר - מאופק. מסעדה זו, כלב איזור התיאטראות, הוקמה לפני הרבה שנים על־ידי מפיק יהודי כשם קיפנים, וממנו

שמה. היא צמורה למלון "מילפורר־פלאזה" (שיהיה משכנם של הנוסעים כמסגרת "מועדון מטיילי מעריכ" כעת שהותם כניו־יורק).

במדורים הקרובים: כמה המלצות אמריקניות לשירות הישראלי המטייל, שארה״ב אמורה להיות היעד המועדף עליו בקיץ 87'.

"קיפי" היא מסעדה הדורה למדי, עם שולחנות מחופים כמפות כתולות, מלצרים הלבושים לפי כל כללי הטקס, כלי אוכל והגשה המעוררים תחושת יוקרה הכתלים מכוסים בציורים של כלי שייט למיניהם. האורות עמומים. האוירה חרישית, מכובדת. אתה יכול להכנס ל"קיפי" בצהריים ותמורת מחיר אחיר של 10 דולר להנות ממונון תופשי. מדי יום מתחלף המיכחר במזנון

הארוך הניצג כטכור המטערה, וזה מכיל סלטים שונים, מנות ראשונות קרות ומנות עיקריות חמות, וכמוכן מנות קינוח המיכחר גרול וגם הזולל הישראלי המצטיין לא יוכל להקיף את כולו כארותה אחת.

בצהרי יום ביקורנו כ'קיפי" כללה יטת המנות הראשונות מיבחר גרול של סלטים טריים, כמה סלטים על בסים בצקי, כבר קצוץ, סלט כיצים, צנצנות עם רטכים שונים כרי לצקת מהם לפי טעמך על הירקות שאתה נוטל. כצר ניצנו סלפלות עם פרופות לחם צרפתי ועם להמניות טריות,

בנינו לעצמנו צלחת ציורית מכל אשר בחרנו וחזרנו לשולמננו. הסלטים כולם היו טעימים. הצטיין סלט דגים על בסיס של שבלולי פאטטר.

אל המנות העיקריות ניגשנו פעמיים. בסיכוב הראשון קיכלנו, לפי בתירחנו, נתח ככש ופרוסת כשר בקר

46 8132310

אל המנות העיקריות נילוו תפודים רקיקה, שנאפו בחמאה. ממיכחר מנות לאחר סיום ההצגות בתיאטראות דולר. הקינות גטלנו סלט פירות טריים, כמה הסמוכים, מגיעים אליו מספר שחקנים תופינים זעירים וחריץ גבינה קטן עם חנותנים קטעים". במחיר משקה כלשהו העוטפת מחית של תרד אפוי. בסיבוכ מכסם. תה וקפה, הכלולים כעיטקת – פחות משלושה דולרים – אתה יכול השני נטלנו מעט ספאנטי וכדורי כשר. עשרה הרולרים, מביא המלצר לבלות שם ערב מהנה אפשר לפתוח את הבילוי בארוחת ערכ כמסעדה עצמה.

מאכלים ופתגמים, לא כשר

על שולחונו מאכלים שינוים

שבטישם דווקא כשר, מציג בפנינו

לפרו חשני - "חבישול הסיני" לא

חראשון בובור, חים כשר

למהדריו וכל מח שתישעת שם ולא

מצאון - תבצא עכשוו בשני, דומת שלתו סמר חבישול הנאשון בארץ

תמעז לצוין בממודש שמחכונון אינם

אחרוני בעל חצמת וחקקי

לחות או יותר, כשר, ומיונים מבשינו בקור הסיני שלמניון "עיסקה" טוכה נוספת אפשר

בעור אנו וועצים מולנ

חסילונייעוק עשומים במיסת קדל.

בעוד אנו מרחדתים בנחתי חברנון.

של שמאר ביבש נה רה עשופם

בשום ורבש. ובך חיינו אוכלום,

מהבשטים, על מוצרים העשויים לוכות כברמה הרבות הראשיון. למני ואחרי המתכונים שבסמי יודש אחה מוצא אקדמות ודברי בחבשול בקר עם חצילים, עשוי ברוטב שצ'ואן, נמתח במנינו דף ערשתו של הצלם ולי שפר. יי או וועצר, החדש המצינייי אם וכאשב המשלו על מי תמעושנים בשום ודבשי מניץ דימרופנו לתצלום מחויב לא פחות: חשמר תורה (הוצאה "אדם") חובנו הור: פרי שליקה החשיצונים

בשר לבן עם אקמונה

(צולום: ולי שש

באדיבות תוצאת "מודו"

תוחוקה, כמון כו אדם חוששים מהתהילה כמו שחזורים תוששים A STATE OF THE STA

מוזירה של ארותה מלאה, המנשח קטנים אפורים ותרמילי שעועית ירוקה לעשות ב'כאר" של המטעדה. כל ערב, שם לשולהגך, הוא כשנים עשר וחצי

יהשה כל כך מחד וקל – גם אני נדהמתי מהתוצאות. הכרס היניים וכל ריכוזי השומן נעלמו ב־50 יום. כמו חלום! היום, מתעות על הבמה, אני נע בקלות – עם המון ביטחון... נקהל – גם הוא נדהם – לא מאמין שאני זה אני. "דורון! ונה הכרס? הם שואלים... נהניתי מהתכנית האישית שלוב עם הכמוסות והמשקה ב"מרזית"®, שהותאמה לסדר ש המיוחד – בפיקוח רפואי. נהניתי מצוות היועצות שעצועי, והחשוב מכל, נהניתי להצליח – ללא תרופות ושוכל הניסיונות הרבים שנכשלו. ' נשון, אין לי ספק! יש רק דרך אחת להרזיה בריאה וסילוק ושושים – מרזי מורית."

דורון כהן רוד אוצר חצמווים 6 הרצליה

AME ENIXMINE

וית מון כן מ־45 חיכו זמר מפורטם בלתקת בחקים. קולו המינתר ושיריו הפכו כבר ם זנו משראל נבאירופת. מוד נברואו 47 מצטרף דורון לשיטת בת²⁹ שלמוד מוריו במשקל 103 קד, לאחר מופינות החרויה שלו נכשלו. כעבור 50 ימי מש בחום אושית, חמחיות בקלות 27 ק"ב, וכם לתנמת שחותאמה לכדר יומו המיוודר דד בממעות ובחקלטות – כ"י הצרות

מ־103 ק"ג ל־76 ק"ג כסל יום – בפיקוח רפואי

יונין הוא מדנים דורון, היוצא בחודש לתלמסק הופעות באירופה וארה"ב, שכל 27 "הידה דווקא באיחורים הבעייתיים שלי – לקביוטים הסנטך הכמול" – וזאת כוכות דעו תמוחד פל התכשירים לריכוזי השונק לתנית מתרים שלי." ומוסיף דורון "דזיתי לא ממנשים ללא תרומות, ללא ממנשים דים, ללא ממנשים דים, ללא מנשירי פלא אלקטדוניים? לים בטנעים ביותר. אני מרגיש קל יותר, ליות, נעריותר – עם המון בטחון וגאוה פתימים, זה הקין הנפלא הראשון שלי. לשנורים אומות, מופיק בכנדים צמודים -מא מנ חומן." מחייך דורון ומוסיף: "לראות מ מוכל בחומנות – זותי בתולט וחייה את, שיופרים חבומים, לא מאמינים שאני אשת הוק בשםן ששר לחם לפני חודשיים. ב מחד האחדון, הצטרמו בעקבותני ענד 3 חק יותות לשיטת "סבדוינה, נם הן כבד

אחרי 20 יכני הרזיה – 90 ק"נ

ann "mith" by min

הרזיה עם "מרזית"® בנוסחא בלעדית ללא תרופות

שיטת "מרוית" – תחידוש המחפכני בהרזיה, עם תוכחות בדהימות לחצלחה – פותחף למענן ע"י תצוות תרפואי בתב' ATERNATURAL בניר ורם. עם תצוות תמקצועי בנט בשוויץ והצוות בימרוי מורית' – בלעדית עבור שיטת חחרזיה וסילוק השומנים שלך.

תשיטה משלכת בתוכה משקה חדשני – בטעם מיוחד – עשיר בויטמינים ובמינולים, ביחד עם הכמוסות המהמבניות – ללא תרומת – בנוסוא צמחית בלעדית לשיטת החרוית. הצוות הרפואי במרד מורית משלב את מעדכת המשקה הבמוסות בינודית – בתוך תכנית התוונה האישית שלך – בדוך מיחדת בין הארחות (ולא במקום הארחות) – מה שמבקיה לך שיטת הרויה ממירה ובריאה ללא רעב וללא

בנוסף מתאים עבורך תצוות הרפואי תכנית אישית להרויה ולסילוק ריבוד השומן המותאסת לבחתיק ואורה חיין, בשילוב עם החבשינים הבלעדיים לריבוד חשומן – מה שמבטיח לן כי בבל 10 ימים ימחיו גומך 10-3 קד והוקא

באיוורים הבעיתיים" שלה צוות יועצות מנוסח מענים לך בכל יום ייעוק ועדוד פרטי – בכל תקופת ההרדיה וגם לאחר

אחרי 30 ימי הרזיה – 85 ק"ג

דורון לפני חתרזיה – 103 ק"ג

זמר בלהקת השתקים

הפחית 27 ק"ב ב־50 יום

יוחקהל – גם הוא נדהם ·

באמין שאני זה אני..."

חינם - 24 שעות ביממה גם בלילות ובשבתות 02-663125 ,02-630423 או בתלוש

תוכנית התרזיח בביתך תוך 48 שעות שירות מיוחד להרשמה מיידית למענך, שירות מיוחד של "מרזי מורית". ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות חיועצות, לצורך מילוי שאלון החרשמה, באמצעות חטלפון, בכל יום, בין חשעות תוך 48 שעות, תגיע לביתך תכנית ההדויה האישית שלך, ומיד תוכל לחתחיל לרזות.

מרוי מורית בע"מ

נא שילחו לכיתו - חינם: חומר הסבר מפורט לשיטה + חסבר לכמוסות ולמשקה

שאלון הרשמת מדעו - ללא כל

named a place of the part of the first

חתחייבות.

רח' אלפסי 30, ת.ד. 4456 ירושלים, 19109

עכשרו, כשחותרזיה שלו בטוחה – כל שעליך לעשות חוא לחייג, כבר ברגע זה לטל: 02-663125 מבולה את החלוש (22-63042 או לשלוח את החלוש המצורף ולהזמין ללא כל התחייבות: הומך הסבר מכן. בכלים הישים שתליחו למי החוכרות בשלח הרשמה שלה למשקה החושנו למספה למספה החושנו למספה החושנו למספה החושנו למספה החושנו למספה נכרום השום למספה נכרום השום שלה למספה החושנו למספה החושנו למספה החושנו שלה שלה השלח שלה בשלחה בשלחה בשלחה שלה בשלחה בשל לשיטה + חסבר לתכשירים לריכוזי חשומן +

דורון, לאחר 50 ימי ההרזיה – 76 כ"ג: "נחניתי מחתכנית האישית בשילוב הכמוסות והמשקה במרזית 🗢 – שהותאמו לסדר יומי

ויבי חבובי עיקה במי נדולו

סיבות טובות ליהנות כל השבוע

בקש עוד היום כחבויות וכספרית מעריכ.

תליאבים : דרך פתחיתקוה 72 א' חיפה : בריהורה 29 בארדשנע ; קק"ל 90

ספרים מבית טוב-ספרית מעדיב

מה שיותר עמוק, יותר ירוק

243

20.00

משרובר בעתיקות שנחשפו בארץ.... "אני נותן ברורים. סוחרים, אספנים ואוצרי מוזיאונים – נגד שבעלי השררה נגרנו, ויש להם הרבה כוח והשפעה". לדילרים' שלי רשימות עם הדברים שמעניינים אותי, והם מספקים לי", אומר הכט, שלאחרונה תרם את וצוסף שלו, הרולל כשלושת־אלפים פריטים. לצוניברסיטת חיפה שהקימה את "מוזיאון הכס". מוסף מטבעות, וכוכיות ופסלים.

כיצר בריוק הוא מקבל את הסחורה? על כך לא מרברים: "זה לא חוקי, את יודעת. מננים ההיסטוריים החשובים באמת מסופקים לשוק

לא רק הוא אינו חפץ להרחיב, את הדיבור על זוני השגת התפצים העתיקים. גם אספנים וסוחרים אורים עימם ריברנו מסרבים לשתף פעולה: "אנחנו לווצים בומן האחרון", הם אומרים, "יושכים לנו על הנב. יותר טוכ לא לדבר".

עמוס קלונר, ארכיאולוג מחוז שפלת והר יהודה מגף העתיקות, מסכים שקיים עותה לחץ על הסוחרים, הוא אפילו מרוצה ממנו: "בזמן האחרון הסוחרים והרילרים לחוצים. אנחנו נושפים להם בעורף. לכן כל ומסחר הודיד פרוסיל, ומנסה להתקיים בשקט. רוב החורה הנמצאת בשוק מגיעה אליו מחופרים מתיחוקיים. הכל נעשה כהסתר, כבר לא בראש שנות, עיסקות נקשרות מתחת לשולחן. גם אם לנארה הכל רשום – עריין קיים שטחיםעולה רחב שפיק שבו אפשר להתחכם. הרבה מאוד עתיקות מכחות מהארץ לחו"ל. היום אפשר בקלות לרכוש מתייחס לכך ברצינות. המדינה אינה מטפלת מאד, לרעתי, לאסור בכלל את הסחר בעתיקות, ובכך יאברו לישראל לתמיד". לנסצם עד כמה שאפשר את השוד, המסחר ובלתייחוש וההברחות לחו"ל".

אין שלווה

הסרט וראשון ששיחק בו, "מסע אלונקות", צולם

אלק כאיוו דירה ברב הח. בוקר אחד היה גיורי צריך

לופק על המיטה את ג'יטה מונטה, ואחריכך, בחדר או ללסף לפרידה את צווארה של יעל פרל. צנום,

לגשחים ניופיו, או אפילו בוסרי במראה שלו, עכר

משה לאשה הוא היה קצין ישראלי שהנשים כרוכות

אוריו, לא ההיפך. קשה היה לתאמין שמההתנהגות

על קיר הפסאז' שבקירכתו הוא מתגורר יש פתכות ענקיות, רוערות בתרסים שהור: "גידי גוב

המשנקי, כתוב שם, וגם "גידי גוב המהמם". על

וכתונות, כנות שנתיים, ניכרים נסיונות כושלים של

נום "אין אהכה בתקליט. יש תשוקה, אבל לא אמתית אזה הרי לא מממש תשוקה ללוליטה. אני דומש ה

רוקא לא בעד קטינות לא מנומות. השיר דיבר אלי

מגיוון של נאבוקוב, במובן המפרותי. גבר ישראלי ספעל טונס והולך. עד היום הישראלים לא יודעים אוה יין שב אני לא מולול בהם, הם יכשו ביצות

בן הצענו שוב אל הגבריות. כל הומן, כמו

התקלים סבבנו בלי נחמה על מעבל

מובה חשולה גבר ישראלי. "מה זה גבריז" אמר נוב,

ונילוש לא היה להם ומן לשעום ייך.

חמית שלו מול המצלמה ייצא מאהב. אכל יצא.

החוק. ארכיאולוגים ואנשי אגף העתיקות – בערו. כולם אגב, מדברים כשם טובת המרינה. רופסור דוד אוסישקין מאוניברסיטת

תל-אביב, נכרו של אוסישקין הידוע, הוא חסיד נלהב של החוק. "שור העתיקות גורם להרס עצום. מערות קבורה כמו גם תילים שלמים נהרסים כליל", הוא אומר, "מאתיים ארכיאולוגים חתמו על עצומה בעד החוק. אבל הסחורים והאספנים הם קבוצת לחץ גדולה וחוקה".

גם ד"ר אהרון קמפינסקי מאוניברסיטת תל־אביב חושב שלאספנים יש "לובי" חזק. כמה וכמה אנשי ציבור ירועיישם בארץ הם גם אספנייעתיקות. פרופסורים באוניכרסיטאות קשורים לאספנים, ומייעצים לסוחרים. "זה לא כשר, לא מוסרי, וגובל בניצול לרעה של תפקיד ציבורי", הוא אומר. "שר החינוך השתכנע שחוק כזה הוא הכרח המציאות, ואז באה אליו נציגות של סוחרים ואספנים ושיכנעו אותו לחשוב גם על הצד השני. כמועצה הארכיאולוגית יושבים אינטרסנטים: טדי קולק – אספן בעצמו, השופט עציוני – גם כן אספן, ראובן הכט מחיפה – אספן ידוע. גם גאנדי הוא אספן, למרות שהוא מנהל מוזיאון. לא פלא שהם מתנגדים לחוק. הוא יפגע כהם

ד"ר ראובן הכט, כאמור, לוחם נגד יוזמות חדשות מישת מארץישראל בלונדון, ציריך וניוייורק. איש בשטח. הוא נגד תיקון החוק: "אני מתנגד לאיסור על לא בורק. למרות שהחוק אוסר להוציא עתיקות מן מיסתר בעתיקות. זה יויק למוזיאונים, ויזיק למחקר גבץ מבלי שרווח עליהן לאגף העתיקות, איש אינו המדעי. בעתיד, אם יתקבל התיקון, לא יהיה אפשר עוד לתרום למוזיאונים. העתיקות יוברחו מכאן ללבנון מענריינים, וכולם מצפצפים על החוק. לכן חשוב ומשם לפאריס או לארה"ב. אוצרות יקרים מעברה

"עם כל הכבוד לראובן הכט", אומר עוזי דהרי מאגף העתיקות, "עברו הימים של המאה הקודמת כהם

המצרדים והמתנגדים לחוק המוצע, שכבר הונח בק לעשירים היו אוספים פרטיים. היום, העתיקות של את המתורה מספקים לו "דילרים" שהוא עובד על שולחנו של השר יצחק נכון לאחר שהוכן ע"י א"י הן רכוש המדינה, לא רכוש פרטי. כשם כבוד אַהם מביתילחם, ירושלים וגם מתוץ־לארץ – וזאת משפטני משרד החינוך, מתחלקים לשני מחנות המרינה וחוקיה הן אינן יכולות להיות הפקר. אני יודע

ועוד מספרים הארכיאולוגים על צלמית גדירה שנמצאה כתל בית מירסים שליד מושב אמציה, ונעלמה להם מתחת לאף. "אנחנו יודעים שהיא הסתובבה בשוק, ולבסוף נמכרה כאלפי דולרים. לא יודעים כדיוק היכן ולמי".

סיפור אחד מסתובכ סביב חירבת זעקוקה, שרידי לתקופה ההלניסטית, שנשרדה כמעט כולה. עמוס קלונר בא לשטח אחרי ש"ביקרו" בו השודרים, ועשה מה שמכונה "חפירת הצלה". לכסוף הצליח להוציא משם שברי חרסים כלכד. לא מומן הראה לו אחר האוצרים במוזיאון ישראל אוסף שלם שנרכש על־ידי המוזיאון בדרך לא חוקית. כמו ב"פזל", הביא עמוס מהבית את השברים מהתל, והתאימם לאלה של המוזיאון. הם התאימו בוּל.

המלחמה בתיקון לחוק, שהתחילה בשקט, צוברת בזמן האחרון תאוצה. ככל הנראה ההכרעה הסופית תיפול עוד השנה. כן או לא סחר בעתיקות. כל מחנה מקווה שינצח. כל מחנה אוסף אסמכתות המצדיקות את טיעוניו.

המצרדים מביאים דוגמאות מארצות השכנות, כאלה שאטרו את הסחר – והשוד פסק שם כמעט לחלוטין. "יררן היא לא בריוק מרינה ברגרית", אומר עוזי דהרי, "וגם איטליה, יוון ומצרים נחשבות מדינות מתוקנות מכחינה זו. עוכרה שרק אצלנו ובלבנון עדיין מותר לסחור בעתיקות".

"חזרתי עכשיו מתורכיה", אומר פרופסור אוסישקין, "שם - כל תייר שנכנס למדינה ממלא טופס, עליו כתוב באותיות קירוש לבנה – אסור להוציא עתיקות, העבריינים יענשו. כל מזוורה שיוצאת מתורכיה עוברת שיקוף רנטגן. הם בהחלט מתייחסים לעתיקות שלהם כאל נכס לאומי. חבל שאצלנו זה לא כך".

תוכנית הנוער הטלוויויונית "זהו זה". הוא מעריך את

מאמציהם של הקולגות שלו, מוני מושונוב ורכ

גליקמן, שתיפקרו גם במקומו במשך שלושת חודשי

ההקלטות שלו. הוא אומר "אני מתרגש", כשהוא חושב

על התקלים המגיע עכשיו לחנויות. אתה רואה את

הלב הגולי משמפם במהירות מאחורי אי ההכעה שלו.

הוא פוחר ומתרגש והוגה כרעיון הרחוק של מופע

"הייתי מאושר להיות הוגה רעות עם מוח היסטרי.

גוב חי כשלום יחסי עם העוכרה שאיבן יוצר.

וכנית שאתה משתתף בתוכנית מלוויויה

יחייתי רוצה לחיות נהג כאיזה מירוץ מרכרי.

תלמה אדמוו

49 HIJEJIB

ילוצחו לאאא. לא איכפת לי מוח. רק שיתנו לי אוטרי

שמציעה לך לחגשים משאלה, מה אתה מבקש?

ולשונה ארוך יויונרי?

מדובר בעיסוי תמים. גוב לא ממהר לבטוח בקולגות ישש. "נעלמנו מהבית. היינו נכנסים לאולפן ועוברים

פני כמה שבועות התראיינה צימה נוב, אמא אבל אני די מונבל. הלוואי שהייתי יכול לכתוב שלו, באריכות, במוסי חת. היא דיברה גם על בעצמי. מה שהוא לא מפרט בו. אבא שלו. אפשר היה לשער שגירי חש התכווצות פנימית למיקרא

החשיפה הלא מקובלת הואת. לא היה קשה לוז ילא קשה לי עם שום רבר שנעשה ביושר. ככה בראקאר, למשל". אמא שלי מרברת. הראיון שיקר אותה, ככה אני רואה אותה. כשגמרתי לקרוא, אמרתי זה כסרר. יש לך אמא

משום ליין לעסות: אני רואה ברפיוני כל מיני לא רעה. מא שה של היים שניראים כמו סאם שאפארד. אבל גם על עסיפת התקלים מובעת תורה לשטי, ג'נו מא להים שניראים כמו סאם שאפארד. אכל גם פער מין היא אשתו של לואי להב. ג'נו נשואה פער היא אשתו של לואי להב. ג'נו נשואה פער היא אשתו של פער הוגלה שהא עשה מאג'ים לחבר שלו בבריכה. לשכנאי ההקלשות יעקב מורנו. ענת היא אשתו של

שלו. "הייתי מסתפק כשניים, שלושה ידידים יציבים. חברות זה רבר שנותן כוח. לא משנה המין. זה יכול להיות גם עם אשה. אתה יודע שאתה יכול להרים טלפון. עכשיו אני בסכיבות השניים. חוץ מאשתי. קשה יותר להתיידר עם מישהו מהמקצוע. יש מתחים. כי מה זה חברותז בהתחלה זה כמו רומן, רק כלי יחסי מין. מאושרים לטלפן אחר לשני. יש איזו עליזות קטנה בחיים. זה לא עולה כסף. אכל בעיות מקצועיות מרחיקות".

"עם צער", הוא אומר, "אני מסתרר מצויין. כוח

אני מנוסה". זה דונהיל בשאבא שלך ניסטר? כן כמה הייתו יהייתי בן שבע. כן, אני חושב שוה התחיל אז. יש בתקליט שיר געגועים לחבר שנהרג במלחמה. עלי מוהר כתב אותו לזכר בחור שנפל בתתשה, בתעלה. אני לא חושב שיש הכרל כין הצער של עלי לצער שלי על מות אבא. גם יורם של עלי לא מת לגמרי, הוא חי במוח. זה עצוב שהוא איננו. מתנעגעים".

יערי בעיני זה לעשות רות. לברא, לתניד, אה, אה, אחת. כשנמרחי גי אני יורע מה לעשות! אני רואה ברמיוני כל מיני לא רעה.

אביבה מע הוא לא יעשה מסאג'ים לאף אחד. אפילו לא אם גידי. יש לו גם שני ילדים, דגיאל כת שמונה, יותם כן עד שמישהן מתמוטט. בשבע בבוקר היינו מגיעים הביתה, אם היה כוח נתנו נשיקה לילדים והלכנו לישון. הנשים ניהלו לבר את הכית במשך חודשים, חיו לבר. אשתו של מורגו טילפנה פעם כשתיים כלילה שהילד התעורר עם חום. מה אפשר לעשותו הוא מוכרה להמשיך לעכוד, היא הסתדרה בלעריו. הסשרים נהפכו לטלפוניים. לא רצינו כלום, רק לישון. הודינו לנשים על זה שלא גירשו אותנו מהבית ולא צעקו: איזה חרה של מקצוע". עכשיו חזר אל מה שהוא קורא "הפינוק שלי".

חיים ואוהבים

המסיבה אצל השכנים

מונת פתיחה מסרטו הפחות מצליה והלאיכליכך ידוע של וודי אלן, "אבק כוכי בים (Stardust Memories)

הוא יושב רומם בקרון רכבת. כל האנשים המאכלסים את המושבים נראים כה אומללים. עגומים, מדוכאים – שבא לך לבכות. המצלמה מתעכבת ממושכות על הפרצופים - כל אחד מכוער יותר מחברו. מן הקרון העומר במסילה השכנה מציצות יפהפיות לעברו של וודי אלן. אחת שולחת לעברו נשיקה. מישהי שותה שם שמפניה. אווירה של חינגה. אלו מנסה לפרוץ ולצאת מקרון האומללים.

הדלת נעולה. לשווא. הקרון מתחיל לנסוע. בייאושו הוא הולם כדלת, אך אין פותח. הוא נותר תקוע שם, בחוג האומללות. בעיניו המכט הידוע בשם "כל הטוב קורה אצל האחרים, ורק אצלי שממה. מדוע דווקא אני תקוע תמיד במקום הלא-נכון".

לפעמים אתם מוצאים את עצמכם תקועים במין קרון של אומללים, בעור שאצל השכנים נערכת המסיבה האמיתית ואין לכם יכולת לעבור אליה. למה? מפני שאתם קשורים כצורה זו או אחרת אל האומללות סלכם / מפני שלא נעים לכם לעזוב /מפני שורהי

ולפעמים נדמה לכם כי חרף הכדיקות וההתלכטויות המוקרמות שלכם – בחרתם לנסוע למקום הלא נכוז, לבקר בהצגה הלא נכונה, לעמוד כתור שאינו זו, לבתור ככן־הזוג הלא מתאים, לקנות את הרירה הפחות מוצלחת כשוק. ואילו האחרים מיטיכים תמיד לעשות את הבחירה הנכונה. כך, מכל מקום, הם מספרים.

ועל כך היתה דודה סוניה, דודתי החכמה, אומרת: "תנידו גם אתם..."

תיבת דואר / הבית שלי הופצץ באמת

שוב על בשרי מצב זת, כאשר משפחה נותרת רצוני לחתייחס לכתבתך "ימים רתוקים" 🖣 למתע חסרת כל, ללא גג לראשה ובדרך־כלל גם (מטומשבוע 8.5.87): פגועה גופנית. "חוויה" אמיתית של בית שנהרס בהפצצה עברה עלי בילדותי, בפברואר 1948. כאשר הופצע

לפני 39 שנים לא היתה כל קרן לנזקי פעולות איבה, ואמי נאלצה להיאבק לבדה על רחוב בן־ יהודה בירושלים; אמנם הייתי ילדה רק שיקום מחדש של תבית (אבי ו"ל היה אז פצוע כת שש, אבל הזכרונות מלווים אותי עד חיום. קשה ו"מנוטרל" בבית החולים הרסה שעל הו לימים. כאשר כבר הזמתי משפחה משלי. הצופים), כשהיא מטופלת בשתי ילדוח קטנות, ובטלוויזיה הקרינו את תוצאות ההרס מפיגוע ותייבת לדאוג גם לפרנסת המשפחה, תוך מגורים חבלני של כית משפחה בחיפה, ישבתי והזלתי חליפיים כחצי חדר אצל דודה. דמעות לנוכת ההריסות, כאשר "לול" של תינוק

מכאן תביני בוודאי את הדחף שלי להניב על

האות השביעית כדרך מן העבודה הכיתה כדי לבגוד בתנה. יש לנו כמה. ורווקא באיזורי רווחה. החנוונים שם, למרכית בי אמר לי פעם, במסגרת החינוך לנקיון הפה: אל תגידי "יקה פוץ". זו מלה גסה

מאוד, כאילו אמרת "יקה זרג" (ואז שאלתי מה וה). והנה היום כותבים בעתון "יקה פוץ" כרי להוסיף

אי־אילו צעצועים כצבצו ממוד ההריסות. בנס לא

חיו ופגעים בופש באותו פיגוע, אך קשה חיה לי

להסביר למשפחתי את פשר התרגשותי, כיוון

שהיה נדמה לי שאני הוזרה שנים לאחור ומרגישה

צבע לכתנה וכדי להיראות פחות מכופחרים. מלה הנגורת מן. האות השביעית היתה פעם מלה כבר לגיטימציה מלאה בתקשורת הכתוכה, שלא לרכר

על עולם הכר והכמה. האות השביעית בשפתי המרוברת - אני חשה (עריין) רגע של איינוחות, כאילו קיבלתי נקע בפה. האם זה אי־פעם יעבור לי?

לפצח את הקוד

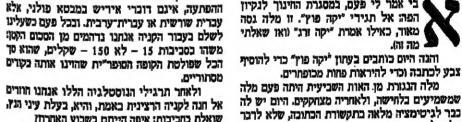
"סופר" שלנו יש בעצם הכל. זאת אומרת, כל מה שכלול כסל המזונות הדי צנוע שלנו. ויש בו גם שלטון האשה. קוראים לה חנה והיא המנהלת של המרכול הגדול בשכונתנו ואני מעריצה אותה על כך שהיא שומרת על שפיות דעתה ולא מתמוטטת פעמיים ביום.

למה? כי מאז הונהגה שיטת ה"קורים" במקום המחירים – מה שמשגע לנו, לצרכנים, את השכל – מפציצים אותה הקופאים/יות אחת לשלושים שניות כועקה־שאלה: "חנה: חנה: כמה עולה הי־יז", ולחנה יש כנראה תוכנה שלמה של מחירים במוח, והיא זוכרת אלפי פריטים. וכך, כל מי שמגיע ל"מופר" שלנו שומע את ה"חנה־חנה" מרגע היכנטו עד רגע עוזבו את

אז כמו שאמרתי, יש לנו כ"סופר" הכל, גם פים מסוררים וגם מרחב וגם תור כרוני ליר הקופה. וישנה, כמובן, גם שיטת פיתוי לקונה התמים הנכנס לקנות "רק ביצים" ויוצא עם 17 מריטים לא-לעניין. שקרצו לו כדרך. אולי לכן אנחנו לפעמים בוגרים כחנה וקופצים למכולת. שם, בתוך הכלגו, הרוחק, המיכחר הרל, עם החנווני המיווע בעל אלף הורועות אנחנו קונים בריוק מה שכיקשנו, ללא תוספות. נמכולת אנחנו לא מסתככים עם קורים. אנחנו יודעים בריוק מה עולה כמה. זאת ועוד: במכולת אנחנו עושים מיני תרניל כחורה לימי הילדות. אמנם זה לא בריוק מכצע "שורשים", אכל גם זה ייחשב למשהו...

וודי אלן. תמיד בקרון האומללים. אם תחגינות 💮 🔆 מתנהלות גם בלעדיכם, ויכרו את דברי חדודה.

ולאחר תרגילי הנוסטלגיה הללו אנחנו חוורים שואלת כחביבות: איפה הייתם כשבוע האחרון?

אין לנו מכולת מסויימת לשם אנחנו קופצים

וכי מה נאמר לה? הרי לא היא אשמה. השיטו אבל אני – בכל פעם שאני מַשָּה ומתרגלת את אשמה. החזירו לנו את המחירים – ונחזורה אל המרכול הממווג שלנו.

MIL YLIE

עו ניולי עד 22 באונוסט)

ננירה כוכרו של ארם שנפל בקרב.

פנטהארו

זור המקנא לאשתו

עהי מלחמה שלעולם לא ינצח כה. כעיניו, ימי

חודון כאילו באים כדי להרגיש את הכשלון שלו ואת

נמון המת. יום הזכרון תמיד מריץ אותו מבולבל אל

קנטהאו של אורי, שם הוא יושב, לוגם, שותק או

שנו כנסיון להתחלק עד החבר בתחושה הזו של

(באקטובר עד 21 בנובמבך) ^{2]}

וו לווכמנר עד 21 בדצמבר) קינחת הציאה לבילונים – היפנעו מחפרוה.

איתן שירת כצנחנים ולאחר מכן עבר ליחירה של אורי. שתקן. יפה־תואר. צבר, קינוצניק שעזנ את קיכוצו וכעיר הקים מפעל מצליח לרהיטים. נשוי לאלמנת מלחמה כת קיבוצו. מעין חטיבה שלמה שאי אפשר לחדור מבעדה. כמעט הסטריאוטיפ הצכרי בהתגלמותו. העובדה שנערות אהבו את איתן הוסיפה

לתדמיתו כמצליחן. היחס האדיש שלו אליהן קשר סביבו הילה של מנצח. אורי היה מוקסם מהמשחק הקר והמפוכח של איתן עם הנערות שהקיפו אותו. מצר אחר היה מחזר, חייכן, לכל אחת מהן היתה שמורה אצלו המלה הנכונה, אכל רק כלפי חוץ. אף אחת מהן לא הצליחה לחדור את המעגל הפנימי שלו. האשה האחת שאהב היתה כת קיבוצו, אשתו של כן המשק שנפל בקרב על חציית תעלת־סואק.

אורי אפילו לא ניסה לנפץ את הסטריאוטיפ. היה לו נוח לראות את איתן כמצליחן כטוח בעצמו. העוברה שביסס את עצמו מבחינה כלכלית, הוליד שלושה ילדים נאים וחי בהרמוגיה חמה עם אשתו, רק הוסיפה לתדמית. במשך שנות ידירותם איתן החל להיחשף כפניו, לאט־לאט. ודווקא בחשיפה הזו גילה אורי דמות מרתקת ואנושית יותר.

מלים צורבות כו כשוטים של אש. דברי נשיא המרינה ביום הזכרון. "היום הזה יתאחר העם ויראב, לב אתר, עם המשפחות השכולות". החשיפה החלה לילה אחד באוהל קטן בסיני. קשה לו להבין איך כיום שכוה הוא מתהלך כאשר אזרי, בן השכונות, הציג את קנאתו בקיבוצניק תוש וצויה. דווקא כיום הזיכרון היה מכקש להיות הבטוח, השלם, חייך איתן, ואמר: "אתה לא כן קיבוץ, אד מכולם, אכל דווקא כו שכ והולם בו לא הכאב לכן לא תוכל להבין. תמיד הייתי רווקא היפוכו של תללי, אלא כאב אחר, כאכ שביום כזה אי אפשר הקיבוצניק. דעת הקהל הקיבוצית תמיד יצרה אצלי שלו לדבר עליו – כאב הקנאה במת. כאב על כך ששתו, אלמנת מלחמה לשעבר, הופכת את יום מין התנגרות. אהוד, כן כיתתי, הוא שנילם את רמות 'הקיבוצניק המושלם' כפי שאתה רואה אותו. הילד תמון ליום המקורש לבעלה שנפל כגיבור במלחמת הטוב. הממושמע".

"כאשר אני עישנתי סיגריות, הוא נזף כי כועם. כאשר ניסיתי לשתות משקאות חריפים הוא נשאר 'טהור'. כאשר ניסיתי להתחמק מהעכודה הוא היה לוקח על עצמו את משמרת היום הארוך כקציר. כאשר זרקו אותי מהלימודים, הוא הציג שלל ציונים מבריקים. כאשר כרחתי לשחק כרורגל הוא ירד

(בדצמבר עד 19 בינואר) שם בצלחים מאוד עכשיו בהחום העבורה, ותהיו מרו" השבוע כדאי מאוד להסתמך על האינטואיציה, שתוביל זים מאוד מוזיפויכם. בשעות הבוקר תודקקו לטאקט אתכם למקום הנכון בומן תנכון. בערבים רצוי לשים את משקם עם חבר לעבודה, ויתכן שתיאלצו לעבוד שעות הדגש על פנישות עם הברים, או יציאה למקום בילוי. נסו לרסן נטויה לשפוך שמן על מדורח מריבה.

(20 בינואר עד 18 בפברואר) בים השלים המורה לברוך עסקים עם בילויים אולי תמרונים ופעילויות שמאחורי הקלעים יועילו לכם השי מתקיים, אך אין מה להצטער, יישאר לכם יותר זמן בוע בתחום הקריירה. זה זמן שוב להכנות ולמחקר, לא משפש המנטיים. היצידתיות שלכם במיטבה בימים למעולה עצמה. אתם וקוקים עבשיו למנות זמן גם לעצמ: כם. כדאי בחחלט להטוח אוזן לעצה של חבר טוב.

(19) בפברואר עד 20 במארס מא רוש עלול לעלות במנעום עם בני משפחה, בעיקר בתחום החברתי הענייונים אינם ברורים; אתם נוטים מותום הלקנם יוגישו צורך לעשות שיפוצים בבית, להתווכה, ולא כדיוק יודעים לנמק את טיעוניכם. בתחום לקות משת חדש. עשו את העבודה המוטלת עליכם העיסקי, כדאי לשים את הדגש על הנימוס ועל ממנים חברתיים. הממולדיות שלכם במיטכת.

טלה (12 במארס עד פן באפריל) יחום העירתי מדגש עתה במיוחד. אתם נוטים לשוי התפתחויות שמאחורי הקלעים חשובות עתה לקריורה. ה למשוקה ולכתיבה מכתכי אדובה. אין טעם להיקלע יש לשמור על פרופיל ומוך, ויחד עם זאת לחשניה על לתסונים איראונים. בימים אלח יש לשקול היטב המתרחש מסביב בשבע עיונים. השימוט שלכם אינו: הלווים איראולוגיים. בימים אלח יש לשקול היטב במיטבו עכשיו, ואין טעם למיכנס לוויכוחים מיוחרים.

(20 באפרול עד 20 במאי) לקם אלה יש לשמור על סודיות בכל הקשור לעסקות השבוע תגיעו להסכם עם שותף. אתם מתענייתים עלשיו שמות השביע מודיות בכל הקשור לעסקות השבוע תגיעו להסכם עם שותף. אתם מתענייתים עד היותו אוסות. וחבו שינויום כלשתם: תוכלו ללמוד הדבה בלימוד דברים ווצאידופו, כגון מאיפסיכולוגיה. זה הזמן בלימוד הדבה בלימוד הדבה ביניוני טפעלת כוול ההתבונות שלכם. הוכלו ללמוד הרכח בלימוד דברים הבאי נומני הקבלן עצה נבונה בקנייני שלח שלכם השבוע אתם נועים להתחיל לחכון שיול או מסע: הקבלן עצה נבונה בקנייני עסקים, וכדאי בחחלע לפעול לפיתו

למרתף המוסיקה לשמוע קונצרטים. בקיצור – הוא באמת היה תמצית החלום של התנועה הקיבוצית, נער מושלם, טהור, חוק".

"כשהלכנו לצנחנים, הוא תמיר היה הראשון, בכל דבר. ואני הייתי משתין במכנסיים מפחר כאשר שכבנו על משטח האספלט ממתינים למטוסים הממריאים...".

לקח לאורי זמן רב לשנות את דעתו על איתן, לנפן את הסטריאוטיפ הזה שכטתר ליבו קינא בו. אורי, כמו שגליה אמרה, מעולם לא השתחרר מתחושת נער השכונות המקנא במי שקיבל את הכל כמוכן מאליז. ואיתן היה דוגמה מצויינת לכך.

לאחר שאיתן עצמו ניפין את המיתוס, יכול היה אורי להתקרב אליו יותר, ולהבין את סיפור אהבתו לעפרה, כת המשק שאהבה לא אותו אלא את אהור, משום שהיתה מושלמת, חוקה וטהורה כמוהו.

"אתה רואה, אני לוזר מקצועי", אמר איתן לאורי. "הפסרתי את הקיבוץ, והפסרתי את אהבתה של עפרה. יצאתי מהקיבוץ עם תחושה שאני צריך להתחיל את הכל מבראשית. שאין לי ברירה. שאף אחר לא יעזור לי. בעצם אני התחלתי בדיוק כמוך, ותפסיק לפנק את

עצמך כרחמים עצמיים". יום הזכרון שלפני יום העצמאות תמיר מניס את איתן מביתו אל הפנטהאוז של אורי. זהו יום חשכון שבו איתן חש שהוא אינו מצליח להיות אחר מכולם.

אותה תחושה שליוותה אותו אז בקיבוץ. "הקיכוץ דומה למעגל. לא לשורה. מעגל סגור. אם אתה יוצא ממנו – אתה לא יכול לחזור ולחדור אל תוכו אפילו אתה חי שם. ואני יצאתי. למרות שתמיד רציתי להיות שייך למעגל".

בתוך תוכו הכין איתן כי גם אהכתו לעפרה היתה חלק מהרצון להיות שייך למעגל. עפרה היתה שייכת. בשר מכשרו של הקיבוץ. נושאת את סמל השלמות. אכל הוא הפסיד במאכק הזה. אולי לכן עזכ.

ואז באה מלחמת יום כיפור בא נפל אהור. שלוש שנים עמסה עפרה על כתפיה את

האלמנות כגלימה שאי אפשר להתיר את קשריה. "הם היו נשואים רק שלוש שנים", אמר איתן, יושב מכונס בתוך עצמו בפנטהאוו של אורי, לוגם מהוויסקי כדי למהר ולהשתכר, להעכיר את יום הזכרון הוה בקהות חושים, "רק שלוש שנים כיחר, ומתוך השלוש השנים האלה שנתיים היא למדה כירושלים והם נפגשו רק בסופי שבוע. הם לא הספיקו לריב, לא הספיקו לטפה מיאוס או שעמום. לכן – כאשר נפל – נהפך אהוד למיתוס, ואני נאלצתי להילחם לא רק באהור כן הקיבוץ שלי, המושלם, אלא גם באהוד גיבור

המלחמה".

ביום הזכרון קשה לאיתן להרגיש את עצמו כחלק מכולנו. עפרה היא חלק. הכאב שלה הוא חלק. איתו חש קנאה עמוקה צורבת מכפנים. הוא מתאר זאת במלים טתמיות: "הוא קבור בנית הקברות של הקיבוץ. בצפון. ואנחנו גרים בתל־אכיב. היא נוסעת לקיבוץ – ואני מאכר אותה, אני בעצם מאכר אותה ככר ימים רבים לפני יום הוכרון. כבר או היא מתעטפת באיוה שריון של אכל שאיני יכול לגעת בו. נשארת לי רק הקינאה. בפעם הראשונה עוד ניסיתי לעלות איתה על סברו. אכל ההרגשה הואת, להיות שם עם כני המשפחה שלו, את זה אני לא יכול לשאת. לכן אני נשאר כתליאכיב".

הצפירה. עומרים דום על המרפסת הניבטת אל תל־אביב שקפאה פתאום. כאילו היכתה הצפירה בהלם עם שלם שעומר רכון ראש לצר מכוניות פתוחות דלתות, על מפתני הבתים, כרחובות, כאמצע הררך. עם שלם מקשיב לצפירה הוועקת העולה מעלה־מעלה. אורי התכונן באיתן שעמד מתוח, מרכין את

ראשו, נושא על כתפיו את תחושת הקנאה הקשה מכל הקינאה כמתים שתמיד מנצחים את החיים.

תחזית לשבוע שבין 12 ל־19 ביוני

(21 ביוני עד 22 ביולי) אתם ווטים לעשות מחומה רבה על לא מאומה. מצבירוה רומנטי השורח עליכם עתה מבטיח לכם רגעים מהנים בחברת מישהו אהוב. זה זמן טוב לבילויום בחוץ. הים" עו מהתנהגות מודנדה, ואל תורחו הצעת עורה

(מאי עד 20 כנונו) השבוע תצטוכו להיוחר כשימוש בכרטים אשראי אחם עלולים לאבד אותו או להשחמש בו שלא בהלכה בכלל, בכל הקשור לבוקים יש לנהוג זהירות: כימים אלה מצליחו להשלים פרוייקט בעבודה, ותוכלו ליותות מאם

(בספטמבר עד 22 באוקטובר 1

משת. פיפרו על בריאותכם, ואל תתרגזו.

ני לתתורות עם הסובבים אתכם.

מולשת בעוותי כספים ועסקים.

51 Blaealo

כעמוד זה מבחר מהודיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 5.6.52 – 12.6.52 הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרטמן.

השבוע לפני 35 שנה

בעת שהחקיפו כספם...

ות מסתמק בנשיקה פחות עשרת אחרו

מצב' העצבים של המלך ע"י רומאים ברכת עמון, נאלצה רית תניעה בשעה ל בבוער למ-אל תנחמר במידה ניסרת ! ממשלה ערב ברים לישור באלבה

מלאל הניחמר במירה ניברה, ממשלה עבר הירון לשלוח אותו שברי הבנק כהי לשקח באופן אי אולם דגוא מפרב לדי פרל עול לאירופה אך גם כאן סירב המלך שי על פעולות השירה והבטחון. הרומאים, תחילה ברבתיעמון להדבוק עיר רומאים, ראש ממש לת הדדו אלהי, שהחומים הצרם בעיראל ערלה בהדרעה מיים אינם יכולים להכויה איש עיראל עם שבו לבגוד מבי הולה להיכנט לכית הולים, לכן לשתנאים עם שבו לבגוד מבי דבידון. ביון ששלאל סירכ לחיבוק

לוטים חיימוב

ברבוח מקרב מב להוכות הבת

מיוהכת שמעריבי ועיבויה

נבערוים

הבנקים נפתחו –

> בשעות הצתרים, דקות מכמר אתרי 12, נפתחו היום חבנקים שחיו סגורים בשעות חבוקר ותתושלו בהחלפת הכסף הישן תמורת שנורות כסף חדי

שים בפיחות 10 אתוזים. בדרך־כלל מתנחלת החלפת חבסף בסדר ובשקט וללא השי היות כיותרות ליר האשנבים.

דודורים דראשונים שחזרני בו בשערי חבנקים עוד לפני שעת הפתיחה לא חיו המונים ביוני, ניחנו הבוקר עיי המפקה ובין שעה 1 ל-2 כבר הצטמטו על התעבורה מר בר. ברוב המקומות עד כרי כמה

עיל החל מה-15 ביוני רק 35 אר שטרות בני לירה וחצי לירה טובוסים ישירים ו-25 מאספים מחלפים בקופות מיוחרות שהוקי | בקו ת"איחיפה ו-35 אוטובוסים מו לכך כרוב הבנקים, בין רגע. | בקו מ"איירושלים וכיום מומע־ השטרות הגרולים יותך, כני 5 | לים בקוים אלה 55 אוטובוסים ו-10. לירות מוחלפים כאומן ישירים. "אשר" צריך לעבד לוח ממוצע חוך ז דקות הררושות גם זמנים קבוע ולהפסיק את התחבר להוצאת הקכלה הומנית על 10 אחווים המוררים מכל סכום לטוי

בת מלווה התובה.

מזויינים כסטנים הופקרו עוד

בשעות חלילה סביב הבנין הרא:

שי של הכנק הלאומי לישראל

רה הלני, כני שוכנת מחלשת

. פעולה מיוחרת במינה בשכח תהלפת הכסף כוצעה הכוקר.

מטום של חברת "ארקיע" ובו

שני פקירי כנק הפועלים ואחם

25, אלף ל" בסף חרק, חמריא מלוך לאילח, כדי לאמשר לתוש בו אילת לתחליף את הכסף

לאילה אין עריין כל כנק העורה הקאשונה של אנף חשר

בה בפניין החלפת הכפף היתה

אל הכנק הלאומי לישראל, אך לאחר שתתעוררו קשיים, התנדב

בנק המוצלים, לבצע את התחלמת באילת, אל ב סקיי הבנק לילה נציג אנה לקיבת זמכל מקסוה מהיין, שוטיים של משחת ישר אל אבלו את סני המלחם בבאה לאילה

רה בכל קו במשך 3 שעות כיום, כשעות תגועת הרכבות. כחיפה תיפסק התנועה כשעה כ-1200 שוטרים מוריינים ו בערב. האוטוכוסים לשכונות בתת־מקלעים ועשרות מכוניות הקרובות לת"א – נבעת עליח, גוייםו להעברת הכסף החדש ממי הולון, כתיים – יצאו עד 11 כעי חלקת חתוצאה של הכנק הלאומי רב. לראשון לציון, כפר סכא, לישראל כת"א, שוחלה הבוקר. הרצליה, רחובות וכו' יצאו אוטור משמהות משטרה מוגברים

בתיא בקרו הרתובות הרצל ניהר בוכגלבה אנטישמיות

ממשלת אוסטרית הפגינה בגלוי. אנמישמיות בטכתבה דרשמו אל הנצוב העליון וואל

ציכות העליונה.

באגרת הוכאה תלונה, שאין הנציכות העליונה מאשרת ללא תנאי את החוק האוסטרי לתנינת פושעי המלוזמה הנאציים האוסטר שעמרת זו של צציני אמריקה נגרמה ע" השפעתם של "מחנ" רים", ו.א. יוורים אוסטרים לשעי בר, שבינתיים קיבלו אורחות אנוריינעית ומועסקים כלשכת חבר

וויפרים יעשרים אלף בדורים לכל דקורי

לפר ישראל זאב מליין

שטרי הכסף הישראליים החדשים הכסף החדש

התחבורה תקוצץ מ-15.6

חוראות לצמצום התחבורה | כוסים עד 9 בערב. כתנועה כס הציבורית, תחל מיום אי ה-15 ביכות חיפה לא יחול שינוי.

דרושה מיד חופרת

עד מכונת איברווק

K N 213

עצכאית לדברי צבר. ידיקת גוירה ותפירה בככווה

רגילה רצויה פצוה,

לפנות מיד: ביהחדר לסיונה

הדר דיון רחוב לילנבלום 20, הל גניב

חברת "אשר" נדרשה להפ-

על 13 שרי הממשלה ועל שרות הנסיעות של הממשלה לצ

יתולו הגבלות התחבורה. לעומה זאת יחולו הגבלות אלה - על מקידי הממשלה כעלי מכוניות נם אם הם יפקירים נרושים". ההגבלות לא יחולו על שינו" תים חיוניים כמו משכרה, מכני אש, כוני־ואלים ורופאים - אנל

יחולו על חברי הכנסת בעלי ומד כוניות. "יום המסק התנועה" באפת השבוע ייחשב מ-2 כלילה עד 2 כלילה לכוחרת, כלומר 24 שעות אולם ביחס לשבתן מכניסת הד

בת עד צאחה.

הנכול שותקו החיים בקלקילי לחלושין וחתושבים לא חציון

העתונים הערכיים. מלשתיך (אריפאעי סוע נים כי צחר. המטיר על קוער ליח אש מטכונות יריה מטיפוס

דושואי זה ב ח ם מב מבר בום

KETT

אופני כושר במבחר דגמים, מיועדים להפעלת לב, ריאה חיטוב חגוף ושמירה על כושר כללי. כל הדגמים כוללים אפשרות שינוי דרגות קושי, מד מרחק ומד מהירות, כיוון הכסא והכידון.

נמרכז המבצע: רוביק" (ראה תמונות) אופני כושר בעלי ייחוד. המאפשר פעולות חתירה בנוסף לפעולות חנ"ל. שני מכשירים במתקן אחד ובמחיר אחד. חמחיר 600 ש"ח (כולל מעימ) בתשלומים שיקליים

שולחנות טנים-שולחו מתקפלים על גלגלים וללא גלגלים, לשימוש פנים ולשימוש בחוץ (עמידים בכל מזג אוויר), לגג, לחצר ולבריכת השחיה (לבריכות שחיה חצעה ייחודית). ניתן לחובלה על גגון של מכונית

לרוכשים באמצעות כרטיס אשראי אפשרות תשלומים (גם בהזמנה טלפונית). במסגרת המבצע שי חינם לכל הרוכש אחד מן . המוצרים – חולצת ז עם הדפסה כפולה מתנת קטלר תנאים מיוחדים: לסוחרים, לוועדי עובדים –

ולמחלקות שירותי רווחה של מקומות עבודה החל מ־313 ש"ח וכולל מע"מ) לשולחן מתקפל ללא גלגלים. החל מ־350 ש"ח לשולחו מתקפל עם גלגלים

סוכנות ראשית בישראל: צומת אכדיה. אזור תעשיה הרצליה 545444, 544460, 052-542149

